

Europeiska unionens officiella tidning

L 343

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofemte årgången

14 december 2012

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel** 1
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1152/2012 av den 21 november 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken** 30

DIREKTIV

- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde ⁽¹⁾** 32
- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/35/EU av den 21 november 2012 om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk ⁽¹⁾** 78

Pris: 7 EUR

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1151/2012

av den 21 november 2012

om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 43.2 och 118 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kvaliteten och mångfalden i unionens jordbruks-, fiskeri- och vattenbruksproduktion är en av dess viktiga starka sidor som ger unionens producenter en konkurrensfördel och som ger ett betydande bidrag till dess levande kulturella och gastronomiska arv. Detta beror på kunnandet och beslutsamheten hos unionens jordbrukare och producenter, som har hållit traditioner levande och samtidigt beaktat utvecklingen av nya produktionsmetoder och produktionsmaterial.
- (2) Unionens medborgare och konsumenter efterfrågar i allt högre grad såväl kvalitetsprodukter som traditionella produkter. De är också måna om att bevara mångfalden

inom unionens jordbruksproduktion. Detta skapar en efterfrågan på jordbruksprodukter eller livsmedel med identifierbara, specifika egenskaper, särskilt sådana som är kopplade till deras geografiska ursprung.

- (3) Producenterna kan bara fortsätta att producera ett brett urval av kvalitetsprodukter om de får en rimlig ersättning för sitt arbete. Det förutsätter att de kan informera köpare och konsumenter om sina produkters egenskaper under rättvisa konkurrensförhållanden. Det förutsätter också att de kan märka sina produkter på ett sätt som möjliggör korrekt identifiering ute i handeln.

- (4) Att genomföra kvalitetsordningar för producenter, som belönar dem för deras arbete med att producera ett brett urval kvalitetsprodukter, kan främja ekonomin på landsbygden. Detta gäller särskilt i mindre gynnade områden, bergsområden och de yttersta randområdena, där jordbrukssektorn står för en betydande del av ekonomin och där produktionskostnaderna är höga. På detta sätt kan kvalitetsordningar bidra och fungera som komplement till landsbygdsutvecklingspolitiken, men även till den gemensamma jordbrukspolitikens marknadspolitik och politik för inkomststöd. De kan särskilt bidra till områden där jordbrukssektorn har större ekonomisk betydelse och särskilt till missgynnade områden.

- (5) I prioriteringarna för Europa 2020 ingår enligt kommissionens meddelande Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, målet att uppnå en konkurrenskraftig ekonomi baserad på kunskap och innovation och att stimulera en ekonomi med hög sysselsättning som skapar social och territoriell sammanhållning. Kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter bör därför förse producenterna med rätt verktyg för att bättre identifiera och marknadsföra de av deras produkter som har särskilda egenskaper och samtidigt skydda dessa producenter mot illojala metoder.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 114.

⁽²⁾ EUT C 192, 1.7.2011, s. 28.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 november 2012.

- (6) Den uppsättning av kompletterande åtgärder som förutses bör ta hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
- (7) Kvalitetspolitiska åtgärder för jordbruksprodukter anges i rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter⁽¹⁾, rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung⁽²⁾ särskilt artikel 2, rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden⁽³⁾, särskilt artikel 14, rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel⁽⁴⁾, rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽⁵⁾, rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽⁶⁾, särskilt del II avdelning II kapitel I avsnitt I och avsnitt Ia underavsnitt I, rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker⁽⁸⁾.
- (8) Märkningen av jordbruksprodukter och livsmedel bör underkastas de allmänna regler som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel⁽⁹⁾, särskilt de bestämmelser som syftar till att förhindra märkning som kan förvirra eller vilseleda konsumenterna.
- (9) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter anges ökad övergripande samstämmighet och konsekvens inom kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter som en prioritering.
- (10) Ordningen för skyddade geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel samt ordningen för garanterade traditionella specialiteter har vissa gemensamma mål och bestämmelser.
- (11) Unionen tillämpar sedan en tid tillbaka en strategi för att förenkla den gemensamma jordbrukspolitikens regelverk. Denna strategi bör även tillämpas på de förordningar som avser kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter utan att man därigenom ifrågasätter dessa produkters specifika egenskaper.
- (12) Vissa förordningar som ingår i kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter har nyligen setts över men tillämpas ännu inte fullt ut. Därför bör de inte tas med i denna förordning. De kan emellertid komma att införlivas i ett senare skede, när lagstiftningen har genomförts fullt ut.
- (13) Mot bakgrund av ovanstående bör följande bestämmelser slås samman i en enda rättslig ram som omfattar de nya eller uppdaterade bestämmelserna i förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 och de bestämmelser i förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 som bibehålls.
- (14) Av tydlighets- och öppenhetsskäl bör förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 därför upphävas och ersättas av den här förordningen.
- (15) Tillämpningsområdet för denna förordning bör begränsas till de jordbruksprodukter som är avsedda att användas som livsmedel som förtecknas i bilaga I till fördraget och till en förteckning över produkter som inte ingår i den bilagan men som är nära knutna till jordbruksproduktionen eller till landsbygdsekonomin.
- (16) De regler som förskrivs i denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar gällande unionslagstiftning om vin, aromatiserade viner och spritdrycker, produkter från ekologiskt jordbruk eller från de yttersta randområdena.
- (17) Tillämpningsområdet för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör begränsas till produkter där det finns ett självklart samband mellan produktens eller livsmedlets egenskaper och det geografiska ursprunget. Att bara vissa typer av choklad kunde omfattas av benämningen konfektyrvaror enligt den nuvarande ordningen är en anomali som bör korrigeras.
- (18) De särskilda målen med att skydda ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar är att jordbrukare och producenter ska kunna tillförsäkras skäligen avkastning av en bestämd produkts kvalitet och egenskaper eller dess tillverkningsätt och ge tydlig information om produkter vars särskilda egenskaper är knutna till det geografiska ursprunget, så att konsumenterna i sin tur kan göra mer medvetna inköpsval.

(1) EGT L 149, 14.6.1991, s. 1.

(2) EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

(3) EUT L 42, 14.2.2006, s. 1.

(4) EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

(5) EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

(6) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

(7) EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

(8) EUT L 39, 13.2.2008, s. 16.

(9) EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

- (19) Att säkerställa enhetlig efterlevnad av reglerna om immateriella rättigheter knutna till namn som är skyddade i unionen är en prioritering som kan förverkligas mer effektivt på unionsnivå.
- (20) Ett unionsregelverk som skyddar ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar genom att föreskriva att de ska införas i ett register underlättar utvecklingen av de instrumenten, eftersom den resulterande, mer enhetliga, strategin säkerställer sund konkurrens mellan producenter av produkter som är försedda med sådana beteckningar och stärker produkternas trovärdighet för konsumenterna. Åtgärder bör vidtas för utveckling av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar på unionsnivå och för att främja inrättandet av mekanismer för deras skydd i tredjeländer inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) eller multilaterala och bilaterala avtal och därigenom bidra till erkännandet av produktkvalitet och av tillverknings sätt som en mervärdesfaktor.
- (21) Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 510/2006 är det nödvändigt att lösa vissa frågor, förtydliga och förenkla vissa regler och rationalisera förfarandena inom den här ordningen.
- (22) Mot bakgrund av nuvarande praxis bör de två olika instrumenten för att fastställa kopplingen mellan en produkt och dess geografiska ursprung, dvs. den skyddade ursprungsbeteckningen och den skyddade geografiska beteckningen, definieras närmare och upprätthållas. Utan att ändra konceptet för dessa instrument bör definitionerna ändras i vissa avseenden, för att ta bättre hänsyn till definitionen av geografiska beteckningar i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter och för att göra dem tydligare och mer lättbegripliga för aktörerna.
- (23) En jordbruksprodukt eller ett livsmedel försett med en sådan geografisk beskrivning bör uppfylla vissa villkor som anges i en produktspecifikation, t.ex. särskilda krav som syftar till att skydda produktionsområdets naturresurser eller landskap eller att förbättra produktionsdjurens förhållanden.
- (24) Om en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning ska kunna omfattas av skydd på medlemsstaternas territorium bör den endast registreras på unionsnivå. Från och med dagen för ansökan om sådan registrering på unionsnivå bör medlemsstaterna kunna bevilja skydd på nationell nivå under en övergångsperiod utan att detta påverkar handeln inom unionen eller den internationella handeln. Det skydd som vid registrering ges enligt denna förordning bör även vara tillgängligt för tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som uppfyller motsvarande kriterier och som är skyddade i sitt ursprungsland.
- (25) Registreringsförfarandet på unionsnivå bör ge varje fysisk eller juridisk person med ett legitimt intresse från en annan medlemsstat än den ansökande medlemsstaten eller från ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.
- (26) Vid registrering av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska även konsumenterna och handeln informeras.
- (27) Unionen förhandlar med sina handelspartner om internationella avtal, även sådana som rör skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. För att underlätta tillhandahållandet av information till allmänheten om de skyddade namnen och särskilt för att säkerställa att de verkligen skyddas och att det kontrolleras hur dessa namn används, kan namnen föras in i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar. Om namnen i sådana internationella avtal inte särskilt anges vara ursprungsbeteckningar ska de föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.
- (28) Med tanke på de skyddade ursprungsbeteckningarnas och de skyddade geografiska beteckningarnas specifika karaktär bör särskilda bestämmelser om märkning antas som innebär att producenterna måste använda relevanta unionsymboler eller beteckningar på förpackningarna. För namn som är skyddade i unionen bör användningen av dessa symboler eller beteckningar göras obligatorisk, så att konsumenterna får bättre kännedom om denna kategori av produkter och de garantier som är förknippade med dem och för att göra det lättare att identifiera dessa produkter på marknaden och därigenom underlätta kontroller. Med beaktande av WTO:s krav bör användningen av sådana symboler och beteckningar vara frivillig när det gäller tredjeländers geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar.
- (29) Namnen i registret bör skyddas i syfte att säkerställa att de används på rättvisande sätt och för att förhindra förfaranden som kan leda till att konsumenterna vilsleds. Dessutom bör åtgärderna för att säkerställa skyddet för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar förtydligas, särskilt med avseende på producentgruppers och medlemsstaters behöriga myndigheters roll.
- (30) Bestämmelser bör fastställas om specifika undantag, som gör det möjligt att under en övergångsperiod använda ett registrerat namn vid sidan av andra namn. Dessa undantag bör förenklas och förtydligas. För att hantera tillfälliga

(¹) EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

- svårigheter och i syfte att på lång sikt få alla producenter att följa anvisningarna får dessa undantag, i vissa fall, beviljas för en period på upp till tio år.
- (31) Räckvidden av det skydd som beviljas enligt denna förordning bör preciseras, särskilt i fråga om de begränsningar för registrering av nya varumärken som anges i Europaparlamentet och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar⁽¹⁾ som står i strid med registrering av skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar, vilket redan är fallet för registreringen av nya varumärken på unionsnivå. Ett sådant förtydligande behövs också med avseende på innehavare av tidigare immateriella rättigheter, särskilt sådana som gäller varumärken och homonyma beteckningar som är registrerade som skyddade ursprungsbezeichnungar eller som skyddade geografiska beteckningar.
- (32) Skyddet av ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar bör utvidgas till att omfatta missbruk av, imitation av eller anspelningar på registrerade namn på varor och tjänster, i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå och anpassa skyddet till det som tillämpas för vinsektorn. När skyddade ursprungsbezeichnungar eller skyddade geografiska beteckningar används för ingredienser bör kommissionens meddelande Riktlinjer för märkning av livsmedel som innehåller ingredienser med ursprungsbezeichnungar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) beaktas.
- (33) Namn som redan var registrerade enligt förordning (EG) nr 510/2006 den 3 januari 2013 bör fortsättningsvis skyddas enligt den förordningen och de bör automatiskt införas i registret.
- (34) Det särskilda målet för ordningen för garanterade traditionella specialiteter är att hjälpa producenter av traditionella produkter att informera konsumenterna om produkternas mervärdesskapande kvaliteter. Eftersom endast några få namn har registrerats enligt den nuvarande ordningen för garanterade traditionella specialiteter, har den inte förverkligat sin potential. De nuvarande bestämmelserna bör därför förbättras, förtydligas och preciseras i syfte att göra ordningen mer begriplig, användarvänlig och attraktiv för potentiella sökande.
- (35) Den nuvarande ordningen erbjuder en möjlighet att registrera ett namn i identifieringssyfte utan att reservera namnet i unionen. Eftersom de berörda aktörerna inte riktigt har förstått denna möjlighet och eftersom identifieringen av traditionella produkter kan uppnås bättre på medlemsstatsnivå eller regional nivå med tillämpning av subsidiaritetsprincipen, bör den möjligheten avskaffas. Mot bakgrund av erfarenheterna bör ordningen bara omfatta reservation av namn i hela unionen.
- (36) För att säkerställa att namn på autentiska traditionella produkter registreras enligt ordningen bör kriterierna och villkoren för att registrera ett namn anpassas, särskilt de som avser definitionen av *traditionell*, som bör omfatta produkter som produceras sedan relativt lång tid tillbaka.
- (37) För att se till att garanterade traditionella specialiteter uppfyller produktspecifikationen och är enhetliga bör producentgrupper själva definiera produkten i en produktspecifikation. Möjligheten att registrera ett namn som en garanterad traditionell specialitet bör vara öppen för producenter i tredjeländer.
- (38) För att kunna omfattas av reserveringen bör de garanterade traditionella specialiteterna registreras på unionsnivå. Registreringen bör också innebära att konsumenter och de som bedriver handel informeras.
- (39) För att undvika att skapa orättvisa konkurrensförhållanden bör alla producenter, inklusive producenter i tredjeländer, kunna använda ett registrerat namn på en garanterad traditionell specialitet, förutsatt att produkten i fråga uppfyller kraven enligt relevant produktspecifikation och producenten omfattas av ett kontrollsystem. För en garanterad traditionell specialitet som framställs inom unionen bör unionssymbolen anges på märkningen och det bör vara möjligt att associera den med beteckningen *garanterad traditionell specialitet*.
- (40) För att skydda registrerade namn mot missbruk eller förfaranden som kan vilseleda konsumenter, bör användningen av ett registrerat namn reserveras.
- (41) För de namn som redan registrerats enligt förordning (EG) nr 509/2006 och som den 3 januari 2013 annars inte skulle omfattas av den här förordningen, bör de användningsvillkor som fastställs i förordning (EG) nr 509/2006 fortsätta att gälla under en övergångsperiod.
- (42) Ett förfarande bör införas för registrering av namn som har registrerats utan att vara förbehållna enligt förordning (EG) nr 509/2006 så att de kan registreras med förbehållna namn.
- (43) Övergångsbestämmelser bör fastställas för de ansökningar om registrering som har inkommit till kommissionen före den 3 januari 2013.
- (44) En andra nivå av kvalitetssystem bör införas, som baseras på mervärdesskapande kvalitetsbegrepp som kan spridas på den inre marknaden och som ska tillämpas på frivillig grund. Dessa frivilliga kvalitetsbegrepp bör gälla särskilda horisontella egenskaper för en eller flera produktkategorier, jordbruksmetoder eller bearbetningsrelaterade kvaliteter som är tillämpliga i specifika områden. Det frivilliga kvalitetsbegreppet *produkt från bergsområde* har hittills

⁽¹⁾ EUT L 299, 8.11.2008, s. 25.

uppfyllt villkoren och kommer att ge produkten ett mer värde på marknaden. Kommissionen får anta riktlinjer för att underlätta tillämpningen av direktiv 2000/13/EG när märkningen av livsmedel kan leda till förvirring hos konsumenterna vad gäller frivilliga kvalitetsbegrepp, däribland särskilt *produkt från bergsområde*.

- (45) För att ge producenter i bergsområden ett effektivt verktyg för att marknadsföra sina produkter bättre och minska den faktiska risken för att konsumenterna ifrågasätter om de marknadsförda produkterna kommer från bergsområden bör ett frivilligt kvalitetsbegrepp för produkter från bergsområden fastställas på unionsnivå. Definitionen av bergsområden bör bygga på de allmänna kriterierna för att klassificera ett område som bergsområde i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden ⁽¹⁾.
- (46) De geografiska beteckningarnas och de garanterade traditionella specialiteternas mervärde baseras på konsumenternas förtroende. Det är bara trovärdigt om det åtföljs av effektiva kontroller. Dessa kvalitetsordningar bör omfattas av ett övervakningssystem med officiella kontroller i linje med principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd ⁽²⁾ och bör omfatta ett system för kontroll i samtliga produktions-, bearbetnings- och distributionsstadier. För att hjälpa medlemsstaterna att bättre tillämpa bestämmelserna i förordning (EG) nr 882/2004 med avseende på kontroller av geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, bör hänvisningar till de mest relevanta artiklarna anges i denna förordning.
- (47) För att garantera de geografiska beteckningarnas och de garanterade traditionella specialiteternas angivna egenskaper för konsumenterna, bör aktörerna underkastas ett system genom vilket efterlevnaden av produktspecifikationen kontrolleras.
- (48) De behöriga myndigheterna bör uppfylla ett antal verksamhetskriterier för att säkerställa att de är opartiska och effektiva. Bestämmelser om delegering till kontrollorgan av vissa befogenheter att utföra särskilda kontrolluppdrag bör införas.
- (49) Europeiska standarder (EN-standarder) som utvecklats av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och internationella standarder som utvecklats av Internationella

standardiseringsorganisationen (ISO) bör användas vid ackreditering av kontrollorganen och av kontrollorganen själva i deras verksamhet. Ackrediteringen av organen bör äga rum i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter ⁽³⁾.

- (50) Information om kontrollverksamheten avseende geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter bör ingå i de fleråriga kontrollplaner och den årsrapport som medlemsstaterna upprättar i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.
- (51) Medlemsstaterna bör ha rätt att ta ut en avgift för att täcka de kostnader som uppstår.
- (52) De redan gällande reglerna rörande fortsatt användning av namn som är generiska bör förtydligas så att det framgår att generiska termer som liknar eller utgör en del av ett namn eller en term som har skyddats eller reserverats bör behålla sin generiska status.
- (53) Det datum som ska gälla vid fastställande av ett varumärke och en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anciennitet bör vara dagen för ansökan om registrering av varumärket i unionen eller i medlemsstaterna respektive dagen för ansökan om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning hos kommissionen.
- (54) Bestämmelserna rörande avslag eller samtidig användning av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning på grund av konflikt med ett äldre varumärke bör fortsätta gälla.
- (55) Kriterierna för när ett nytt varumärke bör avvisas eller, om det registrerats, ogiltigförklaras på grund av att de står i konflikt med en tidigare ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning bör överensstämma med den fastställda räckvidden av skyddet av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning.
- (56) Bestämmelserna i system som fastställer immateriella rättigheter, särskilt de som fastställs genom kvalitetsordningen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar eller de som fastställs enligt varumärkeslagen, bör inte påverkas av reservering av namn och upprättandet av beteckningar och symboler enligt kvalitetsordningar för garanterade traditionella specialiteter och frivilliga kvalitetsbegrepp.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (57) Grupper roll bör förtydligas och erkännas. Grupper spelar en viktig roll i ansökningsprocessen vid registrering av namn som ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, liksom vid ändringar av produktspecifikationer och vid ansökningar om avregistrering. Gruppen kan även utveckla verksamhet knuten till övervakningen av efterlevnaden av skyddet av registrerade namn, produktionens efterlevnad av produktspecifikationen, information om och marknadsföring av registrerade namn samt, mer allmänt, olika typer av verksamhet i syfte att öka de registrerade namnens värde och kvalitetsordningarnas ändamålsenlighet. Dessutom bör den övervaka produkternas ställning på marknaden. Dessa verksamheter bör dock inte underlätta eller leda till konkurrensbegränsande beteende som strider mot artiklarna 101 och 102 i fördraget.
- (58) För att säkerställa att de registrerade ursprungsbeteckningarna och geografiska beteckningarna samt garanterade traditionella specialiteterna uppfyller de villkor som fastställs i denna förordning bör de nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten granska ansökningar om registrering med iakttagande av gemensamma minimiregler som även omfattar ett nationellt invändningsförfarande. Kommissionen bör därefter granska ansökningarna för att försäkra sig om att de inte innehåller några uppenbara felaktigheter och att unionsrätten och intressen som företräds av aktörer utanför ansökningsmedlemsstaten har beaktats.
- (59) Registrering som ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter bör vara möjlig för namn på produkter med ursprung i tredjeländer som uppfyller villkoren enligt denna förordning.
- (60) De symboler, beteckningar och akronymer som visar att produkten ingår i en kvalitetsordning och de därmed förbundna unionsrättigheterna bör skyddas i unionen och tredjeländer, i syfte att säkerställa att de används för autentiska produkter och att konsumenterna inte vilseleds med avseende på produkternas kvalitet. För att skyddet ska vara effektivt bör kommissionen vidare ha tillgång till rimliga budgetmedel på centraliserad basis, inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)⁽¹⁾ och i enlighet med artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikerna⁽²⁾.
- (61) Registreringsförfarandet för skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, inräknat gransknings- och invändningsperioder bör förkortas och förbättras, särskilt vad gäller beslutsfattandet. Kommissionen bör, under vissa omständigheter med bistånd från medlemsstaten, ansvara för att fatta beslut om registrering. Förfaranden bör fastställas för att medge ändring av produktspecifikationen efter registrering och avregistrering av registrerade namn, särskilt om produkten inte längre överensstämmer med den motsvarande produktspecifikationen eller om ett namn inte längre används på marknaden.
- (62) Lämpliga förfaranden bör fastställas för att underlätta gränsöverskridande ansökningar om gemensam registrering av skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar eller garanterade traditionella specialiteter.
- (63) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera förteckningen över produkter i bilaga I till denna förordning, att fastställa begränsningar och undantag avseende fodrets ursprung i samband med en ursprungsbeteckning, att fastställa begränsningar och undantag avseende slakt av levande djur eller råvarornas ursprung, att anta regler för begränsning av de uppgifter som ingår i produktspecifikationen, att fastställa unionssymbolerna, anta ytterligare övergångsbestämmelser för att skydda producenter och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen, att fastställa närmare beskrivning av de kriterier som måste uppfyllas för att en garanterad traditionell specialitet ska komma i fråga för registrering, att fastställa närmare bestämmelser om kriterierna för frivilliga kvalitetsbegrepp, att reservera ett kompletterande frivilligt kvalitetsbegrepp och att fastställa villkoren för dess användning och ändring av dessa, att fastställa undantag från användningsvillkoren för termen *produkt från bergsområde* och fastställa produktionsmetoder och andra relevanta kriterier för tillämpningen av det frivilliga kvalitetsbegreppet, särskilt de villkor på vilka råvaror eller foder utifrån från föras in i bergsområden, att fastställa kompletterande bestämmelser om hur generisk status ska fastställas för termer inom unionen, att fastställa kompletterande bestämmelser om användning av namn på en växtsort eller en djurras, att fastställa bestämmelser för genomförandet av det nationella invändningsförfarandet för gemensamma ansökningar avseende mer än ett

⁽¹⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

nationellt territorium och för att komplettera bestämmelserna om ansökningsförfarandet, invändningsförfarandet, förfarandet för ändringsansökningar och avregistreringsförfarandet i allmänhet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(64) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att fastställa bestämmelser om produktspecifikationens utformning, med närmare bestämmelser om utformning av registret över skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar och dess innehåll, att fastställa närmare bestämmelser om vilka tekniska egenskaper unions-symbolerna och beteckningarna ska ha, samt om deras användning på produkter, inbegripet vilka språk som ska användas, beviljande och förlängning av övergångsperioder för tillfälliga undantag för användning av skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar, att fastställa närmare bestämmelser om utformningen av registret för garanterade traditionella specialiteter och dess innehåll, att fastställa bestämmelser om skyddet av garanterade traditionella specialiteter, att fastställa samtliga åtgärder för utformning, förfaranden eller andra tekniska detaljer som krävs för tillämpningen av avdelning IV, att fastställa bestämmelser om användningen av frivilliga kvalitetsbegrepp, att fastställa bestämmelser om enhetligt skydd av beteckningar, akronymer och symboler som ingår i kvalitetsordningarna, att fastställa närmare bestämmelser om ansökan om registrering och förfaranden för invändningar och om invändningarnas utformning och framläggande, om att avslå ansökan, besluta om registrering av ett namn om ingen överenskommelse har nåtts, att fastställa närmare bestämmelser om förfaranden för ändringsansökningar och om ansökningarnas utformning och framläggande, för att avregistrera en skyddad ursprungsbezeichnung, en skyddad geografisk beteckning eller en garanterad traditionell specialitet och fastställa närmare bestämmelser om hur avregistrering ska gå till och om framläggandet av begäran om avregistrering. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

(65) Kommissionen bör ges befogenheter att anta genomförandakter utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011 för inrättandet och upprätthållandet av ett register över skyddade ursprungsbezeichnungar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, som erkänns enligt denna ordning, att fastställa på vilket sätt namn och adress för produktcertifieringsorgan ska offentliggöras och om registrering av namnet om inte något meddelande om invändning eller någon motiverad invändning har inkommit eller, om det inkommer en motiverad invändning, en överenskommelse har nåtts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Denna förordning syftar till att hjälpa producenter av jordbruksprodukter och livsmedel att förmedla information om produkternas och livsmedlens egenskaper och om särskilda kvaliteter, som beror på de jordbruksmetoder som använts, till köpare och konsumenter, och därigenom säkerställa att

- det föreligger sund konkurrens för jordbrukare och producenter som framställer jordbruksprodukter och livsmedel med mervärdesskapande egenskaper och kvaliteter,
- konsumenterna får tillgång till tillförlitlig information om sådana produkter,
- de immateriella rättigheterna iakttas, och
- den inre marknadens integritet upprätthålls.

Åtgärderna i denna förordning är avsedda att stödja jordbruks- och bearbetningsverksamhet samt jordbrukssystem för högkvalitativa produkter och därigenom bidra till att målen för landsbygdens utveckling uppnås.

2. Genom denna förordning inrättas kvalitetsordningar som ska ligga till grund för identifiering och, när det är lämpligt, skydd av namn och termer som särskilt betecknar eller beskriver jordbruksprodukter med

- mervärdesskapande egenskaper, eller
- mervärdesskapande kvaliteter till följd av de jordbruks- eller bearbetningsmetoder som används vid framställningen, eller den plats där de framställs eller saluförs.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning omfattar jordbruksprodukter avsedda att användas som livsmedel och som ingår i bilaga I till fördraget samt andra jordbruksprodukter och livsmedel som ingår i bilaga I till denna förordning.

För att beakta internationella åtaganden eller nya produktionsmetoder eller produktionsmaterial ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 56, som kompletterar förteckningen över produkter i bilaga I till denna förordning. Sådana produkter ska ha ett nära samband med jordbruksprodukter eller med landsbygdsekonomin.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på spritdrycker, aromatiserade viner eller vinprodukter enligt bilaga XI b till förordning (EG) nr 1234/2007, med undantag för vinättika.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

3. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda unionsbestämmelser som reglerar utsläppande av produkter på marknaden och särskilt bestämmelser om den samlade marknadsordningen och om livsmedelsmärkning.

4. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁽¹⁾ ska inte tillämpas på kvalitetsordningar som inrättas enligt denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *kvalitetsordningar*: de ordningar som inrättas enligt avdelningarna II, III och IV,
2. *grupp*: en sammanslutning som, oberoende av dess juridiska form, huvudsakligen består av producenter eller bearbetningsföretag som arbetar med samma produkt,
3. *traditionell*: påvisad förekomst/produkt som påvisats förekomma på den inhemska marknaden under en period som medger ett generationsskifte; tidsperioden ska vara minst 30 år,
4. *märkning*: varje ord, uppgift, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol i samband med livsmedel som anbringas på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser sådant livsmedel,
5. *särskilda egenskaper*: de utmärkande produktionsmässiga kvaliteter som tydligt skiljer en produkt från andra liknande produkter i samma kategori,
6. *generiska termer*: de produktnamn som även om de har samband med den ort, den region eller det land där produkten ursprungligen framställdes eller salufördes, har blivit det namn som allmänt används för produkten i unionen,
7. *produktionsled*: produktion, bearbetning eller beredning,
8. *bearbetade produkter*: livsmedel som framställs av obearbetade produkter. Bearbetade produkter får innehålla ingredienser som är nödvändiga för att tillverka dem eller för att ge dem särskilda egenskaper.

AVDELNING II

SKYDDADE URSPRUNGSBETECKNINGAR OCH SKYDDADE GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Artikel 4

Syfte

En ordning för skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar inrättas i syfte att hjälpa producenter av produkter som har samband med ett geografiskt område genom att

- a) trygga rimlig avkastning med hänsyn till produktkvaliteten,
- b) säkerställa enhetligt skydd för namn som en immateriell rättighet på unionens territorium,
- c) ge konsumenterna tydlig information om produkternas mer-värdesskapande kvaliteter.

Artikel 5

Krav på ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar

1. I denna förordning avses med *ursprungsbezeichnung* ett namn som identifierar en produkt
  - a) som härstammar från en viss ort eller region eller, i undantagsfall, ett visst land,
  - b) vars kvalitet eller egenskaper helt eller väsentligen beror på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den, och
  - c) vars samtliga produktionsled äger rum i det avgränsade geografiska området.
2. I denna förordning avses med *geografisk beteckning* det namn som identifierar en produkt
  - a) som härstammar från en viss ort eller region eller ett visst land,
  - b) vars särskilda kvalitet, rykte eller andra egenskaper huvudsakligen kan tillskrivas det geografiska ursprunget, och
  - c) för vilken minst ett av produktionsleden äger rum i det avgränsade geografiska området.
3. Utan hinder av punkt 1 ska vissa namn behandlas som ursprungsbezeichnungar, trots att råvarorna till produkterna kommer från ett vidare geografiskt område än det område där produkterna bearbetas eller från ett annat område, under förutsättning att
  - a) det område där råvaran produceras är avgränsat,
  - b) särskilda villkor gäller för framställningen av råvarorna,

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

- c) det finns kontrollsystem för att säkerställa att de villkor som avses i led b efterlevs, och
- d) de aktuella ursprungsbezeichnungarna var erkända som ursprungsbezeichnungar i ursprungslandet före den 1 maj 2004.

Endast levande djur, kött och mjölk får anses utgöra råvaror i den mening som avses i denna punkt.

4. För att ta hänsyn till de specifika egenskaperna hos framställningen av produkter med animaliskt ursprung ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 när det gäller begränsningar och undantag avseende fodrets ursprung i samband med en ursprungsbezeichnung.

Dessutom ska kommissionen, för att ta hänsyn till vissa produkters eller områdets särskilda egenskaper, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 när det gäller begränsningar och undantag avseende slakt av levande djur eller råvarornas ursprung.

Dessa begränsningar och undantag ska på grundval av objektiva kriterier ta hänsyn till kvalitet eller användning och erkänd sakkunskap eller naturliga faktorer.

Artikel 6

Generisk karaktär, konflikter med namn på växtsorter eller djurraser, med homonyma beteckningar och med varumärken

1. Generiska termer får inte registreras som skyddade ursprungsbezeichnungar eller skyddade geografiska beteckningar.

2. Ett namn får inte registreras som en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning om det kommer i konflikt med namnet på en växtsort eller en djurras och riskerar att vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

3. Ett namn som föreslås för registrering och som helt eller delvis är en homonym till ett namn som redan finns i det register som inrättas enligt artikel 11 får inte registreras om inte skillnaderna mellan villkoren för lokal och traditionell användning och presentation av den senare registrerade homonymen och det namn som redan finns i registret vid praktisk tillämpning är tillräckligt stora med hänsyn till behovet av att säkerställa rättvis behandling av de berörda producenterna och av att se till att konsumenterna inte blir vilseledda.

En homonym som felaktigt får konsumenten att tro att produkter kommer från ett annat område ska inte registreras även om namnet är korrekt vad avser det område, den region eller den plats där produkterna i fråga har sitt verkliga ursprung.

4. Ett namn som föreslås för registrering som en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning ska inte registreras när en registrering av det föreslagna namnet som en ursprungs-

beteckning eller som en geografisk beteckning, mot bakgrund av ett varumärkes anseende och goda rykte och den tid som det har använts, skulle kunna vilseleda konsumenten avseende produktens rätta identitet.

Artikel 7

Produktspecifikation

1. En skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning ska överensstämma med en specifikation som minst ska innehålla

- a) det namn som ska skyddas som en ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning, så som det används, antingen i handeln eller vardagsspråket, och endast på de språk som används eller tidigare använts för att beskriva den specifika produkten i det bestämda geografiska området,
- b) en beskrivning av produkten, med uppgift om råvarorna, när det är lämpligt, och om produktens viktigaste fysikaliska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper,
- c) en definition av det geografiska området, som ska vara avgränsat vad gäller det samband som avses i led f i eller f ii i denna punkt och, när det är lämpligt, uppgifter som visar att kraven i artikel 5.3 är uppfyllda,
- d) bevis för att produkten har sitt ursprung i det avgränsade geografiska område som avses i artikel 5.1 eller 5.2,
- e) en beskrivning av den metod som använts för framställning av produkten och, när det är lämpligt, uppgift om de ursprungliga hävdvunna lokala metoderna samt uppgifter om förpackning i det fall den ansökande gruppen fastställer och ger tillräcklig produktspecifik motivation till att förpackningen ska ske i det avgränsade geografiska området i syfte att trygga kvaliteten eller säkerställa ursprung eller kontroll, med beaktande av unionsrätten, särskilt om den fria rörligheten för varor och det fria tillhandahållandet av tjänster,
- f) uppgifter som fastställer
- i) sambandet mellan produktens kvalitet eller egenskaper och den geografiska omgivning som avses i artikel 5.1 eller,
- ii) när det är lämpligt, sambandet mellan en viss kvalitet, anseendet eller en annan egenskap hos produkten och det geografiska ursprung som avses i artikel 5.2,
- g) uppgift om namn på och adress till de myndigheter eller, om de är tillgängliga, namn på och adress till de organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen enligt artikel 37 samt om deras särskilda uppdrag,

h) eventuella märkningsregler för den aktuella produkten.

2. I syfte att säkerställa att produktspecifikationerna innehåller relevant och koncis information ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om regler för begränsning av de uppgifter som ingår i den specifikation som avses i punkt 1 i den här artikeln, i de fall en sådan begränsning är nödvändig för att undvika alltför omfattande registreringsansökningar.

Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om specifikationens utformning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 8

Registreringsansökans innehåll

1. En ansökan om registrering av ett ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning enligt artikel 49.2 eller 49.5 ska minst innehålla

- a) den ansökande gruppens namn och adress samt namn på och adress till de myndigheter eller, om de är tillgängliga, de organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna om produktspecifikation,
- b) den produktspecifikation som föreskrivs i artikel 7,
- c) ett sammanfattande dokument som innehåller följande uppgifter:
  - i) De viktigaste uppgifterna i produktspecifikationen: namnet, en beskrivning av produkten och i förekommande fall de särskilda regler som gäller för förpackning och märkning, samt en kortfattad beskrivning av hur det geografiska området avgränsas.
  - ii) En beskrivning av sambandet mellan produkten och den geografiska omgivning eller det geografiska ursprung som avses i artikel 5.1 eller 5.2, beroende på vad som är tillämpligt, inklusive, när det är lämpligt, de särskilda inslag i produktbeskrivningen eller framställningsmetoden som stöder detta samband.

En ansökan som avses i artikel 49.5 ska dessutom innehålla bevis för att produktnamnet är skyddat i sitt ursprungsland.

2. Ett ansökningsärende som avses i artikel 49.4 ska innehålla följande:

- a) Uppgift om den ansökande gruppens namn och adress.
- b) Det sammanfattande dokument som avses i punkt 1 c i den här artikeln.
- c) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den ansökande gruppen och som bör ge upphov till ett positivt beslut uppfyller villkoren i den här förordningen och de bestämmelser som antagits i enlighet med den.

d) En hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.

Artikel 9

Nationellt skydd under en övergångsperiod

Medlemsstaten får på nationell nivå, med verkan från och med den dag då ansökan inkom till kommissionen, bevilja, endast tillfälligt, skydd för ett namn enligt denna förordning.

Sådant nationellt skydd ska upphöra att gälla från och med den dag då det antingen fattas beslut om registrering enligt denna förordning eller den inlämnade ansökan dras tillbaka.

Om namnet inte registreras enligt denna förordning, ska den berörda medlemsstaten bära hela ansvaret för följderna av ett sådant nationellt skydd.

Åtgärder som medlemsstaterna vidtar med stöd av första stycket ska endast ha verkan nationellt och får inte påverka handeln inom unionen eller den internationella handeln.

Artikel 10

Skäl för invändningar

1. En motiverad invändning som avses i artikel 51.2 ska endast anses giltig om den inkommer till kommissionen inom den tidsfrist som anges i den punkten och om den

- a) visar att de villkor som avses i artiklarna 5 och 7.1 inte är uppfyllda,
- b) visar att registreringen av det föreslagna namnet strider mot artikel 6.2, 6.3 eller 6.4,
- c) visar att registreringen av det föreslagna namnet skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller delvis identiskt namn eller varumärke eller för produkter som lagligen har marknadsförts under minst fem år före det offentliggörande som anges i artikel 50.2 led a, eller
- d) innehåller uppgifter som leder till slutsatsen att det namn som ansökan om registrering avser kan betraktas som generiskt.

2. Skälen för invändningen ska bedömas med avseende på unionens territorium.

Artikel 11

Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter utan att använda det förfarande som avses i artikel 57.2 för inrättandet och upprätthållandet av ett allmänt tillgängligt, uppdaterat register över de skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som erkänns enligt denna ordning.

2. Geografiska beteckningar för produkter från tredjeland som är skyddade inom unionen i enlighet med ett internationellt avtal som unionen har ingått får föras in i registret. Utom i de fall då det i ett sådant avtal uttryckligen anges att det är fråga om skyddade ursprungsbeteckningar enligt denna förordning ska sådana namn föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om registrets utformning och innehåll. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

4. Kommissionen ska offentliggöra och regelbundet uppdatera förteckningen över de internationella avtal som avses i punkt 2 och förteckningen över geografiska beteckningar som skyddas av dessa avtal.

Artikel 12

Namn, symboler och beteckningar

1. Skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar får användas av varje aktör som saluför en produkt som uppfyller kraven i den aktuella specifikationen.

2. Unionssymboler för marknadsföring av de skyddade ursprungsbeteckningarna och de skyddade geografiska beteckningarna ska utformas.

3. När produkter med ursprung i unionen saluförs med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som registrerats i enlighet med förfarandena i denna förordning ska de unionssymboler som är kopplade till dessa finnas med i märkningen. Dessutom ska produktens registrerade namn återfinnas inom samma synfält. Uppgifterna *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning* samt akronymerna *SUB* respektive *SGB* får finnas med i märkningen.

4. Dessutom får följande också återfinnas på märkningen: bilder av det geografiska ursprungsområdet, som avses i artikel 5, och text, grafik eller symboler som hänvisar till den medlemsstat och/eller region där detta geografiska ursprungsområde är beläget.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/13/EG får de geografiska märken som avses i artikel 15 i direktiv 2008/95/EG användas på etiketter tillsammans med den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

6. Vid saluföring av produkter med ursprung i tredjeland med ett namn som förts in i registret får de uppgifter som avses i punkt 3 och motsvarande unionssymboler användas i märkningen.

7. För att se till att konsumenterna får korrekt information ska kommissionen ha befogenhet att i enlighet med artikel 56 anta delegerade akter som fastställer unionssymbolerna.

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer unionssymbolernas tekniska egenskaper samt bestämmelser om deras användning på produkter som saluförs med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, inbegripet bestämmelser om de språk på vilka uppgifterna ska anges. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 13

Skydd

1. Registrerade namn ska skyddas mot följande:

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av ett registrerat namn för produkter som inte omfattas av registreringen om produkterna är jämförbara med de produkter som har registrerats under namnet i fråga eller om användningen av det skyddade namnet innebär att produktens anseende exploateras, även när produkterna i fråga används som ingredienser.

b) Varje missbruk, imitation eller anspelning, även när produkternas eller tjänsternas verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation", eller liknande, även när produkterna i fråga används som ingredienser.

c) Alla andra osanna eller vilseledande uppgifter om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten som anges på den inre eller yttre förpackningen, i reklammaterial eller handlingar gällande produkten i fråga, liksom paketering av produkten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens verkliga ursprung.

d) Alla andra förfaranden som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

När det i en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning ingår ett namn på en produkt som anses vara generiskt, ska användning av det generiska namnet inte anses strida mot första stycket led a eller b.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska inte bli generiska.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga administrativa och rättsliga åtgärder för att förebygga eller stoppa olaglig användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avses i punkt 1 som produceras eller saluförs i den medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska i detta syfte utse de myndigheter som ska ansvara för dessa åtgärder i enlighet med förfaranden som varje enskild medlemsstat fastställer.

Dessa myndigheter ska erbjuda tillräckliga garantier för objektivitet och opartiskhet och förfoga över den kvalificerade personal och de medel som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 14

Förhållandet mellan varumärken, ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

1. När en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning registreras enligt denna förordning, ska registrering av ett varumärke vars användning skulle strida mot artikel 13.1 och som avser en produkt av samma typ avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om registrering av ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning lämnades in till kommissionen.

Varumärken som registreras i strid med första stycket ska ogiltigförklaras.

Bestämmelserna i denna punkt ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2008/95/EG.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.4 ska ett varumärke vars användning strider mot artikel 13.1 och för vilket det lämnats in en ansökan, gjorts en registrering eller för vilket rätten, i enlighet med eventuell tillämplig lagstiftning, förvärvats genom användning i god tro inom unionens territorium före den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen lämnades in till kommissionen, få fortsätta att användas eller förnyas för den produkten trots att ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen registreras, på villkor att det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ eller direktiv 2008/95/EG. I så fall ska användningen av den skyddade ursprungsbeteckningen eller den skyddade geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de berörda varumärkena.

Artikel 15

Övergångsperioder för användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14 får kommissionen anta genomförandeakter som ger rätt att under en övergångsperiod på upp till fem år för produkter som har sitt ursprung i en medlemsstat eller ett tredjeland och vars beteckning består av eller innehåller ett namn som innebär en överträdelse av artikel 13.1 fortsätta använda den beteckning som de saluförts under, på villkor att en godkänd invändning enligt artikel 49.3 eller artikel 51 visar att

a) den föreslagna registreringen skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller delvis identiskt namn, eller

b) produkterna har saluförts lagligen inom det berörda territoriet under minst fem år före dagen för det offentliggörande som avses i artikel 50.2 a.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14 får kommissionen anta genomförandeakter som förlänger den övergångsperiod som anges i punkt 1 i denna artikel till 15 år i vederbörligen motiverade fall då det visas att

a) den beteckning som avses i punkt 1 i denna artikel har varit i lagligt bruk i minst 25 år innan ansökan om registrering ingavs till kommissionen,

b) användningen av den beteckning som avses i punkt 1 i denna artikel aldrig har syftat till att utnyttja den registrerade beteckningens anseende och det visas att konsumenterna inte har vilseletts eller har riskerat att vilseledas om produktens verkliga ursprung.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

3. När en beteckning som avses i punkterna 1 och 2 används ska en tydlig och väl synlig uppgift om ursprungslandet förekomma i märkningen.

4. För att lösa tillfälliga svårigheter när det gäller målet att se till att samtliga producenter i det berörda området iakttar specifikationen får en medlemsstat bevilja en övergångsperiod på upp till tio år med verkan från och med den dag då ansökan lämnas in till kommissionen; på villkor att de berörda aktörerna har salufört produkterna i fråga enligt gällande lagstiftning och kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år innan ansökan lämnades in till medlemsstatens myndigheter och har påpekat detta genom det nationella invändningsförfarande som avses i artikel 49.3.

Första stycket ska, med nödvändiga ändringar, tillämpas på skyddade geografiska beteckningar och skyddade ursprungsbeteckningar som avser geografiska områden i tredjeland, med undantag för invändningsförfarandet.

Sådana övergångsperioder ska anges i det ansökningsärende som avses i artikel 8.2.

Artikel 16

Övergångsbestämmelser

1. De namn som förts in i det register som föreskrivs i artikel 7.6 i förordning (EG) nr 510/2006 ska automatiskt föras in i det register som avses i artikel 11 i denna förordning. Motsvarande specifikationer ska anses vara de specifikationer som avses i artikel 7 i den här förordningen. Alla särskilda övergångsbestämmelser som antagits i samband med sådana registreringar ska fortsätta att gälla.

⁽¹⁾ EUT L 78, 24.3.2009, s. 1.

2. För att skydda producenternas och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 när det gäller ytterligare övergångsbestämmelser.

3. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar den rätt till samexistens för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, å ena sidan, och varumärken, å andra sidan, som föreskrivs i förordning (EG) nr 510/2006.

AVDELNING III

GARANTERADE TRADITIONELLA SPECIALITETER

Artikel 17

Syfte

En ordning för garanterade traditionella specialiteter inrättas för att skydda traditionella produktionsmetoder och recept genom att hjälpa producenterna av traditionella produkter vid saluföringen och informationen till konsumenterna om dessa traditionella recepts och produkters mervärdesskapande kvaliteter.

Artikel 18

Kriterier

1. Ett namn ska kunna komma i fråga för registrering som garanterad traditionell specialitet på villkor att det beskriver en specifik produkt eller ett specifikt livsmedel som

- a) är resultatet av en viss produktions- eller bearbetningsmetod eller har en viss sammansättning som överensstämmer med traditionell praxis för produkten eller livsmedlet i fråga, eller
- b) är framställd av råvaror och ingredienser som används traditionellt.

2. För att ett namn ska kunna registreras som garanterad traditionell specialitet ska det

- a) traditionellt ha använts för att benämna den specifika produkten, eller
- b) avse produktens traditionella karaktär eller särskilda egenskaper.

3. Om det vid invändningsförfarandet enligt artikel 51 kan påvisas att namnet också används i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland kan det, för att särskilja jämförbara produkter eller produkter som har identiska eller liknande namn, fastställas i det beslut om registrering som fattats i enlighet med artikel 52.3 att namnet på den garanterade traditionella specialiteten ska åtföljas av uppgiften "tillverkad i enlighet med traditionen i" omedelbart åtföljt av landets eller regionens namn.

4. Ett namn får inte registreras om det endast är fråga om allmänna påståenden om en grupp produkter eller påståenden som omfattas av särskild unionslagstiftning.

5. För att säkerställa att ordningen fungerar smidigt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet

med artikel 56 avseende närmare bestämmelser om de kriterier som måste uppfyllas enligt denna artikel.

Artikel 19

Produktspecifikation

1. En garanterad traditionell specialitet ska överensstämma med en specifikation, som ska omfatta följande:

- a) Det namn som föreslås för registrering, i lämpliga språkversioner.
- b) En beskrivning av produkten inklusive dess huvudsakliga fysiska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper, som visar produktens särskilda egenskaper.
- c) En beskrivning av den produktionsmetod som producenterna ska använda, inklusive, om det är lämpligt, typ av råvaror och egenskaper hos de råvaror eller ingredienser som används samt den metod som används vid beredningen av produkten.
- d) De viktigaste faktorer som visar på produktens traditionella karaktär.

2. För att säkerställa att produktspecifikationer innehåller relevant och koncis information ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om regler för begränsning av de uppgifter som ingår i den specifikation som avses i punkt 1 i den här artikeln, i de fall en sådan begränsning är nödvändig för att undvika alltför omfattande registreringsansökningar.

Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om specifikationens utformning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 20

Registreringsansökans innehåll

1. En ansökan om registrering av ett namn som en garanterad traditionell specialitet som avses i artikel 49.2 eller 49.5 ska innehålla följande:

- a) Uppgift om den ansökande gruppens namn och adress.
- b) Den produktspecifikation som föreskrivs i artikel 19.

2. Ett ansökningsärende som avses i artikel 49.4 ska innehålla följande:

- a) De uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel.
- b) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den aktuella gruppen kan komma i fråga för ett positivt beslut och uppfyller villkoren i denna förordning och i de bestämmelser som antagits i enlighet med denna.

Artikel 21

Skäl för invändningar

1. En motiverad invändning enligt artikel 51.2 ska endast anses giltig om den inkommer till kommissionen innan tidsfristen har gått ut och den
  - a) innehåller väl underbyggd motivering till varför den föreslagna registreringen är oförenlig med förordningens bestämmelser, eller
  - b) visar att namnet används på ett lagligt, erkänt och ekonomiskt betydelsefullt sätt för liknande jordbruksprodukter eller livsmedel.
2. De kriterier som avses i punkt 1 b ska bedömas i förhållande till unionens territorium.

Artikel 22

Register över garanterade traditionella specialiteter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2 för inrättandet och upprätthållandet av ett allmänt tillgängligt, uppdaterat register över de garanterade traditionella specialiteter som erkänns enligt denna ordning.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om registrets utformning och innehåll. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 23

Namn, symboler och beteckningar

1. Ett namn som har registrerats som en garanterad traditionell specialitet får användas av varje aktör som saluför en produkt som uppfyller kraven i specifikationen i fråga.
2. En unionssymbol ska fastställas för marknadsföringen av den garanterade traditionella specialiteten.

3. För produkter som har sitt ursprung i unionen och som saluförs som garanterade traditionella specialiteter som registrerats i enlighet med denna förordning ska den symbol som avses i punkt 2, utan förbehåll för punkt 4, finnas med i märkningen. Dessutom bör produktens namn återfinnas i ett och samma synfält. Uppgiften *garanterad traditionell specialitet* eller motsvarande förkortning *GTS* kan också anges i märkningen.

Symbolen ska vara frivillig i märkningen av garanterade traditionella specialiteter som har produceras utanför unionen.

4. För att se till att lämplig information lämnas till konsumenten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 som fastställer unionssymbolen.

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer vilka tekniska egenskaper unionssymbolen och beteckningen ska ha liksom regler för deras användning på de produkter som benämns som garanterade traditionella specialiteter, inbegripet på

vilka språk uppgifterna ska anges. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 24

Begränsad användning av registrerade namn

1. De registrerade namnen ska vara skyddade mot varje form av missbruk, imitation eller anspelning, och mot varje annat förfarande som kan vilseleda konsumenten.
2. Medlemsstaterna ska se till att de varubeskrivningar som används på nationell nivå inte kan förväxlas med registrerade namn.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om skyddet av garanterade traditionella specialiteter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 25

Övergångsbestämmelser

1. Namn som har registrerats i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 509/2006 ska automatiskt föras in i det register som avses i artikel 22 i den här förordningen. Motsvarande specifikationer ska anses vara de specifikationer som avses i artikel 19 i den här förordningen. Alla särskilda övergångsbestämmelser som antagits i samband med sådana registreringar ska fortsätta att gälla.
2. Namn som har registrerats i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 509/2006, inbegripet namn som har registrerats på grundval av de ansökningar som avses i artikel 58.1 andra stycket i denna förordning, får fortsättningsvis användas på de villkor som anges i förordning (EG) nr 509/2006 till och med den 4 januari 2023, såvida medlemsstaterna inte använder det förfarande som anges i artikel 26 i den här förordningen.
3. För att skydda producenternas och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 för att fastställa ytterligare övergångsbestämmelser.

Artikel 26

Förenklat förfarande

1. På begäran av en grupp får en medlemsstat senast den 4 januari 2016 förelägga kommissionen namn på garanterade traditionella specialiteter som har registrerats i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 509/2006 och som överensstämmer med den här förordningen.

Innan medlemsstaten lägger fram ett namn ska den inleda ett invändningsförfarande i enlighet med artikel 49.3 och 49.4.

Om det under det förfarandet visas att namnet också används avseende jämförbara produkter eller produkter med identiska eller liknande namn kan namnet kompletteras med en term som fastställer dess traditionella karaktär eller särskilda egenskaper.

En grupp från ett tredjeland får föreslå kommissionen sådana namn, antingen direkt eller genom tredjelandets myndigheter.

2. Kommissionen ska inom två månader från mottagandet i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de namn som avses i punkt 1 tillsammans med specifikationerna för varje namn.

3. Artiklarna 51 och 52 ska vara tillämpliga.

4. När invändningsförfarandet har avslutats får kommissionen i tillämpliga fall anpassa uppgifterna i det register som avses i artikel 22. Motsvarande specifikationer ska anses vara de specifikationer som avses i artikel 19.

AVDELNING IV

FRIVILLIGA KVALITETSBEGREPP

Artikel 27

Syfte

En ordning för frivilliga kvalitetsbegrepp ska inrättas för att göra de lättare för producenter av jordbruksprodukter att sprida information om sina produkters mervärdesskapande egenskaper eller kvaliteter på den inre marknaden.

Artikel 28

Nationella regler

Medlemsstaterna får behålla nationella bestämmelser om frivilliga kvalitetsbegrepp som inte omfattas av denna förordning, förutsatt att dessa bestämmelser är förenliga med unionsrätten.

Artikel 29

Frivilliga kvalitetsbegrepp

1. Frivilliga kvalitetsbegrepp ska uppfylla följande kriterier:
  - a) Termen ska avse en egenskap hos en eller flera produktkategorier eller en jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet som är tillämplig i särskilda områden.
  - b) Användningen av termen ger produkten ett mervärde i förhållande till liknande produkter.
  - c) Termen har en europeisk aspekt.
2. Frivilliga kvalitetsbegrepp som beskriver tekniska produktkvaliteter i syfte att uppfylla obligatoriska saluföringsstandarder och som inte är avsedda att upplysa konsumenterna om dessa egenskaper hos produkten ska inte omfattas av denna ordning.
3. Frivilliga kvalitetsbegrepp ska inte inbegripa frivilliga kvalitetsbegrepp som ligger till grund för och kompletterar särskilda saluföringsstandarder som fastställts för en sektor eller produktkategori.

4. För att beakta vissa sektorer:s särdrag och konsumenternas förväntningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 med närmare bestämmelser om de kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer samtliga åtgärder för utformning, förfaranden eller andra tekniska detaljer som krävs för tillämpningen av denna avdelning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

6. Vid antagandet av delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med punkterna 4 och 5 i denna artikel ska kommissionen ta hänsyn till relevanta internationella standarder.

Artikel 30

Reservering och ändring

1. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, marknadssituationen och utvecklingen när det gäller handelsnormer och internationella standarder ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 genom att ett kompletterande frivilligt kvalitetsbegrepp reserveras och villkoren för dess användning fastställs.

2. I vederbörligen motiverade fall och för att ta hänsyn till lämplig användning av det kompletterande frivilliga kvalitetsbegreppet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om ändring av de användningsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 31

Produkter från bergsområden

1. Termen *produkt från bergsområde* är ett frivilligt kvalitetsbegrepp.

Denna term ska endast användas för att beskriva produkter som är avsedda som livsmedel och som förtecknas i bilaga I till fördraget och

- a) vars råvaror i likhet med lantbruksdjurens foder huvudsakligen kommer från bergsområden,
- b) vars bearbetning, vid bearbetade produkter, också sker i bergsområden.

2. I denna artikel avses med bergsområden inom unionen områden i den mening som avses i artikel 18.1 i förordning (EG) nr 1257/1999. För produkter från tredjeländer ska bergsområden omfatta områden som officiellt betecknas som bergsområden av tredjelandet eller som uppfyller kriterier som motsvarar de som anges i artikel 18.1 i förordning (EG) nr 1257/1999.

3. I vederbörligen motiverade fall och för att ta hänsyn till naturliga begränsningar för jordbruksproduktionen i bergsområden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om undantag från de användningsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln. Framför allt ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt som fastställer på vilka villkor råvaror eller foder utifrån från föras in i bergsområden och på vilka villkor bearbetningen av produkter får äga rum utanför bergsområdena i ett geografiskt område som ska fastställas samt definitionen av detta geografiska område.

4. För att ta hänsyn till naturliga begränsningar för jordbruksproduktionen i bergsområden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om fastställande av produktionsmetoder och andra relevanta kriterier för tillämpningen av det frivilliga kvalitetsbegrepp som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 32

Produkt från öjordbruk

Senast den 4 januari 2014 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om behovet av en ny term, *produkt från öjordbruk*. Denna term får bara användas för att beskriva produkter som är avsedda som livsmedel och som är förtecknade i bilaga I till fördraget vars råvaror kommer från öar. För att termen ska få användas för bearbetade produkter måste även bearbetningen ske på öar i de fall då detta väsentligen påverkar slutproduktens särskilda egenskaper.

Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag för införandet av det frivilliga kvalitetsbegreppet *produkt från öjordbruk*.

Artikel 33

Begränsning av användningen

1. Ett frivilligt kvalitetsbegrepp får endast användas för att beskriva produkter som uppfyller relevanta krav.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om användningen av frivilliga kvalitetsbegrepp. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 34

Övervakning

Medlemsstaterna ska genomföra riskanalysbaserade kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i denna avdelning efterlevs och tillämpa lämpliga administrativa sanktioner vid överträdelser.

AVDELNING V

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Offentliga kontroller av skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter

Artikel 35

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska gälla för de kvalitetsordningar som fastställs i avdelningarna II och III.

Artikel 36

Utseende av behörig myndighet

1. I enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 ska medlemsstaterna utse den eller de behöriga myndigheter som ska ansvara för de offentliga kontroller som ska göras för att kontrollera efterlevnaden av de krav som fastställs inom de kvalitetsordningar som inrättas genom denna förordning.

De förfaranden och krav som föreskrivs i förordning (EG) nr 882/2004 ska med nödvändiga ändringar gälla för de offentliga kontroller som görs för att kontrollera efterlevnaden av de krav som fastställs inom de kvalitetsordningar som inrättas genom denna förordning för de produkter som anges i bilaga I till denna förordning.

2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska lämna tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet samt förfoga över den kvalificerade personal och de resurser som de behöver för att fullgöra sina uppgifter.

3. De offentliga kontrollerna ska omfatta följande:

- a) Kontroll av att en produkt överensstämmer med produktspecifikationen för densamma.
- b) Övervakning av hur registrerade namn används för att beskriva produkter som saluförs, i överensstämmelse med artikel 13 när det gäller namn som registrerats i enlighet med avdelning II och i överensstämmelse med artikel 24 när det gäller namn som registrerats enligt avdelning III.

Artikel 37

Kontroll av överensstämmelse med produktspecifikationen

1. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter som avser produkter som har sitt ursprung inom unionen, ska, innan produkterna släpps ut på marknaden, kontroll av att produkterna överensstämmer med produktspecifikationerna genomföras av

- a) en eller flera av de behöriga myndigheter som avses i artikel 36 i denna förordning, och/eller
- b) ett eller flera av de kontrollorgan i den mening som avses i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 882/2004 som agerar som produktcertifieringsorgan.

Kostnaderna för sådana kontroller av överensstämmelsen med produktspecifikationerna kan bäras av de aktörer som omfattas av kontrollerna. Medlemsstaterna får också bidra till dessa kostnader.

2. När det gäller ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter som avser produkter som har sitt ursprung i ett tredjeland ska kontrollen av att produkterna överensstämmer med produktspecifikationerna innan produkterna släpps ut på marknaden genomföras av

a) en eller flera av de offentliga myndigheter som utsetts av tredjelandet, och/eller

b) ett eller flera av produktcertifieringsorganen.

3. Medlemsstaterna ska offentliggöra namn och adress för de myndigheter och organ som avses i punkt 1 i denna artikel och regelbundet uppdatera uppgifterna.

Kommissionen ska offentliggöra namn och adress för de myndigheter och organ som avses i punkt 2 i denna artikel och regelbundet uppdatera uppgifterna.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter, utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2, som fastställer på vilket sätt namn och adress för de produktcertifieringsorgan som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska offentliggöras.

Artikel 38

Tillsyn över användningen av namnet på marknaden

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn och adress för de behöriga myndigheter som avses i artikel 36. Kommissionen ska offentliggöra dessa myndigheters namn och adresser.

Medlemsstaterna ska genomföra riskanalysbaserade kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning efterlevs och medlemsstaterna ska, vid överträdelser, vidta alla nödvändiga åtgärder.

Artikel 39

Behöriga myndigheters delegering till kontrollorgan

1. De behöriga myndigheterna får i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 882/2004 delegera vissa uppgifter i samband med de offentliga kontrollerna av kvalitetsordningarna till ett eller flera kontrollorgan.

2. Kontrollorganen ska vara ackrediterade i enlighet med Europastandarden EN 45011 eller ISO/IEC-guide 65 (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringsprogram).

3. Den ackreditering som avses i punkt 2 i denna artikel får endast utföras av

a) ett nationellt ackrediteringsorgan inom unionen i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008, eller

b) ett ackrediteringsorgan utanför unionen som har undertecknat International Accreditation Forums (IAF) multilaterala avtal om erkännande av produktcertifiering.

Artikel 40

Planering av kontrollverksamheten och rapportering om denna

1. Medlemsstaterna ska se till att de verksamheter avseende kontrollskyldigheterna enligt detta kapitel förs in i ett separat avsnitt av de fleråriga nationella kontrollplanerna enligt artiklarna 41, 42 och 43 i förordning (EG) nr 882/2004.

2. I de årliga rapporterna om kontroller av fullgörelsen av de skyldigheter som fastställs i denna förordning ska ingå ett separat avsnitt med den information som avses i artikel 44 i förordning (EG) nr 882/2004.

KAPITEL II

Undantag avseende viss tidigare användning

Artikel 41

Generiska termer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 ska denna förordning inte påverka användningen av termer som är generiska inom unionen, även om den generiska termen ingår i ett namn som är skyddat enligt en kvalitetsordning.

2. För att fastställa huruvida ett namn har blivit generiskt, ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer, särskilt följande:

a) De rådande förhållandena i de områden där produkten konsumeras.

b) Relevant nationell lagstiftning eller relevanta unionsrättsakter.

3. För att fullt ut skydda intressenternas rättigheter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 med kompletterande bestämmelser om hur generisk status för termer som avses i punkt 1 i den här artikeln ska fastställas.

Artikel 42

Växter och djurraser

1. Denna förordning ska inte förhindra att produkter vars märkning innehåller ett namn eller ett begrepp som är skyddat eller förbehållet inom ramen för en kvalitetsordning enligt avdelningarna II, III eller IV och som innehåller namnet på en växtsort eller en djurras släpps ut på marknaden, förutsatt att följande villkor uppfylls:

a) Produkten i fråga innehåller eller härrör från den angivna växtsorten eller djurrasen.

b) Konsumenterna vilseleds inte.

- c) Användningen av växtsorts- eller djurrasnamnet utgör sund konkurrens.
- d) Användningen innebär inte att den skyddade termens anseende utnyttjas.
- e) När det gäller den kvalitetsordning som avses i avdelning II: Produktionen och saluföringen av produkten sträckte sig utanför ursprungsområdet redan innan ansökan om registrering av den geografiska beteckningen lämnades in.

2. För att ytterligare klargöra i vilken mån aktörer inom livsmedelssektorn får använda namn på växtsorter och djurraser enligt punkt 1 i denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 avseende reglerna för användningen av sådana namn.

Artikel 43

Förhållandet till immateriell äganderätt

De kvalitetsordningar som beskrivs i avdelningarna III och IV ska tillämpas utan att detta påverkar unionens regler eller medlemsstaternas nationella regler avseende immateriell äganderätt, särskilt reglerna avseende ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och varumärken samt de rättigheter som beviljas enligt dessa regler.

KAPITEL III

Beteckningar, symboler och producenternas roll

Artikel 44

Skydd av beteckningar och symboler

1. Beteckningar, akronymer och symboler som hänvisar till kvalitetsordningarna får endast användas i samband med produkter som har producerats i enlighet med de regler som gäller för den kvalitetsordning som de hänvisar till. Detta gäller särskilt följande beteckningar, akronymer och symboler:

- a) *Skyddad ursprungsbeteckning, skyddad geografisk beteckning, geografisk beteckning, SUB, SGB* och tillhörande symboler i enlighet med avdelning II.
- b) *Garanterad traditionell specialitet, GTS* och tillhörande symbol i enlighet med avdelning III.
- c) *Produkt från bergsområde* i enlighet med avdelning IV.

2. I enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1290/2005 får Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), på kommissionens initiativ eller för dess räkning, genom central förvaltning finansiera administrativt stöd avseende utveckling, förberedande verksamhet, övervakning, administrativt och juridiskt stöd, rättshjälp, registreringsavgifter, förnyelseavgifter, avgifter för varumärkesövervakning, rättegångskostnader och andra relevanta åtgärder som krävs för att skydda de beteckningar, akronymer och symboler som ingår i kvalitetsordningarna mot varje form av missbruk, imitation eller anspel-

ning, och mot varje annat förfarande som kan vilsleda konsumenten, inom unionen och i tredjeländ.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter med bestämmelser om ett enhetligt skydd av de beteckningar, akronymer och symboler som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 45

Grupperns roll

1. Utan att det påverkar de specifika bestämmelserna om producentorganisationer och branschorganisationer i förordning (EG) nr 1234/2007 ska en grupp ha rätt att

- a) bidra till att säkerställa att produkternas kvalitet, anseende och äkthet garanteras på marknaden genom att övervaka användningen av namnet i handeln, och om det är nödvändigt, informera de behöriga myndigheter som avses i artikel 36 eller någon annan behörig myndighet inom ramen för artikel 13.3,
- b) vidta åtgärder för att säkerställa ett lämpligt rättsligt skydd för de skyddade ursprungsbeteckningarna eller skyddade geografiska beteckningarna och för immateriella rättigheter med direkt koppling till dem,
- c) utarbeta informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder som syftar till att informera konsumenterna om produkternas mervärdesskapande kvaliteter,
- d) utarbeta åtgärder som syftar till att säkerställa att produkterna överensstämmer med specifikationerna,
- e) vidta åtgärder för att få ordningen att fungera bättre, bland annat genom att utveckla ekonomisk sakkunskap, genomföra ekonomiska analyser, sprida ekonomisk information om ordningen och genom rådgivning till producenterna,
- f) vidta åtgärder för att öka produkternas värde och vid behov ingripa för att förhindra eller motverka åtgärder som skadar eller riskerar att skada produkternas anseende.

2. Medlemsstaterna får med administrativa medel främja bildandet av grupper och deras verksamhet på sina territorier. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namnen på och adresserna till de grupper som avses i artikel 3.2. Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 46

Rätten att utnyttja ordningarna

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla aktörer som följer reglerna i en kvalitetsordning som anges i avdelningarna II och III har rätt att omfattas av den kontroll av överensstämmelse som fastställs i artikel 37.

2. Aktörer som bereder och lagrar produkter som saluförs inom ramen för ordningarna för garanterade traditionella specialiteter, skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar eller som saluför sådana produkter ska också omfattas av de kontroller som anges i kapitel I i denna avdelning.

3. Medlemsstaterna ska se till att de aktörer som är beredda att följa reglerna i en kvalitetsordning som anges i avdelningarna III och IV ges möjlighet till detta och inte förhindras att delta på grunder som är diskriminerande eller på annat sätt inte är objektiva.

Artikel 47

Avgifter

Utan att det påverkar förordning (EG) nr 882/2004, särskilt inte bestämmelserna i kapitel VI i avdelning II i den förordningen, får medlemsstaterna ta ut en avgift för att täcka sina kostnader för förvaltningen av kvalitetsordningarna, däribland kostnader för behandling av ansökningar, invändningar, ansökningar om ändringar och ansökningar om upphävande enligt denna förordning.

KAPITEL IV

Ansöknings- och registreringsförfaranden avseende ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter

Artikel 48

Ansökningsförfarandenas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas avseende de kvalitetsordningar som fastställs i avdelningarna II och III.

Artikel 49

Ansökan om registrering av namn

1. Ansökningar om registrering av ett namn inom ramen för de kvalitetsordningar som avses i artikel 48 får endast lämnas in av en grupp som arbetar med de produkter vilkas namn ska registreras. När det gäller namn med *skyddade ursprungsbeteckningar* eller *skyddade geografiska beteckningar* som avser ett geografiskt område som skär över nationella gränser eller när det gäller ett namn på en garanterad traditionell specialitet får flera grupper från olika medlemsstater eller tredjeländer lämna in en gemensam ansökan om registrering.

En enskild fysisk eller juridisk person får betraktas som en grupp om det framgår att båda följande kriterier är uppfyllda:

- a) Personen i fråga är den enda producent som är beredd att lämna in en ansökan.
- b) Med avseende på skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, har det berörda geografiska området särdrag som skiljer sig väsentligt från dem i angränsande områden eller så har produkten andra egenskaper än de produkter som framställs i angränsande områden.

2. Om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning II avser ett geografiskt område i en medlemsstat eller om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning III utarbetas av en grupp som är etablerad i en medlemsstat, ska ansökan ställas till myndigheterna i medlemsstaten.

Medlemsstaten ska granska ansökan på lämpligt sätt för att kontrollera om den är motiverad och uppfyller villkoren i respektive ordning.

3. Medlemsstaten ska som ett led i den granskning som avses i punkt 2 andra stycket i denna artikel inleda ett nationellt invändningsförfarande, genom vilket det säkerställs att ansökan i fråga offentliggörs på ett tillfredsställande sätt och en rimlig tidsfrist föreskrivs under vilken fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse och är etablerade eller bosatta på den medlemsstatens territorium kan framföra invändningar mot ansökan.

Medlemsstaten ska undersöka huruvida de invändningar som gjorts inom ramen för ordningen i avdelning II kan tas upp till prövning mot bakgrund av de kriterier som avses i artikel 10.1 eller huruvida invändningar som gjorts inom ramen för ordningen i avdelning III kan tas upp till prövning mot bakgrund av de kriterier som avses i artikel 21.1.

4. Om medlemsstaten efter bedömning av eventuella mottagna invändningar anser att förordningens krav är uppfyllda, får medlemsstaten fatta ett positivt beslut om ansökan och registrera ett ansökningsärende hos kommissionen. Medlemsstaten ska i sådana fall informera kommissionen om invändningar som kan tas upp till prövning vilka mottagits från fysiska eller juridiska personer som lagligt har salufört produkterna i fråga och som kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år före den dag för offentliggörande som avses i punkt 3.

Medlemsstaten ska se till att dess positiva beslut offentliggörs och att fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse i ärendet ges tillfälle att överklaga.

Medlemsstaten ska se till att den version av produktspecifikationen som ligger till grund för dess positiva beslut offentliggörs och att den finns tillgänglig i elektronisk form.

Vad gäller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska medlemsstaten också se till att den version av produktspecifikationen som ligger till grund för kommissionens beslut enligt artikel 50.2 offentliggörs på tillfredsställande sätt.

5. Om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning II avser ett geografiskt område i ett tredjeland eller om en ansökan inom den ordning som anges i avdelning III lämnas in av en grupp som är etablerad i ett tredjeland ska ansökan ställas till kommissionen, antingen direkt eller via myndigheterna i det berörda tredjelandet.

6. De handlingar som avses i denna artikel som skickas till kommissionen ska avfattas på ett av unionens officiella språk.

7. För att förenkla ansökningsprocessen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56, med bestämmelser för genomförandet av det nationella invändningsförfarandet för gemensamma ansökningar avseende mer än ett nationellt territorium och som kompletterar bestämmelserna om ansökningsförfarandet.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden, utformning och framläggande av ansökningar, även för ansökningar som rör mer än ett nationellt territorium. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 50

Kommissionens granskning och offentliggörande med avseende på eventuella invändningar

1. Kommissionen ska på lämpligt sätt granska ansökningar som mottas enligt artikel 49 för att avgöra om de är motiverade och uppfyller villkoren för respektive ordning. Granskningen bör slutföras inom sex månader. Om denna tidsfrist överskrids ska kommissionen skriftligen informera sökanden om orsakerna till förseningen.

Kommissionen ska minst varje månad offentliggöra en förteckning över namn för vilka registreringsansökningar har inlämnats, med uppgift om vilken dag de lämnats in.

2. Om kommissionen, på grundval av den granskning som genomförs enligt punkt 1 första stycket, anser att villkoren i denna förordning är uppfyllda ska den offentliggöra följande information i *Europeiska unionens officiella tidning*:

- a) När det gäller ansökningar inom ramen för den ordning som avses i avdelning II: det sammanfattande dokumentet och en hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.
- b) När det gäller ansökningar inom ramen för den ordning som avses i avdelning III: specifikationen.

Artikel 51

Invändningsförfarande

1. Inom tre månader från dagen för offentliggörande av en ansökan i *Europeiska unionens officiella tidning* får myndigheterna i en medlemsstat eller ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med ett berättigat intresse som är etablerad i ett tredjeland lämna in ett meddelande om invändning till kommissionen.

Fysiska och juridiska personer som har ett berättigat intresse, som är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den från vilken en ansökan kommer får lämna in ett meddelande om invändningar till den medlemsstat där de är etablerade inom tidsfristen för att lämna in invändningar enligt första stycket.

Ett meddelande om invändning ska innehålla en förklaring om att ansökan kan innebära en överträdelse av villkoren i denna förordning. Ett meddelande om invändning som inte innehåller någon sådan förklaring är ogiltigt.

Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra meddelandet om invändning till den myndighet eller det organ som lämnade in ansökan.

2. Om ett meddelande om invändning lämnas in till kommissionen och inom två månader följs av en motiverad invändning ska kommissionen kontrollera om den motiverade invändningen kan tas upp till prövning.

3. Inom två månader från mottagandet av en motiverad invändning som kan tas upp till prövning ska kommissionen uppmana den myndighet eller den person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller det organ som har lämnat in ansökan att inleda lämpliga samråd i ärendet under en skäligen tidsperiod på högst tre månader.

Den myndighet eller den person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller det organ som har lämnat in ansökan ska utan dröjsmål inleda sådana lämpliga samråd. De ska ge varandra den relevanta informationen för att bedöma om ansökan om registrering uppfyller villkoren i denna förordning. Om ingen överenskommelse nås ska denna information även överlämnas till kommissionen.

Kommissionen får när som helst under dessa tre månader på den sökandes begäran förlänga tidsfristen för samråden med högst tre månader.

4. Om det till följd av de lämpliga samråd som avses i punkt 3 i denna artikel görs väsentliga ändringar av de uppgifter som har offentliggjorts i enlighet med artikel 50.2 ska kommissionen upprepa den granskning som avses i artikel 50.

5. Meddelandet om invändning, den motiverade invändningen och tillhörande handlingar som skickas till kommissionen i enlighet med punkterna 1–4 i denna artikel ska avfattas på ett av unionens officiella språk.

6. För att fastställa tydliga förfaranden och tidsfrister för invändningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56, som kompletterar reglerna för invändningsförfarandet.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden för invändningar och om invändningarnas utformning och framläggande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 52

Beslut om registrering

1. Om kommissionen på grundval av den information kommissionen har tillgång till från den granskning som utförts enligt artikel 50.1 anser att villkoren för registrering inte är uppfyllda ska den anta genomförandeakter om att avslå ansökan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

2. Om kommissionen inte mottar något meddelande om invändning eller någon motiverad invändning som kan tas upp till prövning enligt artikel 51, ska den utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2 anta genomförandeakter om registrering av namnet.

3. Om kommissionen mottar en motiverad invändning som kan tas upp till prövning ska den, efter de lämpliga samråd som avses i artikel 51.3, och med hänsyn tagen till resultatet av dessa, antingen

- a) om parterna har nått en överenskommelse, registrera namnet genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 57.2 och, om det är nödvändigt, ändra den information som har offentliggjorts enligt artikel 50.2, förutsatt att sådana ändringar inte är väsentliga, eller
- b) om en överenskommelse inte har nåtts, anta genomförandeakter med beslut om registrering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

4. Registreringsakter och beslut om avslag ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 53

Ändring av en produktspecifikation

1. En grupp som har ett berättigat intresse får ansöka om godkännande av en ändring av en produktspecifikation.

I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs, med motiveringar.

2. Om ändringen medför en eller flera ändringar av specifikationen som inte är mindre ändringar ska ansökan om ändring följa förfarandet i artiklarna 49–52.

Om de föreslagna ändringarna emellertid är mindre ändringar ska kommissionen godkänna eller avslå ansökan. Om ändringar som innebär en ändring av de uppgifter som avses i artikel 50.2 godkänns ska kommissionen offentliggöra dessa i *Europeiska unionens officiella tidning*.

För att en ändring ska anses vara mindre i fråga om den kvalitetsordning som beskrivs i avdelning II får den inte

- a) avse produktens grundläggande egenskaper,
- b) ändra det samband som avses i artikel 7.1 f i eller 7.1 f ii,
- c) inbegripa en ändring av produktens namn eller av någon del av detta,
- d) beröra det definierade geografiska området, eller
- e) innebära ökade begränsningar av handeln med produkten eller dess råvaror.

För att en ändring ska anses som mindre i fråga om den kvalitetsordning som beskrivs i avdelning III får den inte

- a) avse produktens grundläggande egenskaper,
- b) medföra avgörande ändringar av framställningsmetoden, eller
- c) inbegripa en ändring av produktens namn, eller av någon del av detta.

Granskningen av ansökan ska inriktas på den föreslagna ändringen.

3. För att förenkla handläggningen av ändringsansökningar, också i de fall ändringen inte innebär någon ändring av det sammanfattande dokumentet och då den gäller en tillfällig ändring av specifikationerna till följd av obligatoriska sanitära eller fytosanitära åtgärder som införts av offentliga myndigheter, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 56, som kompletterar bestämmelserna om förfarandet för ändringsansökningar.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden för ändringsansökningar och om ansökningarnas utformning och framläggande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 54

Avregistrering

1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran av en fysisk eller juridisk person som har ett berättigat intresse, anta genomförandeakter för att avregistrera en skyddad ursprungsbeteckning, en skyddad geografisk beteckning eller en garanterad traditionell specialitet i följande fall:

- a) Efterlevnad av kraven i specifikationen är inte säkerställd.
- b) Det har under minst sju år inte saluförts några produkter under den aktuella garanterade traditionella specialiteten, den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen eller den aktuella skyddade geografiska beteckningen.

Kommissionen får på begäran av de producenter som framställer den produkt som saluförs med det registrerade namnet avregistrera namnet i fråga.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

2. För att säkerställa rättssäkerhet och för att alla parter ska ges möjlighet att försvara sina rättigheter och berättigade intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 som kompletterar reglerna för avregistreringsförfarandet.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden för avregistrering och om framläggandet av sådan begäran som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

AVDELNING VI

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Närproduktion och direktförsäljning

Artikel 55

Rapportering om närproduktion och direktförsäljning

Senast den 4 januari 2014 ska kommissionen till Europaparlamentet och till rådet överlämna en rapport om behovet av ett nytt märkningssystem för närproduktion och direktförsäljning som ska hjälpa producenterna att marknadsföra sina produkter lokalt. Rapporten ska vara inriktad på jordbrukarnas förmåga att skapa mervärde i sin produktion genom den nya märkningen och bör även ta hänsyn till andra kriterier, såsom möjligheterna att minska koldioxidutsläpp och avfall genom kortare produktions- och distributionskedjor.

Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag om inrättande av ett märkningssystem för närproduktion och direktförsäljning.

KAPITEL II

Förfarandebestämmelser

Artikel 56

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.1 andra stycket, 5.4, 7.2 första stycket, 12.5 första stycket, 16.2, 18.5, 19.2 första stycket, 23.4 första stycket, 25.3, 29.4, 30, 31.3, 31.4, 41.3, 42.2, 49.7 första stycket, 51.6 första stycket, 53.3 första stycket och 54.2 första stycket ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 3 januari 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.1 andra stycket, 5.4, 7.2 första stycket, 12.5 första stycket, 16.2, 18.5, 19.2 första stycket, 23.4 första stycket, 25.3, 29.4, 30, 31.3, 31.4, 41.3, 42.2, 49.7 första stycket, 51.6 första stycket, 53.3 första stycket och 54.2 första stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.1 andra stycket, 5.4, 7.2 första stycket, 12.5 första stycket, 16.2, 18.5, 19.2 första stycket, 23.4 första stycket, 25.3, 29.4, 30, 31.3, 31.4, 41.3, 42.2, 49.7 första stycket, 51.6 första stycket, 53.3 första stycket och 54.2 första stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att använda. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 57

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för kvalitetspolitik för jordbruksprodukter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

KAPITEL III

Upphävande och Slutbestämmelser

Artikel 58

Upphävande

1. Förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 ska upphöra att gälla.

Artikel 13 i förordning (EG) nr 509/2006 ska dock fortsätta att tillämpas avseende ansökningar för produkter som inte omfattas av tillämpningsområdet för avdelning III i denna förordning och som har mottagits av kommissionen före den dag då denna förordning träder i kraft.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till denna förordning.

*Artikel 59***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 12.3 och 23.3 ska emellertid tillämpas från och med den 4 januari 2016 utan att det påverkar produkter som släppts ut på marknaden före detta datum.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 november 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

BILAGA I

JORDBRUKSPRODUKTER OCH LIVSMEDEL SOM AVSES I ARTIKEL 2.1

I. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

- Öl
- Choklad och härledda produkter
- Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror
- Drycker framställda av växtextrakter
- Pastaprodukter
- Salt
- Naturliga gummi- och hartsvvaror
- Senapspasta
- Hö
- Eteriska oljor
- Kork
- Karminsyra
- Blommor och prydnadsväxter
- Bomull
- Ull
- Korgvide
- Skäktat lin
- Läder
- Päls
- Fjädrar

II. Garanterade traditionella specialiteter

- Färdiglagade rätter
  - Öl
  - Choklad och härledda produkter
  - Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror
  - Drycker framställda av växtextrakter
  - Pastaprodukter
  - Salt
-

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL SOM AVSES I ARTIKEL 58.2

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 2.1
Artikel 1.2	Artikel 2.3
Artikel 1.3	Artikel 2.4
Artikel 2.1 a	Artikel 3.5
Artikel 2.1 b	Artikel 3.3
Artikel 2.1 c	—
Artikel 2.1 d	Artikel 3.2
Artikel 2.2 första till tredje stycket	—
Artikel 2.2 fjärde stycket	—
Artikel 3	Artikel 22.1
Artikel 4.1 första stycket	Artikel 18.1
Artikel 4.2	Artikel 18.2
Artikel 4.3 första stycket	—
Artikel 4.3 andra stycket	Artikel 18.4
Artikel 5.1	Artikel 43
Artikel 5.2	Artikel 42.1
Artikel 6.1	Artikel 19.1
Artikel 6.1 a	Artikel 19.1 a
Artikel 6.1 b	Artikel 19.1 b
Artikel 6.1 c	Artikel 19.1 c
Artikel 6.1 d	—
Artikel 6.1 e	Artikel 19.1 d
Artikel 6.1 f	—
Artikel 7.1 och 7.2	Artikel 49.1
Artikel 7.3 a och b	Artikel 20.1 a och b
Artikel 7.3 c	—
Artikel 7.3 d	—
Artikel 7.4	Artikel 49.2

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 7.5	Artikel 49.3
Artikel 7.6 a, b och c	Artikel 49.4
Artikel 7.6 d	Artikel 20.2
Artikel 7.7	Artikel 49.5
Artikel 7.8	Artikel 49.6
Artikel 8.1	Artikel 50.1
Artikel 8.2 första stycket	Artikel 50.2 b
Artikel 8.2 andra stycket	Artikel 52.1
Artikel 9.1 och 9.2	Artikel 51.1
Artikel 9.3	Artikel 21.1 och 21.2
Artikel 9.4	Artikel 52.2
Artikel 9.5	Artikel 52.3 och 52.4
Artikel 9.6	Artikel 51.5
Artikel 10	Artikel 54
Artikel 11	Artikel 53
Artikel 12	Artikel 23
Artikel 13.1	—
Artikel 13.2	—
Artikel 13.3	—
Artikel 14.1	Artikel 36.1
Artikel 14.2	Artikel 46.1
Artikel 14.3	Artikel 37.3 andra stycket
Artikel 15.1	Artikel 37.1
Artikel 15.2	Artikel 37.2
Artikel 15.3	Artikel 39.2
Artikel 15.4	Artikel 36.2
Artikel 16	—
Artikel 17.1 och 17.2	Artikel 24.1
Artikel 17.3	Artikel 24.2

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 18	Artikel 57
Artikel 19.1 a	—
Artikel 19.1 b	Artikel 49.7 andra stycket
Artikel 19.1 c	Artikel 49.7 första stycket
Artikel 19.1 d	Artikel 22.2
Artikel 19.1 e	Artikel 51.6
Artikel 19.1 f	Artikel 54.1
Artikel 19.1 g	Artikel 23.4
Artikel 19.1 h	—
Artikel 19.1 i	—
Artikel 19.2	Artikel 25.1
Artikel 19.3 a	—
Artikel 19.3 b	Artikel 25.2
Artikel 20	Artikel 47
Artikel 21	Artikel 58
Artikel 22	Artikel 59
Bilaga I	Bilaga I (Del II)

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 2.1 och 2.2
Artikel 1.2	Artikel 2.3
Artikel 1.3	Artikel 2.4
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3.1 första stycket	Artikel 6.1
Artikel 3.1 andra och tredje stycket	Artikel 41.1, 2 och 3
Artikel 3.2, 3.3 och 3.4	Artikel 6.2, 6.3 och 6.4
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5.1	Artikel 3.2 och artikel 49.1

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 5.2	Artikel 49.1
Artikel 5.3	Artikel 8.1
Artikel 5.4	Artikel 49.2
Artikel 5.5	Artikel 49.3
Artikel 5.6	Artikel 9
Artikel 5.7	Artikel 8.2
Artikel 5.8	—
Artikel 5.9 första stycket	—
Artikel 5.9 andra stycket	Artikel 49.5
Artikel 5.10	Artikel 49.6
Artikel 5.11	—
Artikel 6.1 första stycket	Artikel 50.1
Artikel 6.2 första stycket	Artikel 50.2 a
Artikel 6.2 andra stycket	Artikel 52.1
Artikel 7.1	Artikel 51.1 första stycket
Artikel 7.2	Artikel 51.1 andra stycket
Artikel 7.3	Artikel 10
Artikel 7.4	Artikel 52.2 och 52.4
Artikel 7.5	Artikel 51.3 och 52.3 och 52.4
Artikel 7.6	Artikel 11
Artikel 7.7	Artikel 51.5
Artikel 8	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 53
Artikel 10.1	Artikel 36.1
Artikel 10.2	Artikel 46.1
Artikel 10.3	Artikel 37.3 andra stycket
Artikel 11.1	Artikel 37.1
Artikel 11.2	Artikel 37.2

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 11.3	Artikel 39.2
Artikel 11.4	Artikel 36.2
Artikel 12	Artikel 54
Artikel 13.1	Artikel 13.1
Artikel 13.2	Artikel 13.2
Artikel 13.3	Artikel 15.1
Artikel 13.4	Artikel 15.2
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 57
Artikel 16 a	Artikel 5.4 andra stycket
Artikel 16 b	—
Artikel 16 c	—
Artikel 16 d	Artikel 49.7
Artikel 16 e	—
Artikel 16 f	Artikel 51.6
Artikel 16 g	Artikel 12.7
Artikel 16 h	—
Artikel 16 i	Artikel 11.3
Artikel 16 j	—
Artikel 16 k	Artikel 54.2
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 47
Artikel 19	Artikel 58
Artikel 20	Artikel 59
Bilaga I och II	Bilaga I (Del I)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1152/2012

av den 21 november 2012

om ändring av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionsfiskefartyg har lika tillträde till unionsvatten och till fiskeresurser, med förbehåll för den gemensamma fiskeripolitikens regler.
- (2) Förordning (EG) nr 2371/2002 ⁽³⁾ innehåller ett undantag från bestämmelserna om lika tillträde genom att medlemsstaterna tillåts begränsa fiske till vissa fartyg i vatten upp till tolv sjömil från baslinjerna.
- (3) Den 13 juli 2011 lade kommissionen fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i enlighet med förordning (EG) nr 2371/2002, om arrangemangen i fråga om tillträde till fiskeresurserna inom medlemsstaternas tolv-sjömilgräns. Enligt den rapporten är tillträdesystemet mycket stabilt och har fungerat tillfredsställande sedan 2002.

(4) Befintliga regler som begränsar tillträde till fiskeresurserna inom tolv-sjömilgränsen har haft positiva effekter när det gäller bevarandet genom att begränsa fiskeansträngningen i de känsligaste unionsvattnen. Häri-genom har det också varit möjligt att bevara det traditionella fiske som är viktigt för den sociala och ekonomiska utvecklingen av vissa kustsamhällen.

(5) Undantaget trädde i kraft den 1 januari 2003 och kommer att upphöra den 31 december 2012. Det bör förlängas i avvaktan på antagandet av en ny förordning som grundar sig på kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken.

(6) Förordning (EG) nr 2371/2002 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 17.2 i förordning (EG) nr 2371/2002 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2014 ha rätt att begränsa fisket i vatten upp till tolv sjömil från baslinjerna under deras överhöghet eller jurisdiktion till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten. Detta ska inte påverka tillämpningen av arrangemangen för de unionsfiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg, enligt befintliga grannförbindelser mellan medlemsstater samt arrangemangen i bilaga I i vilka det för varje medlemsstat fastställs geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband där fiskeverksamhet bedrivs samt berörda arter.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

⁽¹⁾ EUT C 351, 15.11.2012, s. 89.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 oktober 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 november 2012.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 november 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2012/34/EU

av den 21 november 2012

om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

järnvägar är en viktig del av unionens transportsektor
med sikte på att uppnå hållbar rörlighet.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 91,

(3) Effektiviteten i järnvägssystemet bör förbättras för att det
ska kunna integreras i en konkurrenskraftig marknad
samtidigt som järnvägarnas speciella karaktär beaktas.

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

(4) Medlemsstater som har en betydande andel järnvägstrafik
till tredjeländer med samma spårvidd, men en annan
spårvidd än på unionens huvudjärnvägsnät, bör kunna
få ha särskilda driftsregler som säkerställer dels samord-
ning mellan deras infrastrukturförvaltare och infrastrukt-
urförvaltarna i de berörda tredjeländerna, dels sund kon-
kurrens mellan järnvägsföretagen.

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

(5) För att göra järnvägstransporterna effektiva och konkur-
renskraftiga i jämförelse med andra transportsätt bör
medlemsstaterna säkerställa att järnvägsföretag har en
status som oberoende operatörer som handlar på ett
marknadsorienterat sätt och anpassar sig till marknadens
behov.

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om
utvecklingen av gemenskapens järnvägar ⁽⁴⁾, rådets direk-
tiv 95/18/EG av den 19 juni 1995 om tillstånd för järn-
vägsföretag ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets direk-
tiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning
av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för nytt-
jande av järnvägsinfrastruktur ⁽⁶⁾ har ändrats på väsent-
liga punkter. Eftersom ytterligare ändringar är nödvän-
diga bör dessa direktiv av tydlighetsskäl omarbetas och
slås samman till en enda rättsakt.

(6) För att säkerställa framtida utveckling och effektiv drift av
järnvägssystemet bör en åtskillnad göras mellan trans-
portverksamheten och förvaltningen av infrastrukturen.
I denna situation är det nödvändigt att driva dessa två
verksamheter var för sig och ha separat redovisning för
dem. Förutsatt att dessa separeringskrav uppfylls, att inga
intressekonflikter uppstår och att den konfidentiella na-
turen hos kommersiellt känsliga uppgifter garanteras, bör
infrastrukturförvaltare ha möjlighet att lägga ut vissa ad-
ministrativa uppgifter på entreprenad, till exempel när
det gäller att ta ut avgifter, på andra enheter än dem
som är aktiva på marknaderna för järnvägstransporttjän-
ster.

(2) En större integrering av unionens transportsektor är en
viktig del av fullbordandet av den inre marknaden och

(7) Principen om frihet att tillhandahålla tjänster bör tilläm-
pas på järnvägssektorn, varvid hänsyn måste tas till
denna sektors särskilda kännetecken.

⁽¹⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 99.

⁽²⁾ EUT C 104, 2.4.2011, s. 53.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 november 2011 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen
av den 8 mars 2012 (EUT C 108 E, 14.4.2012, s. 8). Europaparla-
mentets ståndpunkt av den 3 juli 2012 och rådets beslut av den
29 oktober 2012.

⁽⁴⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 70.

⁽⁶⁾ EGT L 75, 15.3.2001, s. 29.

(8) För att öka konkurrensen vid utbudet av transporttjänster
när det gäller bekvämlighet och service bör medlemssta-
terna behålla det övergripande ansvaret för utveckling av
lämplig järnvägsinfrastruktur.

- (9) I brist på gemensamma regler om fördelning av infrastrukturkostnaderna, bör medlemsstaterna efter samråd med infrastrukturförvaltaren fastställa regler för järnvägsföretagens betalning för nyttjandet av järnvägsinfrastrukturen. Dessa regler bör inte diskriminera mellan järnvägsföretag.
- (10) Medlemsstaterna bör säkerställa att infrastrukturförvaltare och befintliga, offentligt ägda eller styrda järnvägsföretag ges en sund ekonomisk struktur, med vederbörligt beaktande av unionens regler om statligt stöd. Detta bör inte påverka medlemsstaternas behörighet när det gäller planering och finansiering av infrastruktur.
- (11) Sökande bör ges möjlighet att lämna synpunkter på innehåll i verksamhetsplanen i fråga om den del som avser användning, tillhandahållande och utveckling av infrastruktur. Detta bör inte nödvändigtvis innebära att den verksamhetsplan som infrastrukturförvaltaren upprättat utlämnas i sin helhet.
- (12) Eftersom privata anslutningslinjer och sidospår, som till exempel sidospår och linjer i privata industrianläggningar, inte ingår i järnvägsinfrastruktur såsom den definieras enligt detta direktiv, bör förvaltare av sådana infrastrukturer inte omfattas av de skyldigheter som åläggs infrastrukturförvaltare enligt detta direktiv. Icke-diskriminerande tillträde till anslutningslinjer och sidospår bör emellertid säkerställas oavsett ägarstruktur i de fall dessa behövs för tillträde till anläggningar för tjänster som är grundläggande för tillhandahållandet av transporttjänster och betjäna eller kan betjäna mer än en slutlig kund.
- (13) Medlemsstater bör kunna besluta att täcka utgifter för infrastrukturen genom andra medel än direkt statlig finansiering, som till exempel offentlig-privata partnerskap och finansiering från den privata sektorn.
- (14) Infrastrukturförvaltares resultaträkningar bör vara i balans över en rimlig tidsperiod. När den väl har fastställts, bör det vara möjligt att överskrida den under exceptionella omständigheter, som till exempel en omfattande och plötslig försämring av den ekonomiska situationen i en medlemsstat, som på ett betydande sätt påverkar trafikvolymen på dess infrastruktur eller omfattningen av tillgänglig offentlig finansiering. I överensstämmelse med internationella redovisningsregler bör inte lån för att finansiera infrastrukturprojekt tas upp i sådana resultaträkningar.
- (15) Åtgärder bör vidtas för att öppna marknaden för att godstrafiken och i synnerhet de gränsöverskridande varutransporterna ska fungera effektivt.
- (16) För att säkerställa att tillträdesrätten till järnvägsinfrastrukturen tillämpas på ett enhetligt och icke-diskriminerande sätt överallt inom unionen är det lämpligt att införa ett tillstånd för järnvägsföretag.
- (17) Vid resor med mellanliggande stopp bör nya marknadsaktörer tillåtas ta upp och lämna av passagerare längs linjen för att säkerställa att sådan verksamhet blir ekonomiskt bärkraftig och för att potentiella konkurrenter inte ska missgynnas i förhållande till befintliga järnvägsföretag.
- (18) Införandet av sådan ny internationell persontrafik med öppet tillträde och med mellanliggande stopp bör inte medföra att marknaden för inhemsk persontrafik öppnas, utan bör endast inriktas på stopp utmed den internationella sträckan. Det huvudsakliga syftet med de nya förbindelserna bör vara att befordra passagerare på internationell resa. Vid fastställandet av huruvida detta är förbindelsens huvudsakliga syfte bör kriterier som till exempel den andel av omsättning och volym som härrör från inhemsk eller internationell befordran av passagerare samt förbindelsens längd beaktas. Fastställandet av förbindelsens huvudsakliga syfte bör göras av respektive nationellt regleringsorgan på begäran av en berörd part.
- (19) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg⁽¹⁾ kan medlemsstater och lokala myndigheter ingå avtal om allmän trafik som får ge exklusiva rättigheter att bedriva viss trafik. Det är därför nödvändigt att säkerställa att bestämmelserna i den förordningen är förenliga med principen om att marknaden för internationell persontrafik ska öppnas för konkurrens.
- (20) Att öppna den internationella persontrafiken för konkurrens kan få konsekvenser för organisering och finansiering av persontrafik på järnväg som tillhandahålls enligt ett avtal om allmän trafik. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att på begäran av de behöriga myndigheter som har tilldelat ett avtal om allmän trafik begränsa rätten till tillträde till marknaden, om denna rätt skulle äventyra den ekonomiska jämvikten för dessa avtal om allmän trafik och det berörda regleringsorganet ger sitt godkännande på grundval av en objektiv ekonomisk analys.
- (21) Vid bedömningen av om den ekonomiska jämvikten för ett avtal om allmän trafik har äventyrats, bör på förhand fastställda kriterier beaktas, till exempel lönsamhetskonsekvenserna för tjänster som ingår i avtalet om allmän trafik, inklusive konsekvenserna när det gäller nettokostnaderna för den behöriga offentliga myndighet som ingick avtalet, passagerarnas efterfrågan, biljettpriser, arrangemang för utfärdande av biljetter, plats för och antal

⁽¹⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.

stopp på båda sidor om gränsen samt tidtabell och tur-
täthet för den föreslagna nya förbindelsen. Medlemssta-
terna bör i överensstämmelse med en sådan bedömning
och det berörda regleringsorganets beslut kunna bevilja,
ändra eller vägra rätten till tillträde till den internationella
persontrafik ansökan gäller, inklusive uttag av en avgift
från operatören av en ny internationell förbindelse för
persontrafik, i linje med den ekonomiska analysen och
i enlighet med unionens lagstiftning och principerna om
jämlighet och icke-diskriminering.

- (22) För att bidra till driften av persontrafik på järnväg på
linjer där det föreligger en skyldighet att tillhandahålla
allmänna tjänster, bör medlemsstater kunna låta de myn-
digheter som ansvarar för dessa tjänster ta ut en avgift på
persontrafik som omfattas av dessa myndigheters behö-
righet. Denna avgift bör bidra till att finansiera de skyl-
digheter att tillhandahålla allmänna tjänster som fast-
ställts i avtal om allmän trafik.
- (23) Regleringsorganet bör fungera så att eventuella intres-
sekonflikter och all eventuell inblandning i tilldelning
av det aktuella avtalet om allmän trafik undviks. Regle-
ringsorganets befogenheter bör utvidgas till att omfatta
bedömning av syftet med en internationell förbindelse
och när så är lämpligt de potentiella ekonomiska följ-
derna för befintliga avtal om allmän trafik.
- (24) För att investera i tjänster som använder specialiserad
infrastruktur, såsom höghastighetslinjer, behöver sökande
rättssäkerhet med tanke på de omfattande, långsiktiga
investeringar som detta innebär.
- (25) Regleringsorganen bör utbyta information och bör, när
så är lämpligt i enskilda fall, samordna principer och
praxis för bedömningen av huruvida den ekonomiska
jämvikten för ett avtal om allmän trafik äventyras. De
bör successivt utarbeta riktlinjer på grundval av gjorda
erfarenheter.
- (26) För att säkerställa sund konkurrens mellan järnvägsföretag och garantera full öppenhet och icke-diskriminerande tillträde till och tillhandahållande av tjänster bör en åtskillnad göras mellan tillhandahållandet av transporttjänster och driften av anläggningar för tjänster. Det är följaktligen nödvändigt att bedriva dessa två typer av verksamheter var för sig om tjänsteleverantören tillhör ett organ eller företag som också är aktivt och har en dominerande ställning på nationell nivå på minst en av de marknader för järnvägstransporter av gods eller

passagerare för vilka anläggningen används. Sådant oberoende bör inte medföra att det inrättas en separat juridisk enhet för anläggningarna för tjänster.

- (27) Icke-diskriminerande tillträde till anläggningar för tjänster och tillhandahållandet av järnvägsrelaterade tjänster i dessa anläggningar bör göra det möjligt för järnvägsföretag att erbjuda bättre tjänster till passagerare och användare av godstransporttjänster.
- (28) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾ föreskrivs ett öppnande av den gemensamma marknaden för el och därför bör drivmotorström på begäran levereras till järnvägsföretag utan diskriminering. Om det finns bara en enda leverantör att tillgå bör avgiften för sådana tjänster fastställas enligt enhetliga principer.
- (29) När det gäller förbindelserna med tredjeländer bör särskilt avseende fästas vid huruvida järnvägsföretag från unionen har tillträde till järnvägsmarknaden i dessa tredjeländer på lika villkor, något som bör underlättas med hjälp av gränsöverskridande överenskommelser.
- (30) För att säkerställa pålitliga och tillfredsställande tjänster är det nödvändigt att järnvägsföretagen alltid uppfyller vissa krav avseende gott anseende, ekonomisk förmåga och yrkesmässig kompetens.
- (31) För att skydda kunder och berörda tredje parter är det av stor betydelse att säkerställa att järnvägsföretagen är försäkrade i tillräcklig omfattning för att täcka eventuellt civilrättsligt ansvar. Sådan ansvarsskyldighet vid olyckor bör även få täckas genom garantier som ställs av banker eller andra företag under förutsättning att dessa garantier ställs på marknadsmässiga villkor, inte utgör statligt stöd och inte innehåller inslag som är diskriminerande mot andra järnvägsföretag.
- (32) Ett järnvägsföretag bör även vara skyldigt att rätta sig efter nationell rätt och unionsrätt om tillhandahållande av järnvägstjänster, som tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt, i syfte att säkerställa att det är i stånd att utföra sina aktiviteter på ett fullständigt säkert sätt och med vederbörligt hänsynstagande till hälsa, sociala förhållanden och arbetstagares och konsumenters rättigheter på vissa linjesträckningar.
- (33) Förfarandena för tilldelning, bibehållande och ändring av tillstånd för järnvägsföretag bör tillåta insyn och överensstämma med principen om icke-diskriminering.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

- (34) För att säkerställa öppenhet och icke-diskriminerande tillträde till järnvägsinfrastrukturen och tjänster på anläggningar för tjänster för samtliga järnvägsföretag bör all information som krävs för att utnyttja tillträdesrätten offentliggöras i en beskrivning av järnvägsnätet. Beskrivningen av järnvägsnätet bör offentliggöras på minst två av unionens officiella språk, i enlighet med befintlig internationell praxis.
- (35) Lämpliga system för tilldelning av kapacitet tillsammans med konkurrenskraftiga operatörer kommer att leda till en bättre balans mellan transportsätten.
- (36) Infrastrukturförvaltare bör ges incitament, till exempel bonusar för verkställande direktörer, att sänka tillträdesavgifterna och kostnaderna för tillhandahållande av infrastruktur.
- (37) Den skyldighet medlemsstaterna har att säkerställa förverkligandet av infrastrukturförvaltarens prestandamål och intäkter på medellång och lång sikt genom en avtalsöverenskommelse mellan den behöriga myndigheten och infrastrukturförvaltaren bör inte påverka medlemsstaternas behörighet i fråga om planering och finansiering av järnvägsinfrastruktur.
- (38) Främjande av en optimal användning av järnvägsinfrastrukturen kommer att leda till minskade transportkostnader för samhället.
- (39) De metoder för kostnadsfördelning som fastställs av infrastrukturförvaltarna bör baseras på bästa tillgängliga kunskap om kostnadskausalitet och bör fördela kostnader mellan olika tjänster som järnvägsföretagen erbjuder och, i de fall detta är relevant, mellan olika slags järnvägsfordon.
- (40) Lämpliga avgiftssystem för järnvägsinfrastruktur tillsammans med lämpliga avgiftssystem för annan transportinfrastruktur och konkurrenskraftiga operatörer bör skapa bästa möjliga balans mellan olika transportsätt på en hållbar grund.
- (41) Vid fastställande av uppräknings bör infrastrukturförvaltaren definiera de olika marknadssegmenten i de fall kostnaderna för tillhandahållande av transporttjänsterna, deras marknadspris eller behoven i fråga om tjänsternas kvalitet varierar avsevärt.
- (42) Systemen för fastställande och uttag av avgifter och tilldelning av kapacitet bör möjliggöra lika och icke-diskriminerande tillträde för alla företag och bör i möjligaste mån söka tillgodose behoven hos samtliga användare och trafiktyper på ett rättvist och icke-diskriminerande sätt. Sådana system bör medge sund konkurrens vid tillhandahållandet av järnvägstjänster.
- (43) Inom de ramar som fastställs av medlemsstaterna bör systemen för fastställande och uttag av avgifter och tilldelning av kapacitet uppmuntra järnvägsinfrastrukturförvaltare till en optimal användning av infrastrukturen.
- (44) Genom systemen för tilldelning av kapacitet och avgiftssystemen bör järnvägsföretagen ges klara och konsekventa ekonomiska signaler, så att de kan fatta rationella beslut.
- (45) Rulljud som uppkommer på grund av bromsblock tillverkade med hjälp av gjutjärnsteknik som används på godsvagnar är en orsak till bulleremissioner som kan reduceras med hjälp av lämpliga tekniska lösningar. Bullerdifferentierade infrastrukturavgifter bör huvudsakligen tillämpas med avseende på godsvagnar som inte uppfyller kraven i kommissionens beslut 2006/66/EG av den 23 december 2005 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet "Rullande materiel – buller" i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg⁽¹⁾. I de fall differentiering av detta slag ger upphov till förlust av intäkter för infrastrukturförvaltaren bör detta inte påverka tillämpningen av unionens regler om statligt stöd.
- (46) Bullerdifferentierade infrastrukturavgifter bör komplettera andra åtgärder som syftar till att minska buller från järnvägstrafik, såsom antagandet av tekniska specifikationer för driftskompatibilitet med bullergränser för järnvägsfordon, bullerkartor och handlingsplaner för att minska bullerexponering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG av den 25 juni 2002 om bedömning och hantering av omgivningsbuller⁽²⁾, liksom finansiering från unionen och nationell offentlig finansiering för att utrusta järnvägsfordon i efterhand och för bullerminskande infrastruktur.
- (47) Bullerminskande åtgärder motsvarande dem som har antagits för järnvägssektorn bör beaktas även för andra transportslag.
- (48) I syfte att snabba på installeringen av European Train Control System (ETCS) i loken, bör infrastrukturförvaltarna ändra avgiftssystemet genom en tillfällig differentiering med avseende på tåg som är utrustade med ETCS. Den differentieringen bör ge tillräckliga incitament till att utrusta tågen med ETCS.
- (49) För att ta hänsyn till användarnas, eller de potentiella användarnas, behov av infrastrukturkapacitet för att planera sin verksamhet, samt till kundernas och finansierarnas behov, är det viktigt att infrastrukturförvaltaren säkerställer att infrastrukturkapacitet tilldelas på ett sätt som återspeglar behovet av att bibehålla och förbättra nivån på tjänsternas tillförlitlighet.

⁽¹⁾ EUT L 37, 8.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 189, 18.7.2002, s. 12.

- (50) Det är önskvärt att ge järnvägsföretagen och infrastrukturförvaltaren incitament att reducera driftsavbrott till ett minimum och förbättra järnvägsnätets prestanda.
- (51) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillåta köpare av järnvägstjänster att delta direkt i förfarandet för tilldelning av kapacitet.
- (52) Det är viktigt att beakta verksamhetskraven för såväl sökande som infrastrukturförvaltaren.
- (53) Det är viktigt att infrastrukturförvaltarna ges största möjliga flexibilitet vid tilldelning av infrastrukturkapacitet, men samtidigt bör sökandes rimliga krav tillgodoses.
- (54) Kapacitetstilldelningsprocessen bör förhindra att önskemål från andra företag som innehar eller avser att inneha rätt att utnyttja infrastrukturen för att utveckla sin verksamhet begränsas på ett obefogat sätt.
- (55) I systemen för tilldelning av kapacitet och fastställande och uttag av avgifter kan hänsyn behöva tas till det faktum att olika delar i järnvägsinfrastrukturnätet har utformats med tanke på olika huvudanvändare.
- (56) Eftersom olika användare och typer av användare ofta kommer att inverka olika på infrastrukturkapaciteten måste olika verksamheters behov avvägas på rätt sätt.
- (57) Transporttjänster som tillhandahålls enligt avtal med en offentlig myndighet kan behöva omfattas av särskilda regler för att säkerställa att de är attraktiva för användarna.
- (58) I systemen för fastställande och uttag av avgifter och tilldelning av kapacitet bör hänsyn tas till effekten av ökande utnyttjande av infrastrukturkapacitet och i sista hand kapacitetsbrist.
- (59) De olika tidsramarna för planering av trafikformerna bör säkerställa att även ansökningar om infrastrukturkapacitet som lämnas in efter det att den årliga tågplaneprocessen avslutats kan beaktas.
- (60) För att säkerställa ett optimalt utfall för järnvägsföretagen är det önskvärt att kräva en undersökning av hur infrastrukturkapacitet utnyttjas i de fall där det krävs en samordning av önskemålen om kapacitet för att tillgodose användarnas behov.
- (61) Med hänsyn till infrastrukturförvaltarnas monopolställning bör det krävas av dem att de undersöker tillgänglig infrastrukturkapacitet och metoder för att förstärka den, när användarnas önskemål inte kan tillgodoses i kapacitetstilldelningsprocessen.
- (62) Brist på information om andra järnvägsföretags önskemål och om begränsningar inom systemet kan göra det svårt för järnvägsföretag att optimera sina ansökningar om infrastrukturkapacitet.
- (63) Det är viktigt att säkerställa en bättre samordning av tilldelningssystem för att göra järnvägen mer attraktiv för trafik som använder mer än en infrastrukturförvaltares järnvägsnät och i synnerhet för internationell trafik.
- (64) Det är viktigt att minimera de snedvridningar av konkurrensen som kan uppstå antingen mellan järnvägsinfrastrukturer eller transportsätt på grund av mycket olika principer för beräkning av avgifter.
- (65) Det är önskvärt att fastställa vilka delar av infrastruktur-tjänsterna som är väsentliga för att en operatör ska kunna tillhandahålla en tjänst och som bör tillhandahållas som motprestation till lägsta möjliga tillträdesavgifter.
- (66) Investeringar i järnvägsinfrastruktur är nödvändiga, och avgiftssystemen för infrastrukturen bör ge infrastruktur-förvaltare incitament att göra lämpliga investeringar ekonomiskt attraktiva.
- (67) För att lämpliga och rättvisa nivåer för infrastrukturavgifter ska kunna fastställas behöver infrastrukturförvaltare bokföra och fastställa värdet på sina tillgångar och bilda sig en klar uppfattning om de faktorer som styr kostnaderna för att driva infrastrukturen.
- (68) När beslut som rör transporter fattas bör hänsyn tas till externa kostnader, och det bör säkerställas att infrastrukturavgifter för järnväg kan bidra till internaliseringen av externa kostnader på ett samstämmigt och balanserat sätt för alla transportsätt.
- (69) Det är viktigt att säkerställa att avgifterna för inrikes och internationell trafik tillåter att marknadens behov tillgodoses av järnvägen. Följaktligen bör infrastrukturavgifterna fastställas till den kostnad som uppstår som en direkt följd av den tågtrafik som bedrivs.
- (70) Den generella nivån på kostnadstäckningen via infrastrukturavgifter inverkar på den nivå av statliga bidrag som behövs. Medlemsstaterna kan tänkas fordra olika nivåer av generell kostnadstäckning. Alla avgiftssystem bör dock möjliggöra att trafik kan använda järnvägsnätet förutsatt att den åtminstone kan täcka den extra kostnadsbelastning den innebär.
- (71) Järnvägsinfrastruktur är ett naturligt monopol och det är därför nödvändigt att vidta åtgärder som ger infrastrukturförvaltare incitament att sänka kostnaderna och förvalta infrastrukturen effektivt.
- (72) Utvecklingen av järnvägstransporterna bör uppnås bl.a. genom att de tillgängliga unionsinstrumenten används, dock utan att redan fastställda prioriteringar åsidosätts.

- (73) Rabatter som beviljas järnvägsföretag bör stå i relation till faktiska administrativa kostnadsbesparingar, särskilt besparingar avseende transaktionskostnader. Rabatter kan också beviljas för att främja effektiv infrastruktur användning.
- (74) Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare bör ges incitament att minimera störningar i trafik på järnvägsnätet.
- (75) Tilldelningen av kapacitet är förbunden med en kostnad för infrastrukturförvaltaren och det bör krävas betalning för denna kostnad.
- (76) Effektiv förvaltning och rättvis och icke-diskriminerande användning av järnvägsinfrastrukturen förutsätter att det upprättas ett regleringsorgan som utövar tillsyn av tillämpningen av föreskrifterna i detta direktiv och som också kan fungera som besvärorgan, utan att detta påverkar möjligheten till prövning i domstol. Ett sådant regleringsorgan ska ha rätt att se till att dess begäran om information liksom dess beslut verkställs genom lämpliga sanktioner.
- (77) Regleringsorganets finansiering bör garantera dess oberoende och bör komma antingen från statsbudgeten eller genom att obligatoriska avgifter tas ut från sektorn under iakttagande av principerna om rättvisa, öppenhet, icke-diskriminering och proportionalitet.
- (78) Lämpliga förfaranden för tillsättning av personal bör bidra till att garantera regleringsorganets oberoende, genom att framför allt se till att den beslutsansvariga personalen tillsätts av en offentlig myndighet som inte utövar direkt äganderätt över de reglerade företagen. Förutsatt att detta villkor uppfylls kan en sådan myndighet vara till exempel ett parlament, en president eller en premiärminister/statsminister.
- (79) Särskilda åtgärder krävs för att beakta vissa medlemsstaters särskilda geopolitiska och geografiska situation och den särskilda organiseringen av järnvägssektorn i flera medlemsstater samtidigt som den inre marknadens integritet säkerställs.
- (80) I syfte att beakta järnvägsmarknadens utveckling bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUFördraget) delegeras till kommissionen med avseende på tekniska ändringar i fråga om den information som ska tillhandahållas av det företag som ansöker om tillstånd, om förteckningen över förseningsklasser, om tidsplanen för tilldelningsförfarandet, och om den bokföringsinformation som ska ges till regleringsorganet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt.
- (81) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (82) Genomförandeakter om järnvägstrafikens huvudsakliga syfte, om hur ny internationell trafik påverkar den ekonomiska jämvikten för avtal om allmän trafik, om uttag av avgift av järnvägsföretag som bedriver persontrafik, om tillträde till tjänster som tillhandahålls av anläggningar för grundläggande tjänster, om närmare detaljer för förfarandet för att erhålla ett tillstånd, om hur de direkta kostnaderna bör beräknas vid tillämpningen av avgiftsuttag för kostnaden för bullereffekter, och hur infrastrukturavgifterna bör differentieras för att ge incitament till att utrusta tåg med ETCS samt om vilka gemensamma principer och rutiner regleringsorganen har att följa vid sitt beslutsfattande, bör inte antas av kommissionen om den kommitté som inrättats enligt detta direktiv inte lämnar något yttrande över det utkast till genomförandeakt som lagts fram av kommissionen.
- (83) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att främja utvecklingen av unionens järnvägar, att fastställa de övergripande principerna för beviljande av tillstånd för järnvägsföretag och att samordna de ordningar i medlemsstaterna som reglerar tilldelningen av järnvägsinfrastrukturkapacitet och avgifterna för användningen av denna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av att sådan tillståndsgivning och driften av viktiga delar av järnvägsnäten har en uppenbar internationell aspekt, och behovet av att säkerställa rättvisa och icke-diskriminerande villkor för tillträde till infrastrukturen, och de därför, till följd av deras transnationella konsekvenser, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (84) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör begränsas till de bestämmelser som utgör en avsevärd förändring jämfört med tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de bestämmelser i detta direktiv som är i huvudsak oförändrade i jämförelse med de tidigare direktiven följer av de direktiven.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (85) De medlemsstater som saknar järnvägsnät och inte avser att skaffa ett sådant inom den närmaste framtiden skulle åläggas en oproportionell och meningslös skyldighet om de var tvungna att införliva och genomföra kapitlen II och IV i detta direktiv. Sådana medlemsstater bör därför undantas från den skyldigheten.
- (86) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽¹⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändande av sådana dokument är berättigat.
- (87) Detta direktiv bör inte påverka de tidsfrister som fastställs i bilaga IX del B, inom vilka medlemsstaterna ska uppfylla tidigare direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta direktiv fastställer
  - a) de regler som ska tillämpas på förvaltningen av järnvägsinfrastrukturen och på järnvägstransporter utförda av järnvägsföretag som är etablerade eller kommer att etableras i en medlemsstat, som anges i kapitel II,
  - b) de kriterier som ska tillämpas när en medlemsstat utfärdar, förnyar eller ändrar tillstånd som är avsedda för järnvägsföretag som är eller kommer att vara etablerade inom unionen, som anges i kapitel III,
  - c) de principer och förfaranden som ska tillämpas vid fastställande och uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och vid tilldelning av järnvägsinfrastrukturkapacitet, som anges i kapitel IV.
2. Detta direktiv gäller användning av järnvägsinfrastruktur för inrikes och internationell järnvägstrafik.

Artikel 2

Undantag från tillämpningsområdet

1. Kapitel II ska inte tillämpas på järnvägsföretag som enbart tillhandahåller stadstrafik, förortstrafik eller regional trafik på lokala och regionala fristående järnvägsnät för transporttjänster

på järnvägsinfrastruktur eller på järnvägsnät som enbart är avsedda att användas för stads- och förortsjärnvägstjänster.

Utan hinder av första stycket ska artiklarna 4 och 5 tillämpas när ett sådant järnvägsföretag står under direkt eller indirekt kontroll av ett företag eller en annan enhet som utför eller integrerar andra järnvägstransporttjänster än stads- eller förortstrafik eller regional trafik. Även artikel 6 ska tillämpas på ett sådant järnvägsföretag när det gäller förhållandet mellan järnvägsföretaget och det företag eller den enhet som direkt eller indirekt kontrollerar det.

2. Medlemsstaterna får undanta följande företag från tillämpningsområdet för kapitel III:

- a) Företag som enbart tillhandahåller tjänster som avser persontrafik på lokal och regional fristående järnvägsinfrastruktur.
- b) Företag som enbart tillhandahåller persontransporter i stads- eller förortstrafik på järnväg.
- c) Företag som enbart tillhandahåller regional godstrafik.
- d) Företag som enbart utför godstrafik på privatägd järnvägsinfrastruktur som endast används av ägaren till järnvägsinfrastrukturen för egen godstransport.

3. Medlemsstaterna får undanta följande från tillämpningsområdet för artiklarna 7, 8 och 13 samt kapitel IV:

- a) Lokala och regionala fristående järnvägsnät för persontrafik.
- b) Järnvägsnät som enbart är avsedda att användas för stads- och förortstjänster för persontrafik.
- c) Regionala järnvägsnät som utnyttjas för regional godstrafik uteslutande av ett järnvägsföretag som inte omfattas av punkt 1, till dess att en annan sökande ansöker om kapacitet på det järnvägsnätet.
- d) Privatägd järnvägsinfrastruktur som endast används av ägaren till järnvägsinfrastrukturen för egen godstransport.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 får medlemsstaterna undanta lokal och regional järnvägsinfrastruktur som inte har någon strategisk betydelse för järnvägsmarknadens funktion från tillämpningen av artikel 8.3 och lokal järnvägsinfrastruktur som inte har någon strategisk betydelse för järnvägsmarknadens funktionssätt från tillämpningen av kapitel IV. Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen att de avser att undanta sådan järnvägsinfrastruktur. I enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 62.2 ska kommissionen besluta huruvida sådan järnvägsinfrastruktur kan anses sakna strategisk betydelse med beaktande av längden på det aktuella nätet, det faktiska utnyttjandet samt den trafikvolym som potentiellt kan komma att påverkas.

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Medlemsstaterna får från tillämpningen av artikel 31.5 undanta fordon som går i trafik eller är avsedda att gå i trafik från och till tredjeländer och som drivs på ett järnvägsnät med annan spårvidd än på unionens huvudjärnvägsnät.

6. Medlemsstaterna får besluta om andra tidsperioder och -frister för tidsplanen för tilldelning av kapacitet än de som avses i artikel 43.2 punkt 2 b i bilaga VI och punkterna 3, 4 och 5 i bilaga VII, om fastställandet av tåglägen för internationell trafik i samarbete med infrastrukturförvaltarna i tredjeländer vilka drivs på ett järnvägsnät med annan spårvidd än på unionens huvudjärnvägsnät har en väsentlig inverkan på tidsplanen för tilldelning av kapacitet i allmänhet.

7. Medlemsstaterna får besluta att offentliggöra det ramverk och de regler för fastställande och uttag av avgifter som specifikt ska gälla för internationell godstrafik till och från tredjeländer på ett järnvägsnät med annan spårvidd än unionens huvudjärnvägsnät med andra instrument och tidsfrister än de som föreskrivs i artikel 29.1, om detta krävs för att säkerställa sund konkurrens.

8. Medlemsstaterna får från tillämpningen av kapitel IV undanta järnvägsinfrastruktur som har en annan spårvidd än unionens huvudjärnvägsnät, och som förbinder gränsstationer i en medlemsstat med ett tredjelands territorium.

9. Med undantag av artiklarna 6.1, 6.4, 10, 11, 12 och 28 ska detta direktiv inte tillämpas på företag vars verksamhet är begränsad till att tillhandahålla endast pendeltrafiktjänster för befordran av motorfordon genom undervattenstunnlar eller till transportverksamhet i form av pendeltrafiktjänster genom sådana tunnlar.

10. Medlemsstaterna får från tillämpningen av kapitel II, utom artikel 14, och av kapitel IV undanta varje transitförbindelse med järnväg genom unionen.

11. Medlemsstaterna får från tillämpningen av artikel 32.4 undanta tåg som inte är utrustade med European Train Control System (ETCS) och som används för regional persontrafik och som har tagits i bruk för första gången före 1985.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *järnvägsföretag*: varje offentligt eller privat företag med tillstånd i enlighet med detta direktiv vars huvudsakliga verksamhet består i att tillhandahålla tjänster för transport av gods och/eller passagerare på järnväg med kravet att

företaget måste tillhandahålla dragkraft; detta gäller även företag som endast tillhandahåller dragkraft.

2. *infrastrukturförvaltare*: varje organ eller företag som särskilt ansvarar för att anlägga, förvalta och underhålla järnvägsinfrastruktur, inklusive trafikledning, trafikstyrning och signalering. Infrastrukturförvaltarens uppgifter med avseende på järnvägsnät eller del av ett järnvägsnät får tilldelas olika organ eller företag.

3. *järnvägsinfrastruktur*: de anläggningar som finns förtecknade i bilaga I.

4. *internationell godstrafik*: transporttjänst med tåg som passerar minst en medlemsstats gräns; tåget får bildas och/eller kopplas isär och vagnar eller vagngrupper får ha olika avgångsorter och destination, förutsatt att alla vagnar passerar minst en gräns.

5. *internationell persontrafik*: persontrafik där tåget passerar minst en medlemsstats gräns och vars främsta syfte är att befordra passagerare mellan stationer i skilda medlemsstater. Tåget får kopplas ihop och/eller isär och olika sektioner får ha olika avgångsorter och destination, förutsatt att alla vagnar passerar minst en gräns.

6. *stads- och förortstrafik*: transporter vars huvudsyfte är att tillgodose transportbehoven inom en stadskärna eller en storstadsregion, inklusive gränsöverskridande storstadsregioner, samt transportbehov mellan en sådan stadskärna eller storstadsregion och omgivande områden.

7. *regional trafik*: transporter vars huvudsyfte är att tillgodose transportbehoven i en region, inklusive gränsöverskridande regioner.

8. *transit*: passage genom unionens territorium utan att lasta eller lossa gods och/eller utan att ta upp eller lämna av passagerare på unionens territorium.

9. *alternativ linje*: en annan linje med samma avgångsort och destination och som järnvägsföretag i stället kan använda för att utföra den berörda gods- eller persontrafiken.

10. *praktiskt möjligt alternativ*: tillräde till en annan anläggning för tjänster som är ekonomiskt acceptabel för järnvägsföretaget och som gör att det kan bedriva den berörda gods- eller persontrafiken.

11. *anläggning för tjänster*: installationer, inklusive mark, byggnader och utrustning, som delvis eller helt särskilt iordningställts, för att medge tillhandahållande av en eller flera av de tjänster som avses i punkterna 2–4 i bilaga II.

12. *tjänsteleverantör*: varje offentlig eller privat enhet som ansvarar för förvaltningen av en eller flera anläggningar för tjänster eller sådant tillhandahållande av en eller flera tjänster till järnvägsföretag som avses i punkterna 2–4 i bilaga II.
13. *gränsöverskridande överenskommelse*: varje överenskommelse mellan två eller flera medlemsstater eller mellan medlemsstater och tredjeländer som syftar till att underlätta tillhandahållandet av gränsöverskridande järnvägstrafik.
14. *tillstånd*: en auktorisation som utfärdats av en tillståndsmyndighet till ett företag, enligt vilken dess kapacitet att i egen skap av järnvägsföretag tillhandahålla järnvägstransporttjänster erkänns; denna kapacitet kan vara begränsad till utförande av särskilda slags transporttjänster.
15. *tillståndsmyndighet*: det organ som är ansvarigt för utfärdande av tillstånd inom en medlemsstat.
16. *avtalsöverenskommelse*: en överenskommelse eller, i tillämpliga delar, ett arrangemang inom ramen för administrativa åtgärder.
17. *rimlig vinst*: avkastning på eget kapital som tar hänsyn till den risk, inbegripet beträffande intäkter, eller frånvaron av sådan risk som tjänsteleverantören löper och ligger i linje med den genomsnittliga avkastningen för den aktuella sektorn under de senaste åren.
18. *tilldelning*: tilldelning av järnvägsinfrastrukturkapacitet av en infrastrukturförvaltare.
19. *sökande*: ett järnvägsföretag eller en internationell sammanlutning av järnvägsföretag eller andra fysiska eller juridiska personer, såsom till exempel behöriga myndigheter enligt förordning (EG) nr 1370/2007 och befraktare, speditörer samt operatörer för kombinerade transporter, som har ett allmännyttigt eller kommersiellt intresse av att ansöka om infrastrukturkapacitet.
20. *överbelastad infrastruktur*: en del av en infrastruktur där efterfrågan på infrastrukturkapacitet inte helt kan tillgodoses under vissa perioder ens efter en samordning av olika ansökningar om kapacitet.
21. *kapacitetsförstärkningsplan*: en åtgärd eller en serie åtgärder med en tidsplan för genomförandet med syftet att minska de kapacitetsbegränsningar som har lett till att en del av infrastrukturen förklaras som "överbelastad infrastruktur".
22. *samordning*: det förfarande genom vilket infrastrukturförvaltaren och sökande ska försöka finna en lösning på situationer där det finns konkurrerande ansökningar om infrastrukturkapacitet.
23. *ramavtal*: ett rättsligt bindande allmänt avtal enligt offentlig-rättsliga eller privaträttsliga bestämmelser vilken fastställer rättigheterna och skyldigheterna för sökanden och infrastrukturförvaltaren i förhållande till den infrastrukturkapacitet som ska tilldelas och de avgifter som ska tas ut över en tidsperiod som är längre än en tågplanepperiod.
24. *infrastrukturkapacitet*: möjlighet att planera begärda tågägen för en del av infrastrukturen under en viss period.
25. *järnvägsnät*: hela den järnvägsinfrastruktur som förvaltas av en infrastrukturförvaltare.
26. *beskrivning av järnvägsnät*: en redogörelse som i detalj anger allmänna regler, tidsfrister, förfaranden och kriterier för avgifter och tilldelning av kapacitet, inbegripet annan information som krävs för att kunna ansöka om infrastrukturkapacitet.
27. *tågägen*: den infrastrukturkapacitet som behövs för att framföra ett visst tåg från en plats till en annan under en viss period.
28. *tågplan*: uppgifter om alla planerade rörelser av tåg och rullande materiel som kommer att äga rum på den berörda infrastrukturen under den tid som tågplanen gäller.
29. *sidospår för uppställning*: sidospår som specifikt är avsett för tillfällig uppställning av järnvägsfordon mellan två uppdrag.
30. *tyngre underhåll*: arbete som inte utförs rutinmässigt som en del av det dagliga underhållet utan kräver att fordonet tas ur trafik.

KAPITEL II

UTVECKLING AV UNIONENS JÄRNVÄGAR

AVSNITT 1

Förvaltningsmässigt oberoende

Artikel 4

Järnvägsföretags och infrastrukturförvaltares oberoende ställning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att järnvägsföretag som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av medlemsstaterna har en oberoende ställning när det gäller förvaltning, administration och intern kontroll över frågor som gäller administration, ekonomi och bokföring, som innebär att de ska hålla i synnerhet tillgångar, budget och bokföring åtskilda från statens.

2. Infrastrukturförvaltaren ska med iakttagande av det ramverk för avgifter och tilldelning och de specifika regler som medlemsstaterna fastställer ha ansvaret för sin egen förvaltning, administration och interna kontroll.

Artikel 5

Förvaltning av järnvägsföretagen enligt kommersiella principer

1. Medlemsstaterna ska göra det möjligt för järnvägsföretagen att anpassa sin verksamhet till marknaden och genomföra denna verksamhet på sina ledningsorgans ansvar för att kunna erbjuda effektiva och lämpliga transporter till lägsta möjliga kostnad för den servicekvalitet som krävs.

Järnvägsföretag ska drivas enligt de principer som gäller för kommersiella företag, oavsett ägarförhållandena i järnvägsföretagen. Detta ska också gälla de skyldigheter att tillhandahålla allmänna tjänster som ålagts dem av medlemsstater och för de avtal om allmän trafik som de sluter med de behöriga myndigheterna i staten.

2. Järnvägsföretag ska själva fastställa planer för sin verksamhet inklusive investerings- och finansieringsprogram. Sådana planer ska utformas i syfte att uppnå ekonomisk jämvikt i företagen och övriga tekniska, ekonomiska och finansiella mål för verksamheten. De ska också ange medlen för hur dessa mål ska uppnås.

3. Med beaktande av de allmänna politiska riktlinjer som utfärdas av varje medlemsstat och med hänsyn till nationella planer och kontrakt (som kan vara fleråriga) inklusive investerings- och finansieringsplaner, ska järnvägsföretag särskilt ha frihet att

- a) fastställa sin interna organisation utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 7, 29 och 39,
- b) styra utbudet och marknadsföringen av tjänster och bestämma priserna för tjänsterna,
- c) fatta beslut om personal, tillgångar och upphandling,
- d) utöka sin marknadsandel, utveckla ny teknologi och nya tjänster och införa nya driftsmetoder,
- e) etablera ny verksamhet inom områden som har anknytning till järnvägsmarknaden.

Denna punkt ska inte påverka tillämpningen av förordning (EG) nr 1370/2007.

4. Utan hinder av punkt 3, ska aktieägare i offentligt ägda eller styrda järnvägsföretag kunna begära att deras förhandsgodkännande ska krävas när det gäller viktiga företagsledningsbeslut, på samma sätt som aktieägare i privata aktiebolag kan göra enligt bestämmelserna i medlemsstaternas bolagsrätt. Bestämmelserna i denna artikel ska inte påverka de befogenheter

som kontrollorgan har enligt medlemsstaternas bolagsrätt vad beträffar utnämning av styrelseledamöter.

AVSNITT 2

Särskiljande av infrastrukturförvaltning och transportverksamheter och av olika typer av transportverksamheter

Artikel 6

Särredovisning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att separata resultat- och balansräkningar upprättas och offentliggörs dels för verksamhet som avser järnvägsföretags tillhandahållande av transporttjänster, dels för verksamhet som avser förvaltningen av järnvägsinfrastruktur. Allmänna medel som utbetalas till det ena av dessa två verksamhetsområden får inte överföras till det andra.

2. Medlemsstaterna får även bestämma att denna åtskillnad kräver att det ska finnas klart avgränsade avdelningar inom ett enda företag eller att infrastrukturen och transporttjänster ska förvaltas av separata enheter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att separata resultat- och balansräkningar upprättas och offentliggörs, å ena sidan, för verksamhet som avser tillhandahållande av godstransport på järnväg och, å andra sidan, för verksamhet som avser tillhandahållande av persontrafik. Allmänna medel som utbetalas till verksamhet som rör transport i allmänhetens tjänst ska redovisas separat i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1370/2007 i tillämplig bokföring och får inte överföras till verksamhet som rör andra transporttjänster eller andra verksamheter.

4. Bokföringen för de olika verksamhetsområdena som avses i punkterna 1 och 3 ska göras på ett sätt som medger övervakning dels av förbudet mot överföring av allmänna medel från ett verksamhetsområde, för vilket de utbetalats, till ett annat, dels av användningen av inkomster från infrastrukturavgifter och överskott från annan affärsverksamhet.

Artikel 7

Oberoende i fråga om en infrastrukturförvaltares väsentliga uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de väsentliga uppgifter som ett rättvist och icke-diskriminerande tillträde till infrastrukturen är beroende av anförtrors organ eller företag som själva inte tillhandahåller järnvägstransporttjänster. Oberoende av organisatoriska strukturer ska det kunna påvisas att detta mål uppnåtts.

Med väsentliga uppgifter avses

- a) beslutsfattande om tilldelning av tåglägen, inbegripet både fastställande och bedömning av tillgänglighet samt tilldelning av individuella tåglägen, och

- b) beslutsfattande avseende uttag av avgifter för infrastruktur, inklusive fastställande och uppörd av avgifterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29.1.

Medlemsstaterna får emellertid på järnvägsföretag eller annat organ överlåta ansvaret för att bidra till utvecklingen av järnvägsinfrastrukturen, exempelvis genom investeringar, underhåll och finansiering.

2. Om infrastrukturförvaltaren inte är oberoende i förhållande till samtliga järnvägsföretag, till sin juridiska form och med avseende på organisation eller beslutsfattande, ska de uppgifter som avses i avsnitt 2 och 3 i kapitel IV utföras av ett avgiftsorgan respektive av ett tilldelningsorgan som är oberoende i förhållande till samtliga järnvägsföretag till sin juridiska form och med avseende på organisation och beslutsfattande.

3. När det i bestämmelserna i avsnitten 2 och 3 i kapitel IV hänvisas till en infrastrukturförvaltares väsentliga uppgifter ska bestämmelserna anses vara tillämpliga på avgiftsorganet eller tilldelningsorganet för deras respektive befogenheter.

AVSNITT 3

Förbättring av det finansiella läget

Artikel 8

Finansiering av infrastrukturförvaltaren

1. Medlemsstaterna ska utveckla sin nationella järnvägsinfrastruktur med beaktande av, när så är nödvändigt, unionens allmänna behov, inklusive behovet att samarbeta med angränsande tredjeländer. För detta ändamål ska de senast den 16 december 2014, efter samråd med berörda parter, offentliggöra en indikativ strategi för utveckling av järnvägsinfrastrukturen i syfte att tillgodose framtida rörlighetsbehov vad beträffar underhåll, förnyelse och utveckling av infrastrukturen på grundval av en hållbar finansiering av järnvägssystemet. Den strategin ska omfatta en period av minst fem år och ska kunna förlängas.

2. Med beaktande av artiklarna 93, 107 och 108 i EUF-fördraget får medlemsstaterna också tilldela infrastrukturförvaltaren tillräckliga medel i förhållande till dess uppgifter, i enlighet med artikel 3 led 2, infrastrukturens storlek och de finansiella kraven, särskilt för att täcka nya investeringar. Medlemsstaterna får besluta att finansiera dessa investeringar på annat sätt än genom direkt statlig finansiering. Medlemsstaterna ska i vilket fall som helst uppfylla kraven i punkt 4 i den här artikeln.

3. Inom ramen för den allmänna politik som fastställs av den berörda medlemsstaten och med beaktande av den strategi som avses i punkt 1 och den finansiering som medlemsstaterna bidrar med enligt punkt 2, ska infrastrukturförvaltaren anta en verksamhetsplan, inklusive investerings- och finansieringsprogram. Planen ska utformas så att den säkerställer en optimal och effektiv användning och utveckling av infrastrukturen, liksom ett optimalt och effektivt tillhandahållande av infrastruktur, samtidigt som ekonomisk balans säkerställs och medel tillhan-

dahålls som gör det möjligt att uppnå dessa mål. Infrastrukturförvaltaren ska säkerställa att kända sökande och, på deras egen begäran, också potentiella sökande får tillgång till den relevanta informationen och ges möjlighet att ge sina synpunkter när det gäller innehållet i verksamhetsplanen i fråga om villkoren för tillträde och användning, samt arten, tillhandahållandet och utvecklingen av infrastrukturen innan planen fastställs av infrastrukturförvaltaren.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att en infrastrukturförvaltares resultaträkningar är balanserade under normala verksamhetsförhållanden och över en rimlig period av högst fem år, så att inkomsterna från infrastrukturavgifter, överskott från annan affärsverksamhet, inkomster utan återbetalningskrav från privata källor och statlig finansiering, inbegripet förskottsbetalningar från staten i förekommande fall, åtminstone täcker utgifterna för infrastrukturen.

Utan att det påverkar ett eventuellt långsiktigt mål enligt vilket användarna ska täcka infrastrukturkostnaderna för alla transportslag på grundval av en intermodal rättvis och icke-diskriminerande konkurrens mellan transportslagen, får en medlemsstat kräva att infrastrukturförvaltaren balanserar sin redovisning utan statlig finansiering, när järnvägstransporterna kan konkurrera med andra transportsätt, inom ramverket för avgifter enligt artiklarna 31 och 32.

Artikel 9

Öppenhet i fråga om skuldlättnader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 93, 107 och 108 i EUF-fördraget använda lämpliga medel för att hjälpa till att minska skulderna hos offentligt ägda eller styrda järnvägsföretag till en nivå som inte förhindrar en sund finansiell förvaltning och som förbättrar deras finansiella situation.

2. För de ändamål som avses i punkt 1 får medlemsstaterna kräva att en särskild återbetalningsenhet upprättas inom räkenskapsavdelningarna i sådana järnvägsföretag.

Enhetens balansräkning får belastas med alla de lån som upptagits av järnvägsföretaget både för att finansiera investeringar och för att täcka driftskostnader som uppstått till följd av järnvägstransporter eller genom förvaltningen av järnvägsinfrastrukturen, tills lånen är avvecklade. Skulder som härrör från dotterföretags verksamhet får inte medräknas.

3. Punkterna 1 och 2 gäller endast för skulder, eller räntor på dessa, som de offentligt ägda eller styrda järnvägsföretagen har ådragit sig senast vid tidpunkten för öppnandet av marknaden för alla eller en del av järnvägstransporttjänsterna i den berörda medlemsstaten och i alla händelser senast den 15 mars 2001 eller dagen för anslutningen till unionen för de medlemsstater som anslöt sig till unionen efter det datumet.

AVSNITT 4

Tillträde till järnvägsinfrastruktur och järnvägstjänster

Artikel 10

Villkor för tillträde till järnvägsinfrastruktur

1. Järnvägsföretag ska på rättvisa, icke-diskriminerande och öppna villkor beviljas rätt till tillträde till järnvägsinfrastrukturen i alla medlemsstater i syfte att utföra alla sorters godstransport-tjänster. Denna rätt ska inbegripa tillträde till infrastruktur som förbinder kusthamnar och inlandshamnar och andra anläggningar för tjänster som avses i punkt 2 i bilaga II, och till infrastruktur som betjänar eller kan betjäna mer än en slutlig kund

2. Järnvägsföretag ska beviljas rätt till tillträde till järnvägsinfrastrukturen i samtliga medlemsstater för att bedriva internationell persontrafik. Vid internationell persontrafik ska järnvägsföretagen ha rätt att ta upp passagerare vid varje station utmed den internationella sträckan och att lämna av dem vid en annan, inbegripet stationer som ligger i samma medlemsstat. Denna rätt ska inbegripa tillträde till infrastruktur som förbinder de anläggningar för tjänster som avses i punkt 2 i bilaga II.

3. Efter begäran från relevanta behöriga myndigheter eller berörda järnvägsföretag ska det eller de relevanta regleringsorgan som avses i artikel 55 fastställa huruvida det huvudsakliga syftet med trafiken är att befordra passagerare mellan stationer i olika medlemsstater.

4. På grundval av erfarenheter hos regleringsmyndigheter, behöriga myndigheter och järnvägsföretag och på grundval av erfarenheterna från verksamheten inom det nätverk som avses i artikel 57.1 ska kommissionen senast den 16 december 2016 anta åtgärder för att närmare specificera förfarandet och kriterierna för tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

Artikel 11

Begränsning av tillträdesrätten och av rätten att ta upp och lämna av passagerare

1. Medlemsstaterna får begränsa tillträdesrätten enligt artikel 10 för trafik mellan en avgångsort och en destination vilka omfattas av ett eller flera avtal om allmän trafik som är förenliga med unionsrätten. En sådan begränsning får dock inte leda till en inskränkning av rätten att ta upp passagerare vid någon station utmed en internationell sträcka och att lämna av dem vid en annan, inbegripet stationer som ligger i samma medlemsstat, såvida inte utövandet av denna rätt skulle äventyra den ekonomiska jämvikten för ett avtal om allmän trafik.

2. Huruvida den ekonomiska jämvikten för ett avtal om allmän trafik skulle äventyras ska avgöras av det eller de berörda regleringsorgan som avses i artikel 55 på grundval av en ob-

ektiv ekonomisk analys och i förväg fastställda kriterier på begäran av

- den eller de behöriga myndigheter som tilldelade avtalet om allmän trafik,
- varje annan berörd behörig myndighet med rätt att begränsa tillträde enligt denna artikel,
- infrastrukturförvaltaren,
- det järnvägsföretag som utför avtalet om allmän trafik.

De behöriga myndigheterna och de järnvägsföretag som tillhandahåller de allmänna tjänsterna ska förse det eller de berörda regleringsorganen med de uppgifter som rimligen krävs för att fatta ett beslut. Regleringsorganet ska beakta de uppgifter dessa parter har tillhandahållit, vid behov begära ytterligare information från samt inleda samråd med samtliga berörda parter inom en månad efter att ha mottagit begäran. Regleringsorganet ska samråda med samtliga berörda parter, och meddela de berörda parterna sitt motiverade beslut inom en i förväg fastställd, rimlig tid och under alla omständigheter senast sex veckor efter att ha mottagit alla relevanta uppgifter.

3. Regleringsorganet ska motivera sitt beslut och ange inom vilken tidsperiod och på vilka villkor en omprövning av beslutet får begäras av

- den eller de berörda behöriga myndigheterna,
- infrastrukturförvaltaren,
- det järnvägsföretag som genomför avtalet om allmän trafik, eller
- det järnvägsföretag som söker tillträde.

4. På grundval av de erfarenheter som regleringsmyndigheter, behöriga myndigheter och järnvägsföretag gör och på grundval av erfarenheterna från verksamheten inom det nätverk som avses i artikel 57.1 ska kommissionen senast den 16 december 2016 anta åtgärder för att närmare specificera förfarandet och kriterierna för tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

5. Medlemsstaterna får också begränsa rätten att ta upp och lämna av passagerare vid stationer inom samma medlemsstat längs en sträcka med internationell persontrafik, där en exklusiv rätt att befordra passagerare mellan dessa stationer har beviljats enligt ett koncessionsavtal som tilldelats före den 4 december 2007 genom ett rättvist konkurrensutsatt anbuds-förfarande och i överensstämmelse med tillämpliga principer i unionsrätten. Denna begränsning får gälla under avtalets ursprungliga giltighetstid eller i 15 år, beroende på vilket som är kortast.

6. Medlemsstaterna ska se till att de beslut som avses i punkterna 1, 2, 3 och 5 kan bli föremål för rättslig prövning.

Artikel 12

Uttag av avgift av järnvägsföretag som bedriver persontrafik

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.2 får medlemsstaterna, på de villkor som fastställs i denna artikel, tillåta den myndighet som ansvarar för persontrafik på järnväg att ta ut en avgift av de järnvägsföretag som bedriver persontrafik för trafikering av linjer som omfattas av denna myndighets behörighet och som utförs mellan två stationer i denna medlemsstat.

I detta fall ska de järnvägsföretag som bedriver inrikes eller internationell persontrafik på järnväg omfattas av samma avgift för trafikering av linjer som omfattas av denna myndighets behörighet.

2. Avgiften är avsedd att kompensera denna myndighet för skyldigheten att tillhandahålla allmänna tjänster som fastställts i avtal om allmän trafik vilka tilldelats i enlighet med unionsrätten. De intäkter som en sådan avgift inbringar och som betalas i ersättning får inte överstiga vad som är nödvändigt för att helt eller delvis täcka kostnaden i samband med den aktuella skyldigheten att tillhandahålla allmänna tjänster, med beaktande av relevanta intäkter och en rimlig vinst för att fullgöra dessa skyldigheter.

3. Uttaget av avgiften ska vara förenligt med unionsrätten och i synnerhet iakttas principerna om rättvisa, öppenhet, icke-diskriminering och proportionalitet, särskilt vad gäller förhållandet mellan tjänstens genomsnittliga pris för passageraren och avgiftsnivån. De totala avgifter som tagits ut enligt denna punkt får inte äventyra den ekonomiska bärkraften för den persontrafik på järnväg som de tas ut på.

4. De berörda myndigheterna ska spara de uppgifter som är nödvändiga för att säkerställa att avgifternas ursprung och användningen av dem kan spåras. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen dessa uppgifter.

5. På grundval av erfarenheterna från regleringsorgan, behöriga myndigheter och järnvägsföretag och på grundval av verksamheten i det nätverk som avses i artikel 57.1 ska kommissionen anta åtgärder för att närmare ange villkoren för förfaranden och kriterier som ska gälla för tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

Artikel 13

Villkor för tillträde till tjänster

1. Infrastrukturförvaltare ska på ett icke-diskriminerande sätt tillhandahålla alla järnvägsföretag det minimipaket av tillträdes-tjänster som anges i punkt 1 i bilaga II.

2. Tjänsteleverantörer ska på ett icke-diskriminerande sätt tillhandahålla samtliga järnvägsföretag tillträde, inbegripet tillträde till järnvägsspår, till de anläggningar som avses i punkt 2 i bilaga II och till de tjänster som tillhandahålls i dessa anläggningar.

3. För att garantera full öppenhet och icke-diskriminerande tillträde till de anläggningar för tjänster som avses i punkt 2 a, b, c, d, g och i i bilaga II och tillhandahållande av tjänster i dessa anläggningar när tjänsteleverantören för en sådan anläggning för tjänster står under direkt eller indirekt kontroll av ett organ eller företag som också är aktivt och har en dominerande ställning på de nationella marknader för järnvägstransporttjänster för vilka anläggningen används, ska tjänsteleverantörerna för dessa anläggningar för tjänster vara organiserade på ett sådant sätt att de i organisatoriskt avseende samt i fråga om beslutsfattande är oberoende i förhållande till detta organ eller företag. Detta oberoende ska inte innebära att en separat juridisk enhet för anläggningar för tjänster måste inrättas och får uppfyllas genom inrättandet av separata avdelningar inom en enda juridisk enhet.

För alla anläggningar för tjänster som avses i punkt 2 i bilaga II ska tjänsteleverantören och detta organ eller företag ha separata räkenskaper, inbegripet separata balansräkningar och resultaträkningar.

Om verksamheten vid anläggningen för tjänster bedrivs av en infrastrukturförvaltare eller om tjänsteleverantören står under direkt eller indirekt kontroll av en infrastrukturförvaltare ska uppfyllandet av dessa krav anses ha blivit visat genom att bestämmelserna i artikel 7 uppfylls.

4. Järnvägsföretags begäran om tillträde till och tillhandahållande av tjänster inom den anläggning för tjänster som avses i punkt 2 i bilaga II ska besvaras inom en rimlig tidsfrist som ska fastställas av det nationella regleringsorgan som avses i artikel 55. En sådan begäran får avslås endast om det finns praktiskt möjliga alternativ som gör det möjligt för dem att bedriva den berörda gods- eller persontrafiken på samma linjer under ekonomiskt godtagbara förhållanden. Detta innebär inte att tjänsteleverantörer måste investera i resurser eller faciliteter för att tillgodose alla ansökningar från järnvägsföretagens sida.

Om järnvägsföretags begäran gäller tillträde till eller tillhandahållande av tjänster inom en anläggning för tjänster som förvaltas av en tjänsteleverantör som avses i punkt 3, ska tjänsteleverantören skriftligen motivera beslutet att avslå begäran och visa att det finns praktiskt möjliga alternativ i andra anläggningar.

5. Om intressekonflikter uppstår ska en tjänsteleverantör för en anläggning för tjänster som avses i punkt 2 i bilaga II sträva efter att tillmötesgå alla önskemål så långt det är möjligt. Om inget praktiskt möjligt alternativ är tillgängligt och det samtidigt inte är möjligt att tillgodose alla ansökningar om kapacitet för den berörda anläggningen på grundval av påvisade behov, får sökanden rikta ett klagomål till det regleringsorgan som avses i artikel 55, som ska behandla ärendet och som vid behov ska se till att en lämplig del av kapaciteten tilldelas denna sökande.

6. Om en anläggning för tjänster som avses i punkt 2 i bilaga II inte har varit i bruk under minst två på varandra följande år och järnvägsföretag för tjänsteleverantören har uttryckt sitt intresse för tillträde till denna anläggning för tjänster på grundval av påvisade behov, ska dess ägare offentliggöra att driften av anläggningen helt eller delvis kan leasas eller hyras som anläggning för järnvägstjänster, om inte tjänsteleverantören för denna anläggning för tjänster visar att en pågående omlägningsprocess hindrar att den används av något järnvägsföretag.

7. Om tjänsteleverantören tillhandahåller några av de tjänster som avses i punkt 3 i bilaga II ska dessa på begäran tillhandahållas alla järnvägsföretag på ett icke-diskriminerande sätt.

8. Järnvägsföretag får, som extra tjänster, begära ytterligare tjänster som avses i punkt 4 i bilaga II, från infrastrukturförvaltaren eller från andra tjänsteleverantörer. Tjänsteleverantören är inte skyldig att tillhandahålla dessa tjänster. Om tjänsteleverantören beslutar att erbjuda några av dessa tjänster till andra, ska han på begäran tillhandahålla dem till järnvägsföretagen på ett icke-diskriminerande sätt.

9. På grundval av regleringsorganens och tjänsteleverantörernas erfarenheter och på grundval av verksamheten inom det nätverk som avses i artikel 57.1 får kommissionen anta åtgärder för att närmare specificera förfarandena och kriterierna för tillträde till de tjänster som tillhandahålls i de anläggningar för tjänster som avses i punkterna 2–4 i bilaga II. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

AVSNITT 5

Gränsöverskridande överenskommelser

Artikel 14

Allmänna principer för gränsöverskridande överenskommelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att bestämmelserna i gränsöverskridande överenskommelser inte diskriminerar mellan järnvägsföretag eller begränsar järnvägsföretags frihet att bedriva gränsöverskridande trafik.

2. Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen varje gränsöverskridande överenskommelse senast den 16 juni 2013 när det gäller överenskommelser som ingåtts före detta datum och innan de ingås när det gäller nya eller reviderade överenskommelser mellan medlemsstater. Kommissionen ska avgöra om sådana överenskommelser överensstämmer med unionsrätten inom nio månader efter anmälan när det gäller överenskommelser som ingåtts före den 15 december 2012 och inom fyra månader efter anmälan när det gäller nya eller reviderade överenskommelser mellan medlemsstater. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 62.2.

3. Utan att det påverkar behörighetsfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna, i enlighet med unionsrätten, ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om sin avsikt att inleda förhandlingar om, och att ingå, nya eller reviderade gränsöverskridande överenskommelser mellan medlemsstater och tredjeländer.

4. Om kommissionen inom två månader efter mottagandet av anmälan från en medlemsstat om avsikten att inleda de förhandlingar som avses i punkt 2 konstaterar att förhandlingarna hotar att undergräva målen för unionens pågående förhandlingar med de berörda tredjeländerna och/eller leda till en överenskommelse som är oförenlig med unionsrätten ska den underrätta medlemsstaten om detta.

Medlemsstaterna ska fortlöpande underrätta kommissionen om sådana förhandlingar och, när så är lämpligt, bjuda in kommissionen att delta som observatör.

5. Medlemsstaterna ska vara bemyndigade att tillfälligt tillämpa och/eller ingå nya eller reviderade gränsöverskridande överenskommelser med tredjeländer, förutsatt att de är förenliga med unionsrätten och inte är till skada för ändamålet och syftet med unionens transportpolitik. Kommissionen ska anta sådana beslut om bemyndigande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 62.2.

AVSNITT 6

Kommissionens övervakningsuppgifter

Artikel 15

Marknadsövervakningens omfattning

1. Kommissionen ska vidta de åtgärder som krävs för att övervaka de tekniska och ekonomiska förutsättningarna och följa marknadsutvecklingen för unionens järnvägstransporter.

2. I detta sammanhang ska kommissionen till sitt arbete nära knyta företrädare för medlemsstaterna, inklusive företrädare för de regleringsorgan som avses i artikel 55, och företrädare för de berörda sektorerna, inklusive, när så är lämpligt, järnvägssektorns arbetsmarknadsparter, användarna och företrädare för lokala och regionala myndigheter, för att dessa bättre ska kunna övervaka utvecklingen inom järnvägssektorn och på marknaden, utvärdera effekten av de antagna åtgärderna och analysera konsekvenserna av kommissionens planerade åtgärder. Kommissionen ska, där så är lämpligt, också involvera Europeiska järnvägsbyrån, i enlighet med dess uppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 881/2004 av den 29 april 2004 om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå (järnvägsbyråförordningen) ⁽¹⁾.

3. Kommissionen ska övervaka användningen av järnvägsnäten och utvecklingen av ramvillkor för järnvägssektorn, särskilt fastställande och uttag av infrastrukturavgifter, tilldelning av kapacitet, investeringar i järnvägsinfrastruktur, utvecklingen i fråga om järnvägstransporttjänsters priser och kvalitet, järnvägstransporttjänster som omfattas av avtal om allmän trafik, tillståndsgivning, graden av marknadsöppning och harmonisering mellan medlemsstaterna samt utvecklingen av anställningsförhållandena och de sociala villkoren inom järnvägssektorn. Denna övervakning ska inte påverka liknande verksamhet i medlemsstaterna och arbetsmarknadsparternas roller.

4. Kommissionen ska en gång vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet om

- a) utvecklingen av den inre marknaden för järnvägstrafik och tjänster som ska tillhandahållas järnvägsföretag, i enlighet med bilaga II,
- b) de grundförutsättningar som avses i punkt 3, däribland för kollektivtrafik på järnväg,
- c) läget för unionens järnvägsnät,
- d) utnyttjandet av tillträdesrätt,
- e) hinder för en effektivare järnvägstrafik,
- f) begränsningar i infrastrukturen,
- g) behovet av lagstiftning.

5. För kommissionens marknadsövervakning ska medlemsstaterna, på årlig basis och med respekt för arbetsmarknadsparternas roller, tillhandahålla kommissionen nödvändig information om användningen av järnvägsnäten och utvecklingen av ramvillkor för järnvägssektorn.

6. Kommissionen får anta åtgärder för att säkerställa enhetligheten i rapporteringsskyldigheterna för medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

KAPITEL III

TILLSTÅND FÖR JÄRNVÄGSFÖRETAG

AVSNITT 1

Tillståndsmyndighet

Artikel 16

Tillståndsmyndighet

Varje medlemsstat ska utse en tillståndsmyndighet som ska ansvara för utfärdande av tillstånd och för att de åligganden som följer av detta kapitel uppfylls.

Tillståndsmyndigheten ska inte själv tillhandahålla järnvägstransporttjänster och ska vara oberoende i förhållande till företag och enheter som tillhandahåller sådana tjänster.

AVSNITT 2

Villkor för erhållande av tillstånd

Artikel 17

Allmänna krav

1. Ett företag ska vara berättigat att ansöka om tillstånd i den medlemsstat där det är etablerat.
2. Medlemsstaterna ska inte utfärda tillstånd eller förlänga dessas giltighet om kraven enligt detta kapitel inte är uppfyllda.
3. Ett företag som uppfyller de krav som anges i detta kapitel har rätt att få tillstånd.
4. Inget företag ska tillåtas tillhandahålla järnvägstransporttjänster som omfattas av tillämpningsområdet för detta kapitel såvida det inte har beviljats ett lämpligt tillstånd för ifrågavarande slag av tjänster.

Ett sådant tillstånd ska emellertid inte i sig berättiga innehavaren till tillträde till järnvägsinfrastrukturen.

5. Kommissionen ska anta åtgärder för att närmare specificera användningen av en gemensam mall för tillstånd och, om så behövs för att säkerställa en sund och effektiv konkurrens på marknaderna för järnvägstransport, närmare specificera förfarandet för tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

Artikel 18

Villkor för erhållande av ett tillstånd

Ett företag som ansöker om tillstånd ska innan dess verksamhet påbörjas vara tvunget att visa för den berörda medlemsstatens tillståndsmyndigheter att det vid varje tidpunkt kommer att kunna uppfylla de krav med avseende på gott anseende, ekonomisk förmåga, yrkesmässig kompetens och täckning för civilrättsligt ansvar som räknas upp i artiklarna 19–22.

⁽¹⁾ EUT L 164, 30.4.2004, s. 1.

För dessa syften ska varje företag som ansöker om tillstånd tillhandahålla all relevant information.

Artikel 19

Krav avseende gott anseende

Medlemsstaterna ska definiera villkoren för att kraven på gott anseende ska anses vara uppfyllda för att säkerställa att det företag som ansöker om tillstånd eller de personer som ansvarar för dess skötsel

- a) inte har dömts för allvarliga brott, inklusive brott på det ekonomiska området,
- b) inte har försatts i konkurs,
- c) inte har dömts för allvarliga överträdelser av särskild lagstiftning som är tillämplig på transporter,
- d) inte har dömts för allvarlig eller upprepad underlåtenhet att uppfylla skyldigheter enligt social- eller arbetsrättslig lagstiftning, inklusive skyldigheter enligt arbetsmiljölagsstiftning, eller skyldigheter enligt tulllagstiftning när det gäller ett företag som önskar bedriva gränsöverskridande godstransporter som ska genomgå tullförfaranden.

Artikel 20

Krav avseende ekonomisk förmåga

1. Kraven på ekonomisk förmåga är uppfyllda om ett företag som ansöker om tillstånd kan visa att det är i stånd att uppfylla sina faktiska och eventuella skyldigheter, som bedömts föreligga på grundval av realistiska antaganden, för en period på tolv månader.
2. Tillståndsmyndigheten ska kontrollera den ekonomiska förmågan särskilt med hjälp av ett järnvägsföretags årsredovisning eller, när det gäller företag som ansöker om tillstånd men inte kan förete årsredovisningar, med hjälp av årets balansräkning. Varje företag som ansöker om tillstånd ska lämna åtminstone den information som anges i bilaga III.
3. Tillståndsmyndigheten ska inte anse att ett företag som ansöker om tillstånd uppfyller kraven på ekonomisk förmåga om det som en följd av sin verksamhet har betydande skulder för skatter och sociala avgifter.
4. Tillståndsmyndigheten får begära att en revisionsberättelse och lämpliga handlingar som upprättats av en bank, sparbank, räkenskapsförare eller auktoriserad revisor överlämnas. Dessa handlingar ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga III.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 60 när det gäller vissa ändringar i bilaga III. Bilaga III får således ändras för att specificera eller komplettera den information som ska lämnas av företaget som ansöker om tillstånd mot bakgrund av de erfarenheter som tillståndsmyndigheten vunnit eller utvecklingen på järnvägsmarknaden.

Artikel 21

Krav på yrkesmässig kompetens

Kraven på yrkesmässig kompetens är uppfyllda då det företag som ansöker om tillstånd kan visa att det förfogar eller kommer att förfoga över en ledningsorganisation som har den kunskap eller erfarenhet som är nödvändig för att utöva en säker och pålitlig operativ kontroll och tillsyn över den typ av verksamhet som specificeras i tillståndet.

Artikel 22

Krav avseende täckande av civilrättsligt ansvar

Utan att det påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd och i enlighet med artiklarna 93, 107 och 108 i EUF-fördraget, ska ett järnvägsföretag vara tillräckligt försäkrat eller ha tillräckliga garantier på marknadsvillkor för att enligt nationell och internationell lagstiftning täcka sin ansvarsskyldighet i händelse av olyckor, särskilt avseende passagerare, bagage, gods, post och tredje part. Utan hinder av denna skyldighet får hänsyn tas till särdragen hos och riskprofilen för olika typer av tjänster, särskilt järnvägsverksamhet som bedrivs för kulturella ändamål eller museiändamål.

AVSNITT 3

Tillståndets giltighet

Artikel 23

Rumslig och tidsmässig giltighet

1. Ett tillstånd ska vara giltigt inom hela unionens territorium.
2. Ett tillstånd ska vara giltigt så länge som järnvägsföretaget uppfyller de skyldigheter som anges i detta kapitel. Tillståndsmyndigheten får emellertid föreskriva regelbunden omprövning. I så fall ska omprövningen genomföras minst vart femte år.
3. Särskilda bestämmelser som reglerar ett tillstånds tillfälliga indragning eller återkallelse får införlivas i tillståndet.

Artikel 24

Tillfälligt tillstånd, godkännande, tillfällig indragning och återkallelse

1. I fall då det föreligger allvarliga tvivel med avseende på huruvida ett järnvägsföretag som tillståndsmyndigheten har beviljat tillstånd efterlever kraven i detta kapitel, särskilt kraven i artikel 18, får tillståndsmyndigheten vid varje tidpunkt kontrollera huruvida järnvägsföretaget verkligen efterlever dessa krav.

I fall då en tillståndsmyndighet är förvissad om att ett järnvägsföretag inte längre kan uppfylla kraven ska den tills vidare dra in eller återkalla tillståndet.

2. När en tillståndsmyndighet i en medlemsstat konstaterar att det föreligger allvarliga tvivel med avseende på efterlevnaden av kraven i detta kapitel från ett sådant järnvägsföretags sida, till vilket tillstånd har utfärdats av en annan medlemsstats tillståndsmyndighet, ska den utan dröjsmål underrätta den senare myndigheten.

3. Utan hinder av punkt 1, när ett tillstånd tillfälligt dragits in eller återkallats på grund av bristande efterlevnad av kravet på ekonomisk förmåga, får tillståndsmyndigheten bevilja ett tillfälligt tillstånd medan järnvägsföretaget omorganiserar, förutsatt att säkerheten inte äventyras. Ett tillfälligt tillstånd får emellertid inte vara giltigt längre än sex månader från den dag det beviljades.

4. Om ett järnvägsföretag har avbrutit verksamheten under sex månader eller inte har påbörjat verksamheten inom sex månader efter det att tillståndet meddelades får tillståndsmyndigheten besluta att en ny ansökan om tillstånd ska ges in eller att tillståndet tillfälligt ska dras in.

Vad gäller påbörjandet av verksamhet får järnvägsföretaget begära att en längre tidsfrist fastställs med beaktande av den speciella arten av de tjänster som tillhandahålls.

5. I händelse av en förändring som påverkar ett järnvägsföretags rättsliga ställning, särskilt i händelse av en sammanslagning eller ett övertagande, får tillståndsmyndigheten besluta att en ny ansökan om tillstånd ska ges in. Järnvägsföretaget i fråga får fortsätta med verksamheten såvida inte tillståndsmyndigheten beslutar att säkerheten är i fara. I sådana fall ska skälen för ett sådant beslut anges.

6. I fall där ett järnvägsföretag avser att ändra eller utvidga sina verksamheter i betydande omfattning ska dess tillstånd återinges till tillståndsmyndigheten för omprövning.

7. Tillståndsmyndigheten får inte tillåta ett järnvägsföretag mot vilket ett konkursförfarande eller liknande förfarande har inletts att behålla sitt tillstånd om myndigheten är övertygad om att det inte föreligger några realistiska möjligheter att åstadkomma en tillfredsställande finansiell omstrukturering inom rimlig tid.

8. Om en tillståndsmyndighet utfärdar, tillfälligt drar in, återkallar eller ändrar ett tillstånd ska den omedelbart informera Europeiska järnvägsbyrån om detta. Europeiska järnvägsbyrån ska omedelbart informera tillståndsmyndigheterna i de andra medlemsstaterna.

Artikel 25

Förfarande för meddelande av tillstånd

1. Förfarandena för meddelande av tillstånd ska offentliggöras av den berörda medlemsstaten, som ska informera kommissionen om detta.

2. Tillståndsmyndigheten ska besluta över en ansökan så snart som möjligt, men inte senare än tre månader efter det att all relevant information, i synnerhet de upplysningar som avses i bilaga III, har ingetts. Tillståndsmyndigheten ska beakta all tillgänglig information. Beslutet ska utan dröjsmål meddelas till det företag som har ansökt om tillstånd. Ett avslag ska ange de skäl som det grundar sig på.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillståndsmyndighetens beslut kan göras till föremål för domstolsprövning.

KAPITEL IV

UTTAG AV AVGIFTER FÖR UTNYTTJANDE AV JÄRNVÄGS-INFRASTRUKTUR OCH TILLDELNING AV JÄRNVÄGSINFRASTRUKTURKAPACITET

AVSNITT 1

Allmänna principer

Artikel 26

Effektivt utnyttjande av infrastrukturkapacitet

Medlemsstaterna ska säkerställa att avgiftssystemen och systemen för tilldelning av järnvägsinfrastrukturkapacitet är förenliga med principerna i detta direktiv, och att infrastrukturförvaltare således ges möjlighet att marknadsföra den tillgängliga infrastrukturkapaciteten och använda den så effektivt som möjligt.

Artikel 27

Beskrivning av järnvägsnätet

1. Infrastrukturförvaltaren ska efter samråd med de berörda parterna upprätta och offentliggöra en beskrivning av järnvägsnätet som ska kunna erhållas mot en avgift som inte får överstiga kostnaden för offentliggörandet av beskrivningen. Beskrivningen av järnvägsnätet ska offentliggöras på minst två av unionens officiella språk. Innehållet i beskrivningen av järnvägsnätet ska göras tillgängligt gratis i elektroniskt format på infrastrukturförvaltarens webbportal och tillgängligt via en gemensam webbportal. Den webbportalen ska upprättas av infrastrukturförvaltare inom ramen för deras samarbete i enlighet med artiklarna 37 och 40.

2. Beskrivningen av järnvägsnätet ska ange vilken art av infrastruktur som är tillgänglig för järnvägsföretag, och den ska innehålla information om de villkor som gäller för att få tillträde till den berörda järnvägsinfrastrukturen. Beskrivningen av järnvägsnätet ska även innehålla information om de villkor som gäller för att få tillträde till de anläggningar för tjänster som är knutna till infrastrukturförvaltarens järnvägsnät och tillhandahållande av tjänster i dessa anläggningar eller ange en webbplats där sådan information görs tillgänglig gratis i elektroniskt format. Innehållet i beskrivningen av järnvägsnätet fastställs i bilaga IV.

3. Beskrivningen av järnvägsnätet ska uppdateras regelbundet och ändras vid behov.

4. Beskrivningen av järnvägsnätet ska offentliggöras senast fyra månader innan tidsfristen för ansökan om infrastrukturkapacitet löper ut.

Artikel 28

Överenskommelser mellan järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare

Järnvägsföretag som utför järnvägstransporter ska i enlighet med offentligrättsliga eller civilrättsliga bestämmelser ingå nödvändiga överenskommelser med den berörda järnvägsinfrastrukturens infrastrukturförvaltare. De villkor som reglerar sådana överenskommelser ska vara icke-diskriminerande och medge insyn, i enlighet med detta direktiv.

AVSNITT 2

Infrastrukturavgifter och avgifter för tjänster

Artikel 29

Fastställande och uppbörd av avgifter

1. Medlemsstaterna ska fastställa ett ramverk för fastställande och uttag av avgifter med beaktande av det förvaltningsmässiga oberoende som anges i artikel 4.

Med beaktande av detta villkor ska medlemsstaterna även fastställa särskilda regler för fastställande och uttag av avgifter eller delegera sådan behörighet till infrastrukturförvaltaren.

Medlemsstaterna ska säkerställa att beskrivningen av järnvägsnätet omfattar ramverket och reglerna för fastställande och uttag av avgifter eller hänvisas till en webbplats där detta ramverk och dessa regler offentliggörs.

Infrastrukturförvaltaren ska fastställa och uppbära avgiften för utnyttjande av infrastruktur i enlighet med de fastställda ramarna och reglerna för fastställande och uttag av avgifter.

Utan att det påverkar det förvaltningsmässiga oberoende som anges i artikel 4, och förutsatt att det rör sig om en rättighet som direkt och grundlagsenligt har tilldelats före den 15 december 2010, får det nationella parlamentet granska och vid behov se över nivån på de avgifter som infrastrukturförvaltaren har fastställt. Vid en sådan eventuell översyn ska man se till att avgifterna är förenliga med detta direktiv liksom med ramverket och reglerna för fastställande och uttag av avgifter.

2. Med undantag för de speciella arrangemang som avses i artikel 32.3 ska infrastrukturförvaltarna säkerställa att det avgiftssystem som används är baserat på samma principer över hela deras järnvägsnät.

3. Infrastrukturförvaltarna ska säkerställa att avgiftssystemet tillämpas på ett sådant sätt att avgifterna blir likvärdiga och icke-diskriminerande för olika järnvägsföretag som utför likvärdiga tjänster på en liknande del av marknaden och att de avgifter som faktiskt tillämpas uppfyller de regler som fastställts i beskrivningen av järnvägsnätet.

4. Infrastrukturförvaltarna ska respektera den konfidentiella naturen hos företagsinformation som sökande tillhandahållit.

Artikel 30

Infrastrukturkostnader och redovisning

1. Infrastrukturförvaltarna ska ges incitament att, med vederbörlig hänsyn till säkerhet och upprätthållande och förbättring av kvaliteten på infrastrukturtjänsten, sänka kostnaderna för att tillhandahålla infrastruktur samt nivån på tillträdesavgifter.

2. Utan att det påverkar medlemsstaternas behörighet när det gäller planering och finansiering av järnvägsinfrastruktur och i tillämpliga fall principen om budgetens ettårighet ska medlems-

staterna säkerställa att en avtalsöverenskommelse, som uppfyller de grundläggande principer och parametrar som anges i bilaga V, ingås mellan den behöriga myndigheten och infrastrukturförvaltaren för en period på minst fem år.

Medlemsstaterna ska säkerställa att avtalsöverenskommelser som är i kraft den 15 december 2012 ändras, om så behövs, för att anpassas till detta direktiv när de förnyas, dock senast den 16 juni 2015.

3. Medlemsstaterna ska genomföra de incitament som avses i punkt 1 genom den avtalsöverenskommelse som avses i punkt 2 eller genom regleringsåtgärder eller genom en kombination av incitament för att minska kostnaderna i avtalsöverenskommelsen och avgiftsnivån genom regleringsåtgärder.

4. Om medlemsstaterna beslutar att genomföra de incitament som avses i punkt 1 genom regleringsåtgärder ska detta bygga på en analys av de kostnadsminskningar som går att uppnå. Detta ska inte påverka regleringsorganets befogenheter att se över de avgifter som avses i artikel 56.

5. Villkoren i den avtalsöverenskommelse som avses i punkt 2 och de betalningsvillkor som överenskommit för att tillhandahålla finansiering till infrastrukturförvaltaren ska avtalas i förväg och gälla hela kontraktstiden.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de sökande och, på deras begäran, potentiella sökande informeras av den behöriga myndigheten och infrastrukturförvaltaren och att de ges möjlighet att lämna synpunkter på innehållet i avtalsöverenskommelsen innan det undertecknas. Avtalsöverenskommelsen ska offentliggöras inom en månad efter det att den har ingåtts.

Infrastrukturförvaltaren ska sörja för att bestämmelserna i avtalsöverenskommelsen är förenliga med bestämmelserna i avtalsöverenskommelsen och verksamhetsplanen.

7. Infrastrukturförvaltare ska upprätta och föra ett register över de tillgångar de är ansvariga att förvalta, vilket ska användas för att bedöma vilken finansiering som krävs för att reparera eller ersätta dessa. Detta ska åtföljas av närmare uppgifter om kostnader för förnyelse och uppgradering av infrastrukturen.

8. Infrastrukturförvaltare ska fastställa en metod för hur kostnader ska fördelas mellan de olika tjänstekategorier som järnvägsföretag erbjuder. Medlemsstaterna får kräva godkännande i förväg. Metoden ska uppdateras med jämna mellanrum på grundval av bästa internationella praxis.

Artikel 31

Principer för fastställande och uttag av avgifter

1. Avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och av anläggningar för tjänster ska betalas till infrastrukturförvaltaren respektive tjänsteleverantören och användas för att finansiera deras verksamheter.

2. Medlemsstaterna ska kräva att infrastrukturförvaltaren och tjänsteleverantören tillhandahåller regleringsorganet all nödvändig information om de avgifter som tas ut för att göra det möjligt för regleringsorganet att utföra sina uppgifter enligt artikel 56. Infrastrukturförvaltaren och tjänsteleverantören måste i detta avseende kunna visa för järnvägsföretagen att de avgifter för infrastrukturen och för tjänster som järnvägsföretaget verkligen faktureras enligt artiklarna 30–37 överensstämmer med de metoder, regler och i tillämpliga fall nivåer som anges i beskrivningen av järnvägsnätet.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 eller 5 i denna artikel eller artikel 32 ska avgiften för minimipaketet och tillträde till infrastruktur som förbinder anläggningar för tjänster fastställas till den kostnad som uppstår som en direkt följd av den tågtrafik som bedrivs.

Före den 16 juni 2015 ska kommissionen anta åtgärder om fastställande av förfarandena för beräkning av den kostnad som uppstår som en direkt följd av den tågtrafik som bedrivs. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

Infrastrukturförvaltaren får besluta att gradvis anpassa sig till dessa förfaranden under en period av högst fyra år efter dessa genomförandeaktens ikraftträdande.

4. En extra avgift får inbegripas i de infrastrukturavgifter som avses i punkt 3 för att visa att det föreligger en brist på kapacitet i fråga om identifierbara delar av infrastrukturen under perioder av överbelastning.

5. De infrastrukturavgifter som avses i punkt 3 får ändras för att ta hänsyn till kostnaden för miljöpåverkan som driften av tåg förorsakar. Varje sådan ändring ska differentieras i enlighet med påverkans omfattning.

På grundval av de erfarenheter som infrastrukturförvaltare, järnvägsföretag, regleringsorgan och behöriga myndigheter har gjort, och med beaktande av befintliga system för bullerdifferentiering, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder om fastställande av de förfaranden som ska följas vid tillämpningen av avgiftsuttag för kostnaden för bullereffekter inbegripet den tidsperiod under vilken det ska gälla och som möjliggör att infrastrukturavgifterna kan differentieras för att vid behov beakta känsligheten i det område som påverkas av buller, särskilt när det gäller storleken på den befolkning som påverkas samt den sammansättning som har konsekvenser för bullernivån. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3. De får inte leda till snedvridning av konkurrensen mellan järnvägsföretag eller påverka järnvägssektorns konkurrenskraft som helhet.

Alla ändringar som görs av infrastrukturavgifter för att ta hänsyn till kostnaden för bullereffekter ska stödja att vagnar i efterhand utrustas med den mest ekonomiskt genomförbara bromsteknik för låga bullernivåer som är tillgänglig.

Uttag av miljökostnader som resulterar i en ökning av de totala intäkterna för infrastrukturförvaltaren får ske endast under för-

utsättning att sådana uttag tillämpas på godstransport på väg i enlighet med unionsrätten.

Om uttag av miljökostnader leder till extra intäkter ska medlemsstaterna besluta hur dessa intäkter ska användas.

Medlemsstaterna ska se till att erforderliga uppgifter sparas och att miljöavgifternas ursprung och tillämpningen av dem kan spåras. Medlemsstaterna ska på begäran tillhandahålla kommissionen dessa uppgifter.

6. För att undvika oönskade oproportionella variationer får de avgifter som anges i punkterna 3, 4 och 5 fastställas på en genomsnittsnivå beräknad på en rimlig spridning av järnvägs trafik och tider. Den relativa storleken på infrastrukturavgifterna ska dock stå i proportion till de kostnader som kan hänföras till tjänsterna.

7. Den avgift som tas ut för det tillträde till järnvägsspår inom anläggningar för tjänster som avses i punkt 2 i bilaga II och tillhandahållandet av tjänster i dessa anläggningar får inte överstiga kostnaden för tillhandahållandet av tjänsten, plus en rimlig vinst.

8. Om de tjänster som i punkterna 3 och 4 i bilaga II anges som tilläggstjänster eller extra tjänster endast tillhandahålls av en leverantör får den avgift som tas ut för denna tjänst inte överstiga kostnaden för att tillhandahålla tjänsten, plus en rimlig vinst.

9. Avgifter får tas ut för kapacitet som används för underhåll av infrastruktur. Dessa avgifter får inte överstiga den minskade nettointäkt för infrastrukturförvaltaren som förorsakas av underhållet.

10. Tjänsteleverantören vid anläggningen för tillhandahållande av de tjänster som anges i punkterna 2, 3 och 4 i bilaga II ska förse infrastrukturförvaltaren med den information om avgifter som ska inkluderas i beskrivningen av järnvägsnätet eller ange en webbplats där sådan information görs tillgänglig gratis i elektroniskt format i enlighet med artikel 27.

Artikel 32

Undantag från principerna för avgifter

1. För att uppnå full kostnadstäckning för infrastrukturförvaltaren kostnader får medlemsstaterna, om marknaden kan tåla detta, lägga på uppräknings på grundval av principer om effektivitet, öppenhet och icke-diskriminering, samtidigt som största möjliga konkurrenskraft säkerställs för järnvägens marknadssegment. Avgiftssystemet ska respektera de produktivitetsökningar som järnvägsföretagen uppnått.

Avgifternas nivå får dock inte sättas så högt att de marknadssegment som kan betala åtminstone den kostnad som uppstår som en direkt följd av driften av tågtrafiken, plus ett vinstuttag som marknaden kan bära, hindras från att använda infrastrukturen.

Innan medlemsstaterna fastställer sådana uppräknings ska de se till att infrastrukturförvaltarna utvärderar huruvida dessa är relevanta för specifika marknadssegment och beakta åtminstone de par som förtecknas i punkt 1 i bilaga VI samt beakta de relevanta paren. Den förteckning över marknadssegment som fastställs av infrastrukturförvaltarna ska innehålla åtminstone följande tre segment: godstransporter, persontransporter inom ramen för ett avtal om allmän trafik och övriga persontransporter.

Infrastrukturförvaltarna får ytterligare särskilja marknadssegment enligt de transporterade varorna eller personerna.

Även marknadssegment där järnvägsföretag för närvarande inte är verksamma, men där de kan tillhandahålla transporter under avgiftssystemets giltighetstid ska fastställas. Infrastrukturförvaltaren får inte införa någon uppräkning i avgiftssystemet för dessa marknadssegment.

Förteckningen över marknadssegment ska offentliggöras i beskrivningen av järnvägsnätet och ska ses över minst vart femte år. Det regleringsorgan som avses i artikel 55 ska kontrollera denna förteckning i enlighet med artikel 56.

2. Infrastrukturförvaltarna får för sådana godstransporter från och till tredjeländer som drivs på ett järnvägsnät med annan spårvidd än unionens huvudjärnvägsnät fastställa högre avgifter för att uppnå full täckning för sina kostnader.

3. För särskilda framtida investeringsprojekt, eller särskilda investeringsprojekt som har avslutats efter 1988, får infrastrukturförvaltaren fastställa eller fortsätta att fastställa högre avgifter på grundval av den långsiktiga kostnaden för sådana projekt om de ökar effektiviteten eller kostnadseffektiviteten eller båda och annars inte skulle kunna genomföras eller ha genomförts. En sådan avgiftsordning får även inbegripa överenskommelser om fördelning av de risker som sammanhänger med nya investeringar.

4. Infrastrukturavgifter för utnyttjande av de järnvägskorridorerna som anges i kommissionens beslut 2009/561/EG⁽¹⁾ ska differentieras som incitament för att utrusta tåg med ETCS som överensstämmer med den version som antogs genom kommissionens beslut 2008/386/EG⁽²⁾ och senare versioner. Sådan

(1) Kommissionens beslut 2009/561/EG av den 22 juli 2009 om ändring av beslut 2006/679/EG när det gäller genomförandet av den tekniska specifikationen för driftskompatibilitet avseende delsystemet trafikstyrning och signalering i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EUT L 194, 25.7.2009, s. 60).

(2) Kommissionens beslut 2008/386/EG av den 23 april 2008 om ändring av bilaga A till beslut 2006/679/EG om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet Trafikstyrning och signalering i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och om ändring av bilaga A till beslut 2006/860/EG om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet avseende delsystemet Trafikstyrning och signalering i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EUT L 136, 24.5.2008, s. 11).

differentiering får inte resultera i någon genomgripande förändring av de totala intäkterna för infrastrukturförvaltaren.

Utan hinder av denna skyldighet får medlemsstaterna besluta att denna differentiering av infrastrukturavgifterna inte ska gälla de järnvägslinjer som anges i beslut 2009/561/EG på vilka endast tåg utrustade med ETCS får köras.

Medlemsstaterna får besluta att utvidga denna differentiering till järnvägslinjer som inte anges i beslut 2009/561/EG.

Före den 16 juni 2015 och efter en konsekvensbedömning ska kommissionen anta åtgärder om fastställande av de förfaranden som ska följas vid tillämpningen av differentiering av infrastrukturavgiften, enligt en tidsram som överensstämmer med den europeiska genomförandeplanen för ERTMS, som fastställts i beslut 2009/561/EG och med säkerställande av att de inte resulterar i någon genomgripande förändring av de totala intäkterna för infrastrukturförvaltaren. Dessa genomförandeåtgärder ska anpassa de förfaranden för differentiering som tillämpas på tåg i lokal och regional trafik på någon begränsad bansträcka inom de järnvägskorridorerna som anges i beslut 2009/561/EG. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3. De får inte leda till snedvriddning av konkurrensen mellan järnvägsföretag eller påverka järnvägssektorns konkurrenskraft som helhet.

5. För att förhindra diskriminering ska medlemsstaterna säkerställa att varje infrastrukturförvaltares genomsnittliga och marginella avgifter för likvärdigt utnyttjande av infrastrukturen är jämförbara och att jämförbara tjänster inom samma marknadssegment är belagda med samma avgifter. Infrastrukturförvaltaren ska i beskrivningen av järnvägsnätet visa att avgiftssystemen uppfyller dessa krav i den mån detta är möjligt utan att konfidentiell företagsinformation röjs.

6. Om en infrastrukturförvaltare har för avsikt att ändra de grunddrag i avgiftssystemet som avses i punkt 1 i denna artikel ska han offentliggöra detta senast tre månader före utgången av tidsfristen för offentliggörande av beskrivningen av järnvägsnätet enligt artikel 27.4.

Artikel 33

Rabatter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 101, 102, 106 och 107 i EUF-fördraget, och utan hinder av den direktkostnadsprincip som fastställs i artikel 31.3 i detta direktiv, ska varje rabatt på de avgifter som infrastrukturförvaltaren debiterar järnvägsföretag för en tjänst vara förenlig med de villkor som anges i den här artikeln.

2. Med undantag av vad som sägs i punkt 3 ska rabatter begränsas till den faktiska besparingen av administrativa kostnader för infrastrukturförvaltaren. När rabattnivåer bestäms får hänsyn inte tas till de kostnadsbesparingar som redan medräknats i den påförda avgiften.

3. Infrastrukturförvaltarna får införa program, som är tillgängliga för alla användare av infrastrukturen för bestämda trafikflöden, med tidsbegränsade rabatter för att främja utvecklingen av ny järnvägstrafik eller rabatter som uppmuntrar till användning av avsevärt underutnyttjade linjer.

4. Rabatter får endast gälla avgifter som tas ut för ett bestämt infrastrukturasnitt.

5. Likartade rabattsystem ska tillämpas för likartade tjänster. Rabattsystem ska tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt på alla järnvägsföretag.

Artikel 34

System för ersättning av icke täckta miljökostnader, olycksrelaterade kostnader och infrastrukturkostnader

1. Medlemsstaterna får införa ett tidsbegränsat system för ersättning för användning av järnvägsinfrastruktur för bevisligen icke täckta miljökostnader, olycksrelaterade kostnader och infrastrukturkostnader i konkurrerande transportslag i den mån dessa kostnader överstiger motsvarande kostnader för järnvägen.

2. Om ett järnvägsföretag som får ersättning har ensamrätt, ska ersättningen åtföljas av jämförbara förmåner till användarna.

3. Den beräkningsmetod som använts och de gjorda beräkningarna ska vara offentligt tillgängliga. Det ska särskilt vara möjligt att visa de specifika icke uttagna kostnaderna för den konkurrerande transportinfrastruktur som undvikits genom järnvägstransport och säkerställa att systemet tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt för företagen.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemet är förenligt med bestämmelserna i artiklarna 93, 107 och 108 i EUF-fördraget.

Artikel 35

Verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande

1. Avgiftssystem för infrastruktur ska motivera järnvägsföretagen och infrastrukturförvaltaren att reducera driftsstörningarna till ett minimum och förbättra järnvägsnätets prestanda med hjälp av en verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande. Denna verksamhetsstyrning får inbegripa sanktioner för verksamhet som stör driften av järnvägsnätet, ersättning till de företag som lider skada av trafikstörningarna och bonus till verksamhet som går bättre än planerat.

2. Grundprinciperna för denna verksamhetsstyrning, vilka anges i punkt 2 i bilaga VI, ska tillämpas för hela järnvägsnätet.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 60 när det gäller ändringar i punkt 2 c i bilaga VI. Punkt 2 c i bilaga VI får således ändras mot bakgrund av utvecklingen på järnvägsmarknaden och de erfarenheter som de regleringsorgan som avses i artikel 55, infrastrukturförvaltarna och järnvägsföretagen vunnit. Sådana ändringar ska anpassa förseningsklasserna till den bästa praxis som utvecklats av branschen.

Artikel 36

Bokningsavgifter

Infrastrukturförvaltarna får ta ut en lämplig avgift för kapacitet som är tilldelad men inte utnyttjad. Denna avgift för underutnyttjande ska främja ett effektivt utnyttjande av kapaciteten. Denna avgift ska vara obligatorisk för sökande som tilldelats ett tågläge och som regelbundet underlåter att utnyttja hela tåglägen eller delar av dessa. För att kunna införa en sådan avgift ska infrastrukturförvaltarna i sina beskrivningar av järnvägsnätet offentliggöra de kriterier som används för att fastställa om ett sådant underutnyttjande föreligger. Det regleringsorgan som avses i artikel 55 ska kontrollera dessa kriterier i enlighet med artikel 56. Avgiften ska betalas antingen av den sökande eller av det järnvägsföretag som utses i enlighet med artikel 41.1. Infrastrukturförvaltarna ska alltid kunna upplysa alla berörda parter om vilken infrastrukturkapacitet som redan har tilldelats de järnvägsföretag som är användare.

Artikel 37

Samarbete avseende avgiftssystem för fler än ett nät

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att infrastrukturförvaltarna samarbetar för att möjliggöra tillämpning av effektiva avgiftssystem och samarbetar för att samordna avgifterna eller för att ta ut avgifter för järnvägstrafiktjänster som utnyttjar mer än ett järnvägsnät av järnvägssystemet inom unionen. Infrastrukturförvaltare ska i synnerhet verka för att säkerställa största möjliga konkurrenskraft för internationell järnvägstrafik och effektiv användning av järnvägsnäten. I detta syfte ska de inrätta lämpliga förfaranden i enlighet med de regler som fastställs i detta direktiv.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att infrastrukturförvaltare samarbetar för att möjliggöra uppräknings som avses i artikel 32, och verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande som avses i artikel 35, för trafik som passerar genom fler än ett järnvägsnät av järnvägssystemet inom unionen.

AVSNITT 3

Tilldelning av infrastrukturkapacitet

Artikel 38

Rätt till kapacitet

1. Infrastrukturkapacitet ska tilldelas av en infrastrukturförvaltare. Infrastrukturkapacitet som tilldelats en sökande får av mottagaren inte överlåtas till ett annat företag eller för en annan verksamhet.

Varje transaktion som rör infrastrukturkapaciteten ska vara förbjuden och ska medföra uteslutning från ytterligare tilldelning av kapacitet.

När ett järnvägsföretag utnyttjar kapacitet för att utföra tjänster för en sökande som inte är ett järnvägsföretag ska detta inte anses som en överlåtelse.

2. Rätten att utnyttja en bestämd infrastrukturkapacitet i form av ett tågäge får tilldelas sökande för högst en tågplanperiod.

En infrastrukturförvaltare och en sökande får sluta ett ramavtal på det sätt som anges i artikel 42 för utnyttjande av kapacitet på den relevanta järnvägsinfrastrukturen för en längre tidsperiod än en tågplanperiod.

3. Infrastrukturförvaltarens och sökandes rättigheter och skyldigheter i fråga om varje tilldelning av kapacitet ska fastställas i avtal eller i medlemsstaters lagstiftning.

4. När en sökande avser att begära infrastrukturkapacitet för att bedriva internationell persontrafik ska den informera de berörda infrastrukturförvaltarna och regleringsorganen. För att göra det möjligt för dem att bedöma huruvida syftet med den internationella trafiken är att befordra passagerare på en sträcka mellan stationer i olika medlemsstater, och att bedöma vilka de potentiella ekonomiska följderna för befintliga avtal om allmän trafik är, ska regleringsorganen se till att information ges till de behöriga myndigheter som har beviljat persontrafik på järnväg på den sträckan enligt avtal om allmän trafik, varje annan berörd behörig myndighet med rätt att begränsa tillträde enligt artikel 11 och varje järnvägsföretag som utför avtalet om allmän trafik på denna internationella persontrafiklinje.

Artikel 39

Tilldelning av kapacitet

1. Medlemsstaterna får fastställa ett regelverk för tilldelning av infrastrukturkapacitet under förutsättning att villkoret om förvaltningsmässigt oberoende som anges i artikel 4 respekteras. Särskilda regler för tilldelning av kapacitet ska fastställas. Infrastrukturförvaltaren svarar för kapacitetstilldelningsförfarandet. Infrastrukturförvaltaren ska särskilt säkerställa att infrastrukturkapacitet tilldelas på ett rättvist och icke-diskriminerande sätt och i enlighet med unionsrätten.

2. Infrastrukturförvaltarna ska respektera den konfidentiella naturen hos den företagsinformation som tillhandahålls dem.

Artikel 40

Samarbete vid tilldelning av infrastrukturkapacitet på mer än ett järnvägsnät

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att infrastrukturförvaltarna samarbetar för att på ett effektivt sätt kunna tillhandahålla och

tilldela infrastrukturkapacitet på mer än ett järnvägsnät av järnvägssystemet inom unionen, inklusive enligt ramavtal som avses i artikel 42. Infrastrukturförvaltare ska införa lämpliga förfaranden i enlighet med reglerna i detta direktiv och ska organisera tågägen som passerar mer än ett järnvägsnät i enlighet därmed.

Medlemsstaterna ska säkerställa att företrädare för infrastrukturförvaltare vars beslut om tilldelning berör andra infrastrukturförvaltare samarbetar för att samordna tilldelning av eller för att tilldela all relevant infrastrukturkapacitet på internationell nivå, utan att det påverkar tillämpningen av specifika regler i unionsrätten om nät med inriktning på godstransport på järnväg. De principer och kriterier för tilldelning av kapacitet som fastställs inom ramen för detta samarbete ska offentliggöras av infrastrukturförvaltarna i deras beskrivning av järnvägsnätet i enlighet med punkt 3 i bilaga IV. Lämpliga företrädare för infrastrukturförvaltare från tredjeländer får innefattas i dessa förfaranden.

2. Kommissionen ska informeras om och bjudas in att närvara som observatör vid de viktigaste möten där gemensamma principer och gemensam praxis för tilldelning av infrastruktur utvecklas. Regleringsorganen ska erhålla tillräcklig information om utvecklingen av gemensamma principer och gemensam praxis för tilldelning av infrastruktur och från it-baserade tilldelningssystem så att de kan utöva sin myndighetstillsyn i enlighet med artikel 56.

3. Vid varje möte eller annan aktivitet som äger rum för att tilldela infrastrukturkapacitet för järnvägstransporttjänster över flera järnvägsnät, får beslut endast fattas av företrädare för infrastrukturförvaltarna.

4. Deltagarna i det samarbete som avses i punkt 1 ska säkerställa att dess medlemmar, arbetsmetoder och alla relevanta kriterier som används för att bedöma och tilldela infrastrukturkapacitet görs offentligt tillgängliga.

5. Infrastrukturförvaltare ska inom ramen för det samarbete som avses i punkt 1 bedöma behovet av och vid behov föreslå och organisera tågägen för internationell trafik för att underlätta godstrafik som är föremål för en sådan ad hoc-ansökan som avses i artikel 48.

Sådana på förhand arrangerade tågägen för internationell trafik ska göras tillgängliga för sökande genom alla de deltagande infrastrukturförvaltarna.

Artikel 41

Sökande

1. Ansökningar om infrastrukturkapacitet får göras av sökande. För att använda en sådan infrastrukturkapacitet ska de sökande ge ett järnvägsföretag ansvaret för att ingå en överenskommelse med infrastrukturförvaltaren i enlighet med artikel 28. Detta påverkar inte sökandes rätt att ingå avtal med infrastrukturförvaltare i enlighet med artikel 44.1.

2. Infrastrukturförvaltaren får ställa krav på sökande för att se till att berättigade förväntningar om framtida intäkter och utnyttjande av infrastrukturen säkerställs. Sådana krav ska vara lämpliga, tydliga och icke-diskriminerande. De ska anges i beskrivningen av järnvägsnätet enligt punkt 3 b i bilaga IV. De får endast innefatta bestämmelser om en ekonomisk garanti som inte får överstiga en lämplig nivå, som ska stå i proportion till sökandens planerade verksamhetsnivå, och en garanti avseende förmågan att ansöka om infrastrukturkapacitet i överensstämmelse därmed.

3. Före den 16 juni 2015 ska kommissionen anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera de kriterier som ska användas för tillämpningen av punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

Artikel 42

Ramavtal

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 101, 102 och 106 i EUF-fördraget får ett ramavtal ingås mellan en infrastrukturförvaltare och en sökande. I ett sådant ramavtal ska anges de särskilda egenskaperna hos den infrastrukturkapacitet som en sökande har behov av och erbjuds under en tidsperiod som är längre än en tågplanperiod.

Ett ramavtal ska inte i detalj ange ett tågläge utan ska vara utformat på ett sådant sätt att den sökandes legitima kommersiella behov tillgodoses. En medlemsstat får begära förhandsgodkännande av ett sådant ramavtal från det regleringsorgan som avses i artikel 55 i detta direktiv.

2. Ramavtal får inte utformas på ett sätt som hindrar andra sökande eller trafiktjänster från att använda den relevanta infrastrukturen.

3. Villkoren i ramavtal ska kunna ändras eller begränsas för att göra det möjligt att bättre utnyttja järnvägsinfrastrukturen.

4. Ramavtal får innehålla bestämmelser om sanktioner om det blir nödvändigt att ändra eller upphäva avtalet.

5. Ramavtal ska i princip omfatta en period om fem år och ska kunna förnyas för perioder av samma längd som den ursprungliga giltighetstiden. Infrastrukturförvaltaren får samtycka till en kortare eller längre period i särskilda fall. Varje period som är längre än fem år ska vara motiverad av att affärskontrakt, särskilda investeringar eller risker föreligger.

6. För trafik som utnyttjar sådan särskild infrastruktur som avses i artikel 49 vilken kräver omfattande och långsiktiga investeringar, vederbörligen motiverade av den sökande, får ramavtal gälla under en period om 15 år. En längre period än 15 år ska endast kunna tillåtas i exceptionella fall, i synnerhet när det gäller omfattande och långsiktiga investeringar och särskilt när dessa omfattas av åtaganden i avtal, däribland en flerårig amorteringsplan.

I sådana exceptionella fall får i ramavtalet i detalj anges de kapacitetsegenskaper som ska tillhandahållas sökanden under ramavtalets löptid. Sådana egenskaper får bland annat avse tur-täthet, volym och tåglägenas kvalitet. Infrastrukturförvaltaren får minska den reserverade kapacitet som under minst en månad har utnyttjats mindre än den tröskelvot som anges i artikel 52.

Från och med den 1 januari 2010 får ett initialt ramavtal upprättas för en femårsperiod, som kan förnyas en gång, på grundval av de kapacitetsegenskaper som utnyttjas av sökande som bedriver trafik före den 1 januari 2010, för att särskilda investeringar eller förekomsten av affärskontrakt ska beaktas. Det regleringsorgan som avses i artikel 55 ska vara ansvarigt för att bevilja ikraftträdande av ett sådant avtal.

7. Samtidigt som den konfidentiella naturen hos företagsinformationen respekteras ska alla berörda parter få tillgång till det allmänna innehållet i varje ramavtal.

8. På grundval av erfarenheterna från regleringsorgan, behöriga myndigheter och järnvägsföretag och på grundval av verksamheten i det nätverk som avses i artikel 57.1 får kommissionen anta åtgärder för att närmare ange villkoren för förfaranden och kriterier som ska gälla för tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

Artikel 43

Tidsplan för tilldelningsförfarandet

1. Infrastrukturförvaltaren ska iakttäta den tidsplan för tilldelning av kapacitet som anges i bilaga VII.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 60 när det gäller vissa ändringar i bilaga VII. Efter samråd med samtliga infrastrukturförvaltare, får bilaga VII ändras för att beakta de operativa aspekterna av tilldelningsförfarandet. Dessa ändringar ska bygga på vad som är nödvändigt mot bakgrund av gjorda erfarenheter för att säkerställa en effektiv tilldelningsprocess och ta hänsyn till infrastrukturförvaltarnas operativa intressen.

3. Infrastrukturförvaltarna ska komma överens med andra berörda infrastrukturförvaltare om vilka tåglägen för internationell trafik som ska ingå i tågplanen, innan samråd om utkastet till tågplan inleds. Anpassningar ska endast göras om det är absolut nödvändigt.

Artikel 44

Ansökningar

1. Sökande får i enlighet med offentligrättsliga eller civilrättsliga bestämmelser, ansöka hos infrastrukturförvaltaren om ett avtal som ger rätt att använda järnvägsinfrastruktur mot den avgift som avses i avsnitt 2 i kapitel IV.

2. För ansökningar som gäller tågplanen ska de tidsfrister som anges i bilaga VII iakttagas.

3. En sökande som är avtalspart i ett ramavtal ska ansöka i enlighet med det avtalet.

4. För tåglägen som går genom fler än ett järnvägsnät ska infrastrukturförvaltarna säkerställa att sökande får ansöka hos en enda kontaktpunkt som antingen är ett gemensamt organ som inrättats av infrastrukturförvaltarna eller en enda infrastrukturförvaltare som berörs av tågläget. Denna infrastrukturförvaltare ska tillåtas att på den sökandes vägnar begära kapacitet hos övriga berörda infrastrukturförvaltare. Detta krav påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 913/2010 av den 22 september 2010 om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik⁽¹⁾.

Artikel 45

Tågplaneprocess

1. Infrastrukturförvaltaren ska i så stor utsträckning som möjligt tillmötesgå alla ansökningar om infrastrukturkapacitet, inklusive sådana ansökningar om tåglägen som går genom fler än ett järnvägsnät, och i så stor utsträckning som möjligt ta hänsyn till alla förhållanden av betydelse för sökande, inklusive den ekonomiska effekten på deras verksamhet.

2. Infrastrukturförvaltaren får prioritera särskilda tjänster i tågplane- och samordningsprocessen, men endast i enlighet med artiklarna 47 och 49.

3. Infrastrukturförvaltaren ska samråda med berörda parter om utkastet till tågplan och ge dem en tidsfrist på minst en månad för att lämna sina synpunkter. Berörda parter ska omfatta alla som har ansökt om infrastrukturkapacitet samt andra parter som vill få möjlighet att lämna synpunkter på hur tågplanen eventuellt påverkar deras möjlighet att upphandla järnvägstjänster under tågplaneperioden.

4. Infrastrukturförvaltaren ska vidta lämpliga åtgärder för att lösa de problem som tas upp.

Artikel 46

Samordningsprocess

1. Om intressekonflikter uppstår under den tågplaneprocess som avses i artikel 45 ska infrastrukturförvaltaren genom en samordning av ansökningarna sträva efter att finna bästa möjliga lösning på alla önskemål.

2. Om det uppstår en situation som kräver samordning ska infrastrukturförvaltaren inom rimliga gränser ha rätt att föreslå en annan infrastrukturkapacitet än den som har begärts.

3. Infrastrukturförvaltaren ska sträva efter att genom samråd med lämpliga sökande lösa eventuella konflikter. Detta samråd ska bygga på att följande uppgifter kostnadsfritt och skriftligt eller elektroniskt inom rimlig tid lämnas ut:

a) Tåglägen som begärts av alla andra sökande på samma linjer.

b) Tåglägen som preliminärt tilldelats andra sökande på samma linjer.

c) Föreslagna alternativa tåglägen för relevanta linjer i enlighet med punkt 2.

d) Fullständig information om de kriterier som används i kapacitetstilldelningsförfarandet.

I enlighet med artikel 39.2 ska den informationen tillhandahållas utan att röja andra sökandes identitet, såvida de berörda sökandena inte har samtyckt till ett sådant röjande.

4. De principer som styr samordningsprocessen ska anges i beskrivningen av järnvägsnätet. Dessa ska särskilt spegla svårigheterna med att skapa tåglägen för internationell trafik och hur ändringar kan påverka andra infrastrukturförvaltare.

5. Om ansökningar om infrastrukturkapacitet inte kan tillgodoses utan samordning ska infrastrukturförvaltaren sträva efter att tillmötesgå alla ansökningar genom en samordning.

6. Utan att det påverkar befintliga förfaranden för överklaganden och tillämpningen av artikel 56, ska i händelse av att tvister uppstår i samband med tilldelning av infrastrukturkapacitet en metod för tvistlösning finnas tillgänglig för att lösa tvisten skyndsamt. Denna metod ska anges i beskrivningen av järnvägsnätet. Om denna metod tillämpas ska ett beslut fattas inom tio arbetsdagar.

Artikel 47

Överbelastad infrastruktur

1. Om det efter samordning av begärda tåglägen och efter samråd med sökandena inte är möjligt att helt tillgodose alla ansökningar om infrastrukturkapacitet, ska infrastrukturförvaltaren omedelbart förklara den del av infrastrukturen där detta har inträffat som överbelastad. Detta ska även gälla infrastruktur där kapacitetsbrist kan förväntas inom en nära framtid.

2. Om infrastruktur har förklarats som överbelastad ska infrastrukturförvaltaren göra en kapacitetsanalys i enlighet med artikel 50, såvida inte en kapacitetsförstärkningsplan i enlighet med artikel 51 redan håller på att genomföras.

⁽¹⁾ EUT L 276 20.10.2010, s. 22.

3. Om avgifter enligt artikel 31.4 inte har tagits ut eller gett ett tillfredsställande resultat och infrastrukturen har förklarats vara överbelastad får infrastrukturförvaltaren dessutom använda prioriteringskriterier för att tilldela infrastrukturkapacitet.

4. I prioriteringskriterierna ska hänsyn tas till tjänstens betydelse för samhället i förhållande till varje annan tjänst som följaktligen inte kommer att tilldelas kapacitet.

För att säkerställa utvecklingen av adekvata transporttjänster i detta sammanhang, och i synnerhet för att uppfylla kraven på allmännyttiga tjänster eller för att gynna utvecklingen av nationella och internationella godstransporter med järnväg, får medlemsstaterna på ett icke-diskriminerande sätt vidta nödvändiga åtgärder för att sådana tjänster ska prioriteras vid tilldelningen av infrastrukturkapacitet.

Medlemsstaterna får i förekommande fall bevilja infrastrukturförvaltaren ersättning som motsvarar en eventuell inkomstförlust som sammanhänger med behovet att tilldela vissa tjänster en bestämd kapacitet i enlighet med andra stycket.

Dessa åtgärder och denna ersättning ska även innefatta att hänsyn tas till effekterna av sådan icke-tilldelning av kapacitet i andra medlemsstater.

5. Betydelsen av godstransporttjänster och särskilt internationella sådana ska beaktas i tillräcklig grad när prioriteringskriterierna bestäms.

6. De förfaranden och kriterier som ska tillämpas när infrastrukturen är överbelastad ska redovisas i beskrivningen av järnvägsnätet.

Artikel 48

Ad hoc-ansökningar

1. Infrastrukturförvaltaren ska besvara ad hoc-ansökningar om enskilda tåglägen så fort som möjligt och under alla omständigheter inom högst fem arbetsdagar. Information om reservkapacitet ska göras tillgänglig för alla sökande som eventuellt önskar använda denna kapacitet.

2. Infrastrukturförvaltarna ska, vid behov, göra en uppskattning av behovet av reservkapacitet som ska finnas tillgänglig inom ramen för den slutligt fastställda tågplanen för att göra det möjligt för dem att snabbt besvara förväntade ad hoc-ansökningar om kapacitet. Detta ska även gälla vid fall av överbelastad infrastruktur.

Artikel 49

Särskild infrastruktur

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska infrastrukturkapacitet kunna utnyttjas för alla typer av trafik som har de egenskaper som är nödvändiga för att kunna utnyttja ett tågläge.

2. Om det finns lämpliga alternativa järnvägslinjer får infrastrukturförvaltaren efter samråd med berörda parter reservera särskild infrastruktur för att användas för bestämda typer av trafik. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 101, 102 och 106 i EUF-fördraget får infrastrukturförvaltaren i sådana fall prioritera denna typ av trafik vid tilldelningen av infrastrukturkapacitet.

Att infrastrukturen reserverats för ett visst ändamål ska inte hindra andra typer av trafik från att använda sådan infrastruktur om kapacitet finns tillgänglig.

3. Om infrastruktur har reserverats enligt punkt 2 ska detta redovisas i beskrivningen av järnvägsnätet.

Artikel 50

Kapacitetsanalys

1. Syftet med en kapacitetsanalys är att identifiera de begränsningar i fråga om infrastrukturkapacitet som gör att ansökningar om kapacitet inte kan tillgodoses fullt ut och att föreslå metoder för att kunna tillmötesgå ytterligare ansökningar. Kapacitetsanalysen ska identifiera orsakerna till överbelastningarna och de åtgärder som kan vidtas på kort och medellång sikt för att minska dessa.

2. Kapacitetsanalysen ska omfatta infrastrukturen, driften och karaktären av olika tjänster som utförs jämte alla dessa faktors inverkan på infrastrukturkapaciteten. De åtgärder som ska beaktas ska särskilt avse omledning av trafik, ändring av tidtabell, ändrade hastigheter och förbättringar av infrastrukturen.

3. En kapacitetsanalys ska vara avslutad inom sex månader efter det att infrastrukturen har förklarats överbelastad.

Artikel 51

Kapacitetsförstärkningsplan

1. Senast sex månader efter det att kapacitetsanalysen har avslutats ska infrastrukturförvaltaren lägga fram en kapacitetsförstärkningsplan.

2. En kapacitetsförstärkningsplan ska upprättas efter samråd med användare av den relevanta överbelastade infrastrukturen.

Den ska ange

- a) orsakerna till överbelastningen,
- b) den sannolika framtida trafikutvecklingen,
- c) hinder för infrastrukturutveckling,
- d) alternativ och kostnader för kapacitetsförstärkning, inklusive sannolika ändringar av tillträdesavgifter.

På grundval av en kostnads-/nyttoanalys för de möjliga åtgärder som angetts ska den också avgöra vilka åtgärder som ska vidtas för att förstärka infrastrukturkapaciteten, inbegripet en tidtabell för genomförande av åtgärderna.

Planen får underkastas medlemsstatens förhandsgodkännande.

3. En infrastrukturförvaltare ska upphöra att ta ut avgifter för den aktuella infrastrukturen enligt artikel 31.4 i fall när

- a) infrastrukturförvaltaren inte lägger fram en kapacitetsförstärkningsplan, eller
- b) infrastrukturförvaltaren inte lyckas genomföra de åtgärder som anges i kapacitetsförstärkningsplanen.

4. Utan hinder av punkt 3 i denna artikel får infrastrukturförvaltaren, med förbehåll för godkännande från det regleringsorgan som avses i artikel 55, fortsätta att ta ut dessa avgifter om

- a) kapacitetsförstärkningsplanen inte kan genomföras på grund av faktorer utanför infrastrukturförvaltarens kontroll, eller
- b) de alternativ som står till buds inte är ekonomiskt eller finansiellt hållbara.

Artikel 52

Utnyttjande av tågägen

1. I beskrivningen av järnvägsnätet ska infrastrukturförvaltaren ange enligt vilka villkor hänsyn kommer att tas till tidigare utnyttjandegrad av tågägen, när prioritering görs vid tilldelningsförfarandet.

2. I synnerhet när det gäller överbelastad infrastruktur ska infrastrukturförvaltaren begära återlämnande av ett tågägen som under minst en månad har utnyttjats mindre än en tröskelvot som ska fastställas i beskrivningen av järnvägsnätet, om det inte berodde på andra orsaker än ekonomiska som sökanden inte kunnat råda över.

Artikel 53

Infrastrukturkapacitet för underhållsarbete

1. Ansökningar om infrastrukturkapacitet för att möjliggöra underhållsarbeten ska inges under tågplaneprocessen.

2. Infrastrukturförvaltaren ska ta tillräcklig hänsyn till hur infrastrukturkapacitet som reserveras för planerat spårunderhållsarbete påverkar de sökande.

3. Infrastrukturförvaltaren ska så snart som möjligt informera berörda parter om att infrastrukturkapacitet inte finns att tillgå till följd av oplanerat underhållsarbete.

Artikel 54

Särskilda åtgärder som ska vidtas i händelse av störningar

1. I händelse av störningar i tågtrafiken på grund av tekniska missöden eller olyckor ska infrastrukturförvaltaren vidta alla nödvändiga åtgärder för att återställa situationen till det normala. I detta syfte ska infrastrukturförvaltaren utarbeta en beredskapsplan med en förteckning över alla organ som ska informeras i händelse av en allvarlig olycka eller en allvarlig störning av tågtrafiken.

2. I en nödsituation och om det är absolut nödvändigt på grund av ett allvarligt fel som gör att infrastrukturen under en period blir oanvändbar får de tågägen som tilldelats återtas utan förvarning under den tid som behövs för att reparera systemet.

Om infrastrukturförvaltaren anser det nödvändigt får denne begära att järnvägsföretagen ger tillgång till de resurser som enligt förvaltarens bedömning är mest lämpliga för att återställa situationen till det normala så snart som möjligt.

3. Medlemsstaterna får kräva av järnvägsföretag att dessa medverkar till att säkerställa efterlevnad och övervakning i fråga om sitt uppfyllande av säkerhetsstandarder och säkerhetsbestämmelser.

AVSNITT 4

Regleringsorgan

Artikel 55

Regleringsorgan

1. Varje medlemsstat ska upprätta ett enda nationellt regleringsorgan för järnvägssektorn. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, ska detta organ vara en fristående myndighet som organisatoriskt, funktionellt, hierarkiskt och i fråga om beslutsfattande är rättsligt åtskild från och oberoende i förhållande till alla andra offentliga eller privata enheter. Det ska också i fråga om organisation, finansieringsavgöranden, rättslig struktur och beslutsfattande vara oberoende i förhållande till varje infrastrukturförvaltare, avgiftsorgan, tilldelningsorgan eller sökande. Organet ska dessutom vara funktionellt oberoende av varje behörig myndighet som deltar i tilldelning av ett avtal om allmän trafik.

2. Medlemsstaterna får inrätta regleringsorgan som har behörighet för flera reglerade sektorer, om dessa integrerade regleringsmyndigheter uppfyller de krav avseende oberoende som anges i punkt 1 i den här artikeln. Regleringsorganet för järnvägssektorn får även vara organisatoriskt anslutet till den nationella konkurrensmyndighet som avses i artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 101 och 102 i fördraget⁽¹⁾, den säkerhetsmyndighet som inrättats enligt

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

Anmärkning: Titeln på rådets förordning (EG) nr 1/2003 har justerats för att ta hänsyn till omnumreringen av artiklarna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, i enlighet med artikel 5 i Lissabonfördraget, den ursprungliga hänvisningen var: artiklarna 81 och 82 i fördraget.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar⁽¹⁾ eller den tillståndsmyndighet som avses i kapitel III i det här direktivet, om det gemensamma organet uppfyller de krav avseende oberoende som anges i punkt 1 i den här artikeln.

3. Medlemsstaterna ska se till att regleringsorganet har sådan personal och förvaltas på ett sådant sätt att dess oberoende garanteras. De ska särskilt se till att det är den nationella regeringen eller det nationella ministerrådet eller någon annan offentlig myndighet som inte utövar direkt äganderätt över de reglerade företagen som, i enlighet med tydliga och öppna regler som garanterar personernas oberoende, utser de personer som ansvarar för beslut som ska fattas av regleringsorganet i enlighet med artikel 56, som t.ex. styrelseledamöterna i tillämpliga fall.

Medlemsstaterna ska avgöra om dessa personer ska utses för en bestämd tidsperiod som kan förnyas, eller tillsvidare, så att avsättning är möjlig endast av disciplinära skäl som inte har samband med deras beslutsfattande. De ska väljas i ett öppet förfarande på grundval av sina meriter, bland annat lämplig kompetens och relevant erfarenhet, helst inom järnvägssektorn eller andra nätverksnäringar.

Medlemsstaterna ska se till att dessa personer handlar oberoende av alla marknadsintressen kopplade till järnvägssektorn, och de får därför inte ha något intresse i eller någon affärsförbindelse med något av de reglerade företagen eller någon av de reglerade enheterna. Dessa personer ska i detta syfte årligen göra en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, med angivande av eventuella direkta eller indirekta intressen som kan anses inverka negativt på deras oberoende och som kan påverka deras utförande av en uppgift. Dessa personer ska inte delta i beslut i ärenden som rör ett företag till vilket de hade en direkt eller indirekt anknytning under året före inledandet av ett förfarande.

De får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller annan offentlig eller privat enhet när de utför regleringsorganets uppgifter och de ska ha full bestämmanderätt när det gäller rekrytering och förvaltning av regleringsorganets personal.

Efter sin tjänstgöring vid regleringsorganet får de under en tid av minst ett år inte inneha någon befattning eller ansvarsställning inom något av de reglerade företagen eller enheterna.

Artikel 56

Regleringsorganets uppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46.6, ska en sökande som anser sig ha blivit orättvist behandlad, diskriminerad eller på något sätt kränkt kunna överklaga till reglerings-

organet, särskilt när det gäller beslut som fattats av infrastrukturförvaltaren eller i tillämpliga fall järnvägsföretaget eller tjänsteleverantören om

- a) beskrivningen av järnvägsnätet, i dess preliminära och slutgiltiga versioner,
- b) de kriterier som fastställs i denna beskrivning,
- c) tilldelningsförfarandet och dess resultat,
- d) avgiftssystemet,
- e) nivån eller strukturen i fråga om de infrastrukturavgifter som den sökande måste eller kan bli tvungen att betala,
- f) åtgärder för tillträde enligt artiklarna 10–13,
- g) tillträde till och avgifter för tjänster i enlighet med artikel 13.

2. Utan att det påverkar de nationella konkurrensmyndigheternas befogenheter att säkra konkurrensen på marknaderna för järnvägstjänster, ska regleringsorganet ha befogenhet att övervaka konkurrenssituationen på marknaderna för järnvägstjänster och det ska särskilt kontrollera punkt 1 a–g på eget initiativ och i syfte att förhindra diskriminering av sökande. I synnerhet ska det kontrollera huruvida beskrivningen av järnvägsnätet innehåller diskriminerande bestämmelser eller ger infrastrukturförvaltaren godtyckliga befogenheter som kan användas för diskriminering av sökande.

3. Regleringsorganet ska också nära samarbeta med den nationella säkerhetsmyndigheten, i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen⁽²⁾ och med tillståndsmyndigheten, i den mening som avses i det här direktivet.

Medlemsstaterna ska se till att dessa myndigheter gemensamt tar fram en ram för informationsdelning och samarbete för att motverka skadliga effekter på konkurrensen eller säkerheten inom järnvägssektorn. Denna ram ska innehålla en mekanism för regleringsorganet att ge de nationella säkerhets- och tillståndsmyndigheterna rekommendationer i frågor som kan komma att påverka konkurrensen på järnvägsmarknaden och den nationella säkerhetsmyndigheten att ge regleringsorganet och tillståndsmyndigheten rekommendationer i frågor som kan komma att påverka säkerheten. Utan att det påverkar respektive myndighets oberoende på sina respektive behörighetsområden, ska den berörda myndigheten ta alla sådana rekommendationer i beaktande innan den antar sina beslut. Om den berörda myndigheten beslutar avvika från dessa rekommendationer ska den ange skäl för detta i sina beslut.

⁽¹⁾ EUT L 164, 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ EUT L 191, 18.7.2008, s. 1.

4. Medlemsstaterna får besluta att ge regleringsorganet i uppgift att anta icke-bindande yttranden om preliminära versioner av den verksamhetsplan som avses i artikel 8.3, avtalsöverenskommelsen och kapacitetsförstärkningsplanen för att i synnerhet ange huruvida dessa instrument är förenliga med konkurrenssituationen på marknaderna för järnvägstjänster.

5. Regleringsorganet ska ha den organisatoriska kapacitet som krävs i fråga om personella och materiella resurser, och denna kapacitet ska stå i proportion till järnvägssektorns betydelse i medlemsstaten.

6. Regleringsorganet ska säkerställa att de avgifter som infrastrukturförvaltaren fastställer är förenliga med avsnitt 2 i kapitel IV och inte är diskriminerande. Förhandlingar mellan sökande och en infrastrukturförvaltare om nivå på infrastrukturavgifter ska bara vara tillåten om de sker under överinseende av regleringsorganet. Regleringsorganet ska ingripa om det är sannolikt att förhandlingarna strider mot detta kapitel.

7. Regleringsorganet ska regelbundet, och i vart fall minst en gång vartannat år, rådfråga företrädare för användare av järnvägstjänster för godstransport och persontrafik i syfte att ta hänsyn till deras syn på järnvägsmarknaden.

8. Regleringsorganet ska ha befogenhet att begära relevant information från infrastrukturförvaltaren, sökande och alla inblandade tredje parter i den berörda medlemsstaten.

Begärd information ska lämnas in inom en rimlig tidsperiod som regleringsorganet fastställer och som inte ska vara längre än en månad, om inte regleringsorganet i undantagsfall går med på och tillåter en tidsbegränsad förlängning som inte får överstiga två ytterligare veckor. Regleringsorganet ska ha rätt att genom lämpliga sanktioner, däribland vite, se till att en sådan begäran verkställs. Information som ska tillhandahållas regleringsorganet inbegriper alla uppgifter som regleringsorganet behöver inom ramen för sin överklagandefunktion och i sitt arbete för att övervaka konkurrensen på marknaderna för järnvägstjänster i enlighet med punkt 2. Detta inbegriper uppgifter som krävs för statistikändamål och för observation av marknaderna.

9. Regleringsorganet ska behandla varje klagomål och vid behov begära in relevant information och inleda samråd med de berörda parterna inom en månad efter det att klagomålet lämnats in. Det ska fatta beslut om varje klagomål, vidta åtgärder för att avhjälpa en situation och informera alla berörda parter om sitt motiverade beslut inom en fastställd, rimlig tid och under alla omständigheter inom sex veckor efter det att all relevant information har lämnats in. Utan att det påverkar de nationella konkurrensmyndigheternas befogenheter att säkra konkurrensen på marknaderna för järnvägstjänster ska regleringsorganet på eget initiativ när det är lämpligt besluta om lämpliga åtgärder för att motverka diskriminering av sökande,

snedvridning av konkurrensen och all annan icke önskvärd utveckling på dessa marknader, i synnerhet med avseende på punkt 1 a–g.

Ett beslut av regleringsorganet ska vara bindande för alla parter som omfattas av beslutet, och det ska inte omfattas av kontroll av en annan administrativ instans. Regleringsorganet ska kunna se till att dess beslut verkställs genom lämpliga sanktioner, däribland vite.

Om ett beslut om att vägra tilldelning av infrastrukturkapacitet eller villkoren i ett erbjudande om kapacitet överklagas ska regleringsorganet antingen bekräfta att det inte behövs någon ändring av infrastrukturförvaltarens beslut, eller begära en ändring av det beslutet i enlighet med riktlinjer som regleringsorganet anger.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att de beslut som fattas av regleringsorganet kan överklagas till domstol. Överklagandet får ha suspensiv verkan på regleringsorganets beslut endast om omedelbar tillämpning av regleringsorganets beslut kan orsaka oåterkalleliga eller uppenbart orimliga skador för sökanden. Denna bestämmelse påverkar inte den domstols grundlagsenliga befogenheter som behandlar överklagandet, i förekommande fall.

11. Medlemsstaterna ska se till att beslut som fattas av regleringsorganet offentliggörs.

12. Regleringsorganet ska ha befogenhet att utföra revisioner eller ta initiativ till externa revisioner hos infrastrukturförvaltare, tjänsteleverantörer och, om det är relevant, järnvägsföretag för att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna om särredovisning i artikel 6. Regleringsorganet ska i detta avseende ha rätt att begära all relevant information. Det ska särskilt ha befogenhet att begära att infrastrukturförvaltaren, tjänsteleverantörerna och alla företag eller andra enheter som utför eller integrerar olika typer av järnvägstransport eller infrastrukturförvaltning som avses i artiklarna 6.1, 6.2 och 13 tillhandahåller all eller delar av den bokföringsinformation som anges i bilaga VIII med den tillräckliga detaljnivå som anses vara nödvändig och proportionell.

Utan att det påverkar befogenheter för myndigheter med ansvar för statligt stöd, får regleringsorganet också av den bokföringen dra slutsatser beträffande frågor om statligt stöd vilka det ska rapportera till dessa myndigheter.

13. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 60 när det gäller vissa ändringar av bilaga VIII. Bilaga VIII får således ändras för att anpassa den till utvecklingen av praxis för redovisning och kontroll och/eller för att komplettera den med ytterligare inslag som är nödvändiga för att kontrollera att särredovisning sker.

Artikel 57

Samarbete mellan regleringsorganen

1. Regleringsorganen ska utbyta information om sitt arbete och om principerna och rutinerna för sina beslut och framför allt utbyta information om de viktigaste frågorna när det gäller förfarandena och problem i fråga om att tolka införlivad unionsjärnvägslagstiftning. De ska även samarbeta på annat sätt för att i hela unionen samordna sitt beslutsfattande. För detta ändamål ska de delta och arbeta tillsammans i ett nätverk som sammanträder med jämna mellanrum. Kommissionen ska vara en medlem, samordna och stödja nätverkets arbete samt vid behov lägga fram rekommendationer till nätverket. Kommissionen ska säkerställa ett aktivt samarbete mellan respektive regleringsorgan.

Om inte annat följer av bestämmelserna om uppgiftsskydd i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ ska kommissionen stödja utbytet av ovan nämnda information mellan nätverkets medlemmar, om möjligt på elektronisk väg, med samtidig respekt för den konfidentiella karaktären hos affärshemligheter som tillhandahållits av de berörda företagen.

2. Regleringsorganen ska ha ett nära samarbete, däribland genom arbetsöverenskommelser, för att tillhandahålla ömsesidig assistans i regleringsorganens arbete för att övervaka marknaden och vid handläggning av klagomål och undersökningar.

3. I händelse av ett klagomål eller en utredning på eget initiativ om frågor som rör tillträde eller avgifter avseende ett tågläge för internationell trafik, liksom inom ramen för övervakning av konkurrensen på marknaden i samband med internationella järnvägstransporttjänster, ska det berörda regleringsorganet samråda med regleringsorganen i alla andra medlemsstater genom vilka det berörda tågläget för internationell trafik passerar, samt, när så är lämpligt, med kommissionen, och begära all nödvändig information från dem innan det fattar sitt beslut.

4. De regleringsorgan som rådfrågats enligt punkt 3 ska tillhandahålla all information som de själva har rätt att begära enligt sin nationella rätt. Denna information får endast användas för handläggning av det klagomål eller den utredning som avses i punkt 3.

5. Det regleringsorgan som tar emot klagomålet eller genomför en utredning på eget initiativ ska överlämna relevant information till ansvarigt regleringsorgan så att det organet kan vidta åtgärder med avseende på de berörda parterna.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla samarbetande företrädare för infrastrukturförvaltare som avses i artikel 40.1 tillhandahåller, utan dröjsmål, all information som är nödvändig för handläggningen av det klagomål eller den utredning som avses i punkt 3 i den här artikeln och som begärs av regleringsorganet i den medlemsstat där den samarbetande företrädaren finns. Det regleringsorganet ska ha rätt att överlämna sådan information om det berörda tågläget för internationell trafik till de regleringsorgan som avses i punkt 3.

7. På begäran av ett regleringsorgan får kommissionen delta i den verksamhet som anges i punkterna 2–6 i syfte att underlätta regleringsorganens samarbete såsom beskrivs i dessa punkter.

8. Regleringsorgan ska utveckla gemensamma principer och gemensam praxis för beslutsfattande för vilket de är bemyndigade enligt detta direktiv. På grundval av erfarenheter hos regleringsorgan och erfarenheterna från verksamheten inom det nätverk som avses i punkt 1, och om detta är nödvändigt för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan regleringsorganen, får kommissionen anta åtgärder för att fastställa sådana gemensamma principer och sådan gemensam praxis. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.3.

9. Regleringsorgan ska granska beslut och praxis som fattas respektive tillämpas av samarbetande infrastrukturförvaltare enligt artiklarna 37 och 40.1 och som genomför bestämmelser i detta direktiv eller på annat sätt underlättar internationell järnvägstransport.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 58

Regler om offentlig upphandling

Bestämmelserna i detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster⁽³⁾.

Artikel 59

Undantag

1. Till och med den 15 mars 2013 behöver Irland, i egenkap av ömedlemsstat med järnvägsförbindelse med endast en annan medlemsstat, och Förenade kungariket, på samma grund med avseende på Nordirland,

a) inte anförtro ett oberoende organ de uppgifter som ett rättvist och icke-diskriminerande tillträde till infrastruktur är beroende av, enligt artikel 7.1 första stycket, i den mån den artikeln ålägger medlemsstater att inrätta oberoende organ för att utföra de uppgifter som anges i artikel 7.2,

(1) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(2) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

(3) EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

b) inte tillämpa kraven i artiklarna 27, 29.2, 38, 39, 42, 46.4, 46.6, 47, 49.3, 50–53, 55 och 56 under förutsättning att beslut om tilldelning av infrastrukturkapacitet eller fastställande och uttag av avgifter kan överklagas, om ett järnvägsföretag begär detta skriftligt, inför ett oberoende organ som ska fatta ett beslut inom två månader efter det att all relevant information lagts fram och vars beslut ska kunna överklagas i domstol.

2. Om mer än ett järnvägsföretag med tillstånd enligt artikel 17, eller, i fråga om Irland och Nordirland, ett järnvägsföretag med sådant tillstånd i ett annat land, lämnar in en formell ansökan om att få bedriva konkurrerande järnvägstrafik i, till eller från Irland eller Nordirland, ska beslut om den fortsatta tillämpligheten av detta undantag fattas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 62.2.

Undantagen enligt punkt 1 ska inte gälla om ett järnvägsföretag som bedriver järnvägstrafik i Irland eller Nordirland lämnar in en formell ansökan om att få bedriva järnvägstrafik på, till eller från en annan medlemsstats territorium, utom i fråga om Irland för järnvägsföretag som bedriver trafik i Nordirland och i fråga om Förenade kungariket för järnvägsföretag som bedriver trafik i Irland.

Inom ett år efter det att den eller de berörda medlemsstaterna mottagit antingen det beslut som avses i första stycket i denna punkt eller meddelande om den formella ansökan som avses i andra stycket i denna punkt ska den eller de berörda medlemsstaterna (Irland eller Förenade kungariket med avseende på Nordirland) anta lagstiftning för att genomföra de artiklar som avses i punkt 1.

3. Ett undantag enligt punkt 1 får förlängas med tidsperioder på högst fem år. Senast tolv månader innan undantaget löper ut får en medlemsstat som har det undantaget ansöka om ett förnyat undantag hos kommissionen. Varje ansökan av detta slag ska motiveras. Kommissionen ska behandla ansökan och fatta beslut i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 62.2. Det förfarandet ska tillämpas för alla beslut i samband med en sådan ansökan.

När kommissionen fattar sitt beslut ska den ta hänsyn till eventuella förändringar i det geopolitiska läget samt till utvecklingen av marknaden för järnvägstrafik i, från och till den medlemsstat som begärt ett förnyat undantag.

Artikel 60

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 20.5, 35.3, 43.2 och 56.13 ska ges till kommissionen

för en period av fem år från och med den 15 december 2012. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 20.5, 35.3, 43.2 och 56.13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 20.5, 35.3, 43.2 och 56.13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrettat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 61

Tillämpningsåtgärder

På begäran av en medlemsstat, ett regleringsorgan eller på eget initiativ ska kommissionen undersöka särskilda åtgärder som antagits av nationella myndigheter i samband med tillämpningen av detta direktiv, när det gäller villkor för tillträde till järnvägsinfrastruktur och järnvägstjänster, tillstånd för järnvägsföretag, uttag av infrastrukturavgifter och tilldelning av kapacitet, inom tolv månader efter antagandet av dessa åtgärder. Kommissionen ska inom fyra månader från mottagande av en sådan begäran, i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 62.2 besluta om huruvida dessa åtgärder får tillämpas även i fortsättningen.

Artikel 62

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande om ett utkast till en genomförandeakt som ska antas enligt artiklarna 10.4, 11.4, 12.5, 13.9, 17.5, 31.3, 31.5, 32.4 och 57.8 ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 63

Rapport

1. Senast den 31 december 2012 ska kommissionen lägga fram en rapport om genomförandet av kapitel II för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Denna rapport ska även innehålla en utvärdering av marknadsutvecklingen, inbegripet läget när det gäller förberedelserna inför ett ytterligare öppnande av järnvägsmarknaden. I rapporten ska kommissionen även analysera olika modeller för att organisera denna marknad och detta direktivs inverkan på avtal om allmän trafik och finansieringen av sådana avtal. Kommissionen ska därvid beakta genomförandet av förordning (EG) nr 1370/2007 och de faktiska skillnaderna mellan medlemsstaterna (trafiknätnets täthet, antal passagerare, genomsnittlig resväg). Kommissionen ska i förekommande fall föreslå lagstiftningsåtgärder avseende öppnandet av marknaden för inhemsk persontrafik på järnväg och skapa de förutsättningar som krävs för att säkerställa icke-diskriminerande villkor för tillträde till infrastrukturen, med utgångspunkt i kravet på särskiljande av infrastrukturförvaltning och transportverksamheter, samt utvärdera verkningarna av sådana åtgärder.

2. Utifrån erfarenheterna från nätverket av regleringsorgan ska kommissionen senast den 16 december 2014 lägga fram en rapport om samarbetet mellan regleringsorganen för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén. Kommissionen ska, om så är lämpligt, föreslå kompletterande åtgärder för att säkerställa en mer integrerad tillsyn av den europeiska järnvägsmarknaden, särskilt när det gäller internationella tjänster. I detta syfte ska, om så är lämpligt, även lagstiftningsåtgärder övervägas.

Artikel 64

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 16 juni 2015 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, inbegripet berörda företags, operatörers, sökandes, myndigheters och andra enheters efterlevnad av bestämmelserna. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Skyldigheterna att införliva och genomföra kapitlen II och IV av detta direktiv ska inte gälla Cypern och Malta, så länge som inget järnvägsnät upprättats på deras territorium.

Artikel 65

Upphävande

Direktiven 91/440/EEG, 95/18/EG och 2001/14/EG, i deras lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga IX, ska upphöra att gälla från och med den 15 december 2012, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga IX.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga X.

Artikel 66

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 67

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 november 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER JÄRNVÄGSINFRASTRUKTURANLÄGGNINGAR

Järnvägsinfrastrukturen består av följande anläggningar, förutsatt att de ingår i en spåranläggning, inklusive sidospår, med undantag för spår inom underhålls- och reparationsverkstäder, förråd eller lokstallar samt privata anslutningslinjer eller sidospår:

- Mark.
- Bana och banunderbyggnad, i synnerhet banvallar, skärningar, dräneringskanaler och diken, murade diken, kulvertar, reveterade väggar, planteringar för skydd av jordvallsslutningar osv.; plattformar för passagerare eller gods, inklusive stationer för passagerare och godsterminaler; parallellvägar och gångbanor; avgränsningsmurar, häckar, inhägnader; brandgator; växeluppvärmningsapparat; korsningar osv.; snöskärmar.
- Byggnadstekniska konstruktioner: broar, kulvertar och andra vägbroar, tunnlar, täckta utschaktningar och andra vägportar; stödmurar och anordningar för skydd mot laviner, stenras osv.
- Plankorsningar, inklusive säkerhetsanordningar för vägtrafiken.
- Banöverbyggnader, i synnerhet: räler, gaturäler och moträler; sliprar och långsgående sliprar, smärre anordningar för spåröverbyggnaden, ballast, inklusive stenflis och sand; växlar, korsningar osv.; vändskivor och traverser (förutom dem som är avsedda endast för lok).
- Tillfarter för passagerare och gods, inklusive tillfartsvägar och gångvägar för passagerare som anländer eller avlägsnar sig till fots.
- Säkerhets-, signal- och telekommunikationsinstallationer på linjen, i stationer och på rangerbangårdar, däribland anläggningar för produktion, transformering och distribution av elström för signal- och telesystem; byggnader för sådana installationer eller anläggningar; rangerbromsar.
- Belysningsinstallationer för trafik- och säkerhetsändamål.
- Anläggningar för transformering och överföring av elkraft för tågdrift; omformarestationer, elkablar mellan kopplingscentraler och kontaktledningar med kontaktledningsstolpar och kontaktledningsbryggor, strömskena med konsoler.
- Tjänstebyggnader för banförvaltning, inbegripet en andel installationer för uppbörd av transportavgifter.

BILAGA II

TJÄNSTER SOM SKA TILLHANDAHÅLLAS JÄRNVÄGSFÖRETAGEN

(som avses i artikel 13)

1. Minimipaket av tillträdestjänster ska omfatta följande:
  - a) Behandling av ansökningar om järnvägsinfrastrukturkapacitet.
  - b) Rätt att utnyttja den kapacitet som beviljats.
  - c) Användning av järnvägsinfrastrukturen, inklusive växlar och övergångsspår i tågspår.
  - d) Trafikledning inklusive signalsystem, kontroll, tågklarering samt överföring och tillhandahållande av information om tågrörelser.
  - e) Användning av elförsörjningsutrustning för drivmotorström till tåg där det finns tillgång till sådan.
  - f) All övrig information som behövs för att genomföra eller driva den järnvägstrafik för vilken kapacitet har tilldelats.
2. Tillträde, inbegripet tillträde till järnvägsspår, ska också ges till följande anläggningar för tjänster, när sådana finns, och till tjänster som tillhandahålls i dessa anläggningar:
  - a) Stationer för passagerare, inklusive byggnader och övriga faciliteter, även för förmedling av reseinformation och lokaler lämpliga för biljettförsäljning.
  - b) Godsterminaler.
  - c) Rangerbangårdar och tågbildningsmöjligheter även växlingsanläggningar.
  - d) Sidospår för uppställning.
  - e) Underhållsanläggningar, med undantag för anläggningar för tyngre underhåll av höghastighetståg eller andra typer av rullande materiel som kräver särskilda anläggningar.
  - f) Andra tekniska anläggningar, även anläggningar för rengöring och tvätt.
  - g) Havs- och inlandshanläggningar som är kopplade till järnvägsverksamhet.
  - h) Undsättningshjälpmedel.
  - i) Bränsledepåer och bränsleförsörjning i dessa depåer, för vilken avgifter ska anges separat på fakturorna.
3. Följande tjänster får räknas som tilläggstjänster:
  - a) Drivmotorström, för vilken avgifter ska anges på fakturorna åtskilt från avgifter för användning av elförsörjningsutrustningen, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2009/72/EG.
  - b) Uppvärmning före avgång av persontåg.
  - c) Skräddarsydda kontrakt för
    - kontroll av transport av farligt gods,
    - assistans för drift av icke-standardtåg.
4. Följande tjänster får räknas som extra tjänster:
  - a) Tillträde till telekommunikationsnät.
  - b) Tillhandahållande av extra information.
  - c) Teknisk kontroll av rullande materiel.
  - d) Biljettförsäljning på stationer för passagerare.
  - e) Tyngre underhåll som tillhandahålls i underhållsanläggningar avsedda för höghastighetståg eller andra typer av rullande materiel som kräver särskilda anläggningar.

*BILAGA III***EKONOMISK FÖRMÅGA****(som avses i artikel 20)**

Den information som företag som ansöker om tillstånd ska lämna i enlighet med artikel 20 omfattar följande aspekter:

- a) Tillgängliga medel, inklusive bankmedel, beviljade checkräkningskrediter och lån.
  - b) Medel och tillgångar som kan användas som säkerhet.
  - c) Rörelsekapital.
  - d) Relevanta kostnader, inklusive inköpskostnader eller förskottsbetalningar som är redovisade för fordon, mark, byggnader, anläggningar och rullande materiel.
  - e) Företagets fasta kostnader.
  - f) Skatter och sociala avgifter.
-

BILAGA IV

INNEHÅLL I BESKRIVNINGEN AV JÄRNVÄGSNÄTET

(som avses i artikel 27)

Följande information ska ingå i den beskrivning av järnvägsnätet som nämns i artikel 27:

1. Ett avsnitt som visar beskaffenheten på den infrastruktur som järnvägsföretag har tillträde till och villkoren för att få tillträde till denna. Informationen i detta avsnitt ska årligen göras förenlig med, eller ska hänvisa till, de register över infrastruktur som ska offentliggöras i enlighet med artikel 35 i direktiv 2008/57/EG.
2. Ett avsnitt om principerna för avgifter och taxor. Här ska finnas tillämpliga uppgifter om avgiftssystemet och tillräcklig information om de avgifter samt annan relevant information om tillträde som gäller för de tjänster som finns förtecknade i bilaga II och som tillhandahålls av endast en leverantör. I detta avsnitt ska närmare anges vilka metoder, bestämmelser och i tillämpliga fall tariffer som används för tillämpningen av artiklarna 31–36 vad gäller både kostnader och avgifter. Det ska innehålla information om avgiftsändringar som redan beslutats eller som förutses för de följande fem åren om den finns att tillgå.
3. Ett avsnitt om principer och kriterier för tilldelning av kapacitet. I detta ska anges de allmänna kapacitetsegenskaperna hos den infrastruktur som järnvägsföretagen har tillträde till och alla eventuella begränsningar i fråga om utnyttjandet, inbegripet sannolika behov av kapacitet för underhåll. Detta avsnitt ska också ange de förfaranden och tidsfrister som gäller för kapacitetstilldelningsförfarandet. Det ska innehålla de specifika kriterier som används vid tilldelningen, särskilt följande:
  - a) De förfaranden enligt vilka sökande kan ansöka om kapacitet hos infrastrukturförvaltaren.
  - b) De krav som ställs på sökande.
  - c) Tidsramar för ansöknings- och tilldelningsförfaranden och de förfaranden som ska följas vid begäran om information om tågplanprocessen och förfaranden för den planerade tågplanprocessen och oförutsedda underhållsarbeten.
  - d) De principer som gäller för samordningsprocessen och den metod för tvistlösning som görs tillgänglig som en del av denna process.
  - e) De förfaranden och kriterier som ska användas när infrastrukturen är överbelastad.
  - f) Närmare upplysningar om begränsning av infrastrukturutnyttjande.
  - g) På vilka villkor det tas hänsyn till tidigare utnyttjandegrad av kapacitet vid beslut om prioriteringar i tilldelningsförfarandet.I detta avsnitt ska närmare anges vilka åtgärder som vidtagits för att säkerställa en ändamålsenlig handläggning av godstrafik, internationell trafik och ad hoc-ansökningar. Det ska innehålla en mall för ansökningar om kapacitet. Infrastrukturförvaltaren ska också offentliggöra detaljerad information om tilldelningsförfarandena för tåglagen för internationell trafik.
4. Ett avsnitt med information om den ansökan om tillstånd som avses i artikel 25 i detta direktiv och säkerhetsintyg som utfärdats i enlighet med direktiv 2004/49/EG eller med uppgifter om en webbplats där sådan information har gjorts tillgänglig gratis i elektroniskt format.
5. Ett avsnitt med information om förfaranden för tvistlösning och överklagande avseende tillträde till järnvägsinfrastruktur och järnvägstjänster och avseende den verksamhetsstyrning som avses i artikel 35.
6. Ett avsnitt med information om tillträde till och avgifter för anläggningar för tjänster som anges i bilaga II. Tjänsteleverantörer som inte styrs av infrastrukturförvaltaren ska tillhandahålla information om avgifter för tillträde till anläggningen och för tillhandahållandet av tjänster, och information om tekniska tillträdesvillkor som ska tas med i beskrivningen av järnvägsnätet, eller ange en webbplats där sådan information har gjorts tillgänglig gratis i elektroniskt format.
7. Ett modellavtal för ingående av ramavtal mellan en infrastrukturförvaltare och en sökande i enlighet med artikel 42.

BILAGA V

GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER OCH PARAMETRAR I AVTALSÖVERENSKOMMELSE MELLAN BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH INFRASTRUKTURFÖRVALTARE**(som avses i artikel 30)**

I avtalsöverenskommelsen ska bestämmelserna i artikel 30 specificeras och innehålla åtminstone följande delar:

1. Överenskommelsens tillämpningsområde i fråga om infrastruktur och anläggningar för tjänster, strukturerade i enlighet med bilaga II. Det ska omfatta alla aspekter av infrastrukturförvaltning, inklusive underhåll och förnyelse av den infrastruktur som redan är i drift. Anläggande av ny infrastruktur får, om lämpligt, också inkluderas.
2. Strukturen för betalningar eller anslagna medel som fördelas mellan de infrastruktur tjänster som förtecknas i bilaga II, underhåll och modernisering, och hantering av existerande eftersläpningar i fråga om underhåll och modernisering. Om lämpligt får strukturen för betalningar eller medel som anslås till ny infrastruktur inkluderas.
3. Användarorienterade prestandamål i form av indikatorer och kvalitetskriterier som omfattar aspekter som t.ex.
  - a) tågprestanda, såsom linjehastighet, tillförlitlighet och kundtillfredsställelse,
  - b) nätkapacitet,
  - c) förvaltning av tillgångar,
  - d) verksamhetsvolym, och
  - e) säkerhetsnivåer, och
  - f) miljöskydd.
4. Mängden möjliga eftersläpningar i fråga om underhåll och vilka tillgångar som kommer att fasas ut och därmed utlösa olika finansiella flöden.
5. Incitament som avses i artikel 30.1, med undantag för sådana incitament som genomförs genom regleringsåtgärder enligt artikel 30.3.
6. Minimiskyldigheter i fråga om rapportering för infrastruktur förvaltaren avseende innehåll och frekvens i rapporteringen, inklusive information som ska offentliggöras årligen.
7. Den överenskomna löptiden för överenskommelsen, som ska synkroniseras och vara förenlig med löptiden för infrastruktur förvaltarens verksamhetsplan, koncession eller tillstånd, när så är lämpligt, och de ramar och regler för fastställande och uttag av avgifter som fastställts av staten.
8. Regler för hantering av större driftstörningar och nödsituationer, inklusive beredskapsplaner och förtida upphävande av avtalsöverenskommelsen, och information till användare i god tid.
9. Korrigeringsåtgärder som ska vidtas om någon av parterna bryter mot sina avtalsförpliktelser, eller i undantagsfall påverkar tillgången till offentlig finansiering, inbegripet villkor och förfaranden för omförhandling och förtida upphävande.

BILAGA VI

**KRAV AVSEENDE KOSTNADER OCH AVGIFTER MED ANKNYTNING TILL JÄRNVÄGSINFRASTRUKTUR
(som avses i artiklarna 32.1 och 35)**

1. De par som ska övervägas av infrastrukturförvaltaren när de fastställer en förteckning över marknadssegment i syfte att införa uppräknings- och avgiftssystemet i enlighet med artikel 32.1 ska innehålla åtminstone följande:
  - a) Persontrafik/godstrafik.
  - b) Tåg som transporterar farligt gods/andra godståg.
  - c) Inrikes trafik/utrikes trafik.
  - d) Kombinerad transport/direkttåg.
  - e) Persontrafik i städer och regioner/interurban persontrafik.
  - f) Systemtåg/vagnslasttåg.
  - g) Reguljär tågtrafik/tillfällig tågtrafik.
2. Den verksamhetsstyrning som avses i artikel 35 ska vara baserad på följande grundprinciper:
  - a) För att uppnå en överenskommen prestandanivå för tjänsterna och för att inte äventyra en tjänsts ekonomiska livskraft, ska infrastrukturförvaltaren komma överens med sökande om de viktigaste parametrarna för verksamhetsstyrningen, i synnerhet värdet av förseningar, tröskelvärdena för betalningar som ska verkställas inom ramen för verksamhetsstyrningen avseende både enskilda tåg och alla tåg för ett järnvägsföretag under en viss tidsperiod.
  - b) Infrastrukturförvaltaren ska meddela järnvägsföretagen tågplanen, som ska användas som grund för beräkning av förseningar, minst fem dagar före tågets avgång. Infrastrukturförvaltaren får tillämpa en kortare tidsfrist i händelse av force majeure eller sena ändringar av tågplanen.
  - c) Alla förseningar ska hänföras till någon av följande klasser och underklasser:
    1. Hantering av drift/planering som kan hänföras till infrastrukturförvaltaren
      - 1.1 Sammanställning av tågplan
      - 1.2 Tågbildning
      - 1.3 Misstag i driftsförfarande
      - 1.4 Felaktig tillämpning av prioritetsregler
      - 1.5 Personal
      - 1.6 Andra orsaker
    2. Infrastrukturanläggningar som kan tillskrivas infrastrukturförvaltaren
      - 2.1 Signalanläggningar
      - 2.2 Signalanläggningar vid plankorsningar
      - 2.3 Telekommunikationsanläggningar
      - 2.4 Utrustning för strömförsörjning
      - 2.5 Spår
      - 2.6 Konstbyggnader
      - 2.7 Personal
      - 2.8 Andra orsaker
    3. Orsaker som har att göra med byggnadskonstruktioner hänförliga till infrastrukturförvaltaren
      - 3.1 Planerat konstruktionsarbete

- 3.2 Oegentligheter vid utförande av konstruktionsarbete
- 3.3 Hastighetsbegränsning på grund av defekt spår
- 3.4 Andra orsaker
- 4. Orsaker som kan tillskrivas andra infrastrukturförvaltare
- 4.1 Orsakad av föregående infrastrukturförvaltare
- 4.2 Orsakad av nästa infrastrukturförvaltare
- 5. Kommersiella orsaker hänförliga till järnvägsföretaget
- 5.1 Överskridande av uppehållstiden
- 5.2 Begäran från järnvägsföretaget
- 5.3 Lastning
- 5.4 Oegentligheter i samband med lastning
- 5.5 Kommersiell förberedelse av tåg
- 5.6 Personal
- 5.7 Andra orsaker
- 6. Rullande materiel hänförliga till järnvägsföretaget
- 6.1 Planering/ändring av omloppsplan
- 6.2 Tågbildning som utförs av järnvägsföretag
- 6.3 Problem som påverkar passagerarvagnar
- 6.4 Problem som påverkar godsvagnar
- 6.5 Problem som påverkar spårvagnar, lok och motorvagnar
- 6.6 Personal
- 6.7 Andra orsaker
- 7. Orsaker hänförliga till andra järnvägsföretag
- 7.1 Orsakad av nästa järnvägsföretag
- 7.2 Orsakad av föregående järnvägsföretag
- 8. Externa orsaker som inte kan hänföras till infrastrukturförvaltare eller järnvägsföretag
- 8.1 Strejk
- 8.2 Administrativa formaliteter
- 8.3 Påverkan utifrån
- 8.4 Konsekvenser av väderleksförhållanden och naturliga orsaker
- 8.5 Försening på grund av externa orsaker i efterföljande nät
- 8.6 Andra orsaker
- 9. Sekundära orsaker som inte kan hänföras till infrastrukturförvaltare eller järnvägsföretag
- 9.1 Allvarliga incidenter, olyckor och faror

- 9.2 Spåret upptaget på grund av tågets försening
  - 9.3 Spåret upptaget på grund av ett annat tågs försening
  - 9.4 Vändning
  - 9.5 Anslutning
  - 9.6 Ytterligare undersökning behövs
- d) När det är möjligt ska förseningar tillskrivas en enda organisation, med hänsyn till både ansvaret för orsaken till störningen och förmågan att återupprätta normala trafikförhållanden.
  - e) Vid beräkningen av betalningar ska hänsyn tas till den genomsnittliga förseningen i tågtrafik med liknande punktlighetskrav.
  - f) Infrastrukturförvaltaren ska så snart som möjligt meddela järnvägsföretagen beräkningen av betalningar som ska verkställas inom ramen för verksamhetsstyrningen. Denna beräkning ska omfatta alla försenade tåg inom en period av högst en månad.
  - g) Utan att befintliga förfaranden för överklaganden och bestämmelserna i artikel 56 åsidosätts, ska det i händelse av tvister avseende verksamhetsstyrningen finnas en metod för tvistlösning som gör det möjligt att avgöra sådana ärenden skyndsamt. Denna metod för tvistlösning ska vara opartisk gentemot de berörda parterna. Om denna metod tillämpas ska ett beslut fattas inom tio arbetsdagar.
  - h) En gång per år ska infrastrukturförvaltaren offentliggöra den årliga genomsnittliga prestandanivå som uppnåtts av järnvägsföretagen på grundval av de viktigaste parametrarna som överenskommit för verksamhetsstyrningen.
-

BILAGA VII

TIDSPLAN FÖR TILLDELNINGSFÖRFARANDET**(som avses i artikel 43)**

1. Tågplanen ska upprättas en gång per kalenderår.
  2. Ändringarna av tågplanen ska genomföras vid midnatt den andra lördagen i december. Om en ändring eller justering genomförs efter vintern, framför allt för att, om så behövs, kunna ta hänsyn till ändringar av tidtabeller för regional passagerartrafik, ska detta genomföras vid midnatt den andra lördagen i juni och vid andra tidpunkter mellan dessa datum om det behövs. Infrastrukturförvaltarna får komma överens om andra datum och i så fall ska kommissionen informeras om detta, såvida det kan påverka internationell trafik.
  3. Sista ansökningsdagen för ansökningar om kapacitet som ska införas i tågplanen får inte infalla tidigare än tolv månader innan planen börjar gälla.
  4. Senast elva månader innan tågplanen börjar gälla ska infrastrukturförvaltarna säkerställa att preliminära tåglägen för internationell trafik har upprättats i samarbete med andra relevanta infrastrukturförvaltare. Infrastrukturförvaltarna ska säkerställa att man så långt som möjligt håller sig till dessa under de efterföljande processerna.
  5. Senast fyra månader efter det att tidsfristen för budgivning från sökande löpt ut ska infrastrukturförvaltaren utarbeta ett utkast till tågplan.
-

BILAGA VIII

**FÖRESKRIVEN BOKFÖRING SOM SKA TILLSTÄLLAS REGLERINGSORGANET PÅ BEGÄRAN
(som avses i artikel 56.12)**

1. Särredovisning

- a) separata resultat- och balansräkningar för verksamhet avseende godstrafik, persontrafik och infrastrukturförvaltning,
- b) detaljerad information om enskilda källor till och användningar av offentliga medel och andra former av ersättning på ett öppet och detaljerat sätt, inklusive en detaljerad granskning av företagens kassaflöden så att det går att fastställa på vilket sätt dessa offentliga medel och andra former av ersättning har använts,
- c) kostnads- och vinstkategorier som gör det möjligt att avgöra huruvida korssubventioner mellan dessa olika aktiviteter har förekommit, i enlighet med regleringsorganets krav,
- d) vilken metod som använts för att fördela kostnaderna mellan olika verksamheter,
- e) om det reglerade företaget utgör en del av en gruppstruktur ska fullständiga uppgifter om betalningar mellan företag inkluderas.

2. Övervakning av avgifter för tillträde till järnvägsspår

- a) olika kostnadskategorier, i synnerhet tillhandahållande av tillräcklig information om marginalkostnader/direkta kostnader för de olika tjänsterna eller grupperna av tjänster så att infrastrukturavgifter kan övervakas,
- b) tillräcklig information så att det blir möjligt att övervaka enskilda avgifter som betalats för tjänster (eller grupper av tjänster); om det krävs av regleringsorganet ska i denna information ingå uppgifter om volymer av enskilda tjänster, priser för enskilda tjänster och sammanlagda intäkter för enskilda tjänster som betalats av interna och externa kunder,
- c) kostnader och intäkter för enskilda tjänster (eller grupper av tjänster) med användning av relevant kostnadsmetod, enligt regleringsorganets krav, så att potentiellt konkurrenshämmande prissättning (korssubventioner, underprissättning och överprissättning) kan identifieras.

3. Uppgifter om finansiella resultat

- a) en redogörelse för finansiellt resultat,
  - b) en kostnadssammanfattning,
  - c) en sammanfattning av underhållskostnader,
  - d) en redovisning av driftskostnader,
  - e) en resultaträkning,
  - f) noter som ger utförligare information om och förklarar redovisningen när det är lämpligt.
-

BILAGA IX

DEL A

UPPHÅVDA DIREKTIV OCH EN FÖRTECKNING ÖVER DERAS SENARE ÄNDRINGAR

(som avses i artikel 65)

Rådets direktiv 91/440/EEG
(EGT L 237, 24.8.1991, s. 25)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG
(EGT L 75, 15.3.2001, s. 1)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/51/EG
(EUT L 164, 30.4.2004, s. 164)

Rådets direktiv 2006/103/EG
(EUT L 363, 20.12.2006, s. 344)

endast punkt B i bilagan

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG
(EUT L 315, 3.12.2007, s. 44)

endast artikel 1

Rådets direktiv 95/18/EG
(EGT L 143, 27.6.1995, s. 70)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG
(EGT L 75, 15.3.2001, s. 26)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG
(EUT L 164, 30.4.2004, s. 44)

endast artikel 29

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG
(EGT L 75, 15.3.2001, s. 29)

Kommissionens beslut 2002/844/EG
(EGT L 289, 26.10.2002, s. 30)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG
(EUT L 164, 30.4.2004, s. 44)

endast artikel 30

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG
(EUT L 315, 3.12.2007, s. 44)

endast artikel 2

DEL B

TIDSFRISTER FÖR INFÖRLIVANDE MED NATIONELL LAGSTIFTNING

(som avses i artikel 65)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
91/440/EEG	1 januari 1993
95/18/EG	27 juni 1997
2001/12/EG	15 mars 2003
2001/13/EG	15 mars 2003
2001/14/EG	15 mars 2003
2004/49/EG	30 april 2006
2004/51/EG	31 december 2005
2006/103/EG	1 januari 2007
2007/58/EG	4 juni 2009

BILAGA X

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 91/440/EEG	Direktiv 95/18/EG	Direktiv 2001/14/EG	Detta direktiv
Artikel 2.1	Artikel 1.1	Artikel 1.1 första stycket	Artikel 1.1
		Artikel 1.2	Artikel 1.2
Artikel 2.2			Artikel 2.1
	Artikel 1.2		Artikel 2.2
		Artikel 1.3	Artikel 2.3
			Artikel 2.4–2.9
Artikel 2.4			Artikel 2.10
			Artikel 2.11
Artikel 3			Artikel 3.1–3.8
			Artikel 3.9–3.13
	Artikel 2 b och c		Artikel 3.14–3.15
			Artikel 3.16–3.17
		Artikel 2	Artikel 3.18–3.28
			Artikel 3.29–3.30
Artikel 4			Artikel 4
Artikel 5			Artikel 5.1–5.3
			Artikel 5.4
Artikel 6.1 och 6.2			Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 9.4			Artikel 6.3
Artikel 6.1 andra stycket			Artikel 6.4
Artikel 6.3 och bilaga II			Artikel 7.1
		Artiklarna 4.2 och 14.2	Artikel 7.2

Direktiv 91/440/EEG	Direktiv 95/18/EG	Direktiv 2001/14/EG	Detta direktiv
Artikel 7.1, 7.3 och 7.4		Artikel 6.1	Artikel 8.1, 8.2 och 8.3 Artikel 8.4
Artikel 9.1 och 9.2			Artikel 9.1 och 9.2
Artikel 10.3 och 10.3a			Artikel 10.1 och 10.2
Artikel 10.3b			Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 Artikel 11.4
Artikel 10.3c och 10.3e			Artikel 11.5 och 11.6
Artikel 10.3f			Artikel 12.1–12.4 Artikel 12.5
Artikel 10b		Artikel 5	Artikel 13 Artikel 14 Artikel 15 Artikel 16
	Artikel 3		Artikel 17.1–17.4
	Artikel 4.1–4.4		Artikel 18
	Artikel 5		Artikel 19
	Artikel 6		Artikel 20.1
	Artikel 7.1		Artikel 20.2
	Bilagan, del I, punkt 1		Artikel 20.3
	Artikel 8		Artikel 21
	Artikel 9		Artikel 22
	Artikel 4.5		Artikel 23.1
	Artikel 10		Artikel 23.2 och 23.3
	Artikel 11		Artikel 24
	Artikel 15		Artikel 25
		Artikel 1.1 andra stycket	Artikel 26
		Artikel 3	Artikel 27
Artikel 10.5			Artikel 28

Direktiv 91/440/EEG	Direktiv 95/18/EG	Direktiv 2001/14/EG	Detta direktiv
		Artikel 4.1 och 4.3–4.6	Artikel 29
		Artikel 6.2–6.5	Artikel 30
		Artikel 7	Artikel 31
		Artikel 8	Artikel 32
		Artikel 9	Artikel 33
		Artikel 10	Artikel 34
		Artikel 11	Artikel 35
		Artikel 12	Artikel 36
			Artikel 37
		Artikel 13	Artikel 38
		Artikel 14.1 och 14.3	Artikel 39
		Artikel 15	Artikel 40
		Artikel 16	Artikel 41
		Artikel 17	Artikel 42
		Artikel 18	Artikel 43
		Artikel 19	Artikel 44
		Artikel 20.1, 20.2 och 20.3	Artikel 45.1, 45.2 och 45.3
			Artikel 45.4
		Artikel 20.4	Artikel 45.5
		Artikel 21	Artikel 46
		Artikel 22	Artikel 47
		Artikel 23	Artikel 48
		Artikel 24	Artikel 49
		Artikel 25	Artikel 50

Direktiv 91/440/EEG	Direktiv 95/18/EG	Direktiv 2001/14/EG	Detta direktiv
		Artikel 26	Artikel 51
		Artikel 27	Artikel 52
		Artikel 28	Artikel 53
		Artikel 29	Artikel 54
		Artikel 30.1	Artikel 55
		Artikel 30.2	Artikel 56.1
		Artikel 31	Artikel 57
Artikel 12			Artikel 58
Artikel 14a		Artikel 33.1, 33.2 och 33.3	Artikel 59
			Artikel 60
		Artikel 34.2	Artikel 61
Artikel 11a		Artikel 35.1, 35.2 och 35.3	Artikel 62
Artikel 10.9			Artikel 63
		Artikel 38	Artikel 64
			Artikel 65
	Artikel 17	Artikel 39	Artikel 66
Artikel 16	Artikel 18	Artikel 40	Artikel 67
			Bilaga I
		Bilaga II	Bilaga II
	Bilaga		Bilaga III
		Bilaga I	Bilaga IV
			Bilaga V
			Bilaga VI
		Bilaga III	Bilaga VII
			Bilaga VIII

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2012/35/EU
av den 21 november 2012
om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Utbildning och certifiering av sjöfolk regleras genom Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konvention om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) från 1978 (nedan kallad *STCW-konventionen*), som trädde i kraft 1984 och ändrades väsentligt 1995.
- (2) STCW-konventionen införlivades första gången i unionsrätten genom rådets direktiv 94/58/EG av den 22 november 1994 om minimikrav på utbildning för sjöfolk ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT C 43, 15.2.2012, s. 69.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 oktober 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 november 2012.

⁽³⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 28.

Unionsreglerna om utbildning och certifiering av sjöfolk har därefter anpassats till senare ändringar i STCW-konventionen, och en gemensam unionsmekanism för erkännande av systemen för utbildning och certifiering av sjöfolk i tredjeländer inrättades. Dessa regler finns, efter en omarbetning, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG ⁽⁴⁾.

- (3) En konferens för parterna i STCW-konventionen, som hölls i Manila 2010, medförde väsentliga ändringar av STCW-konventionen (nedan kallade *Manilaändringarna*), nämligen om förebyggande av bedrägligt beteende när det gäller certifikat, på området hälsokrav, säkerhetsutbildning, även med avseende på piratdåd och väpnade rån, och utbildning i teknikrelaterade frågor. Med Manilaändringarna infördes också krav för matrosar liksom nya yrkesprofiler, såsom fartygseltekniker.

- (4) Alla medlemsstater är parter i STCW-konventionen och ingen medlemsstat har motsatt sig Manilaändringarna enligt förfarandet för detta syfte. Medlemsstater bör därför anpassa sina nationella regler efter Manilaändringarna. En konflikt mellan medlemmarnas internationella åtaganden och deras unionsåtaganden bör undvikas. Med tanke på sjöfartens globala karaktär bör unionens regler om utbildning och certifiering av sjöfolk anpassas efter internationella regler. Flera bestämmelser i direktiv 2008/106/EG bör därför ändras för att återspegla Manilaändringarna.

- (5) Förbättrad utbildning för sjöfolk bör inbegripa lämplig teoretisk och praktisk undervisning för att säkerställa att sjöfolk är kvalificerade för att uppfylla skydds- och säkerhetsnormer och kan hantera risker och nödsituationer.

- (6) Kvalitetsnormer och system för kvalitetsnormer bör utvecklas och genomföras, när detta är tillämpligt, med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning ⁽⁵⁾ och andra relaterade åtgärder som antagits av medlemsstaterna.

⁽⁴⁾ EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT C 155, 8.7.2009, s. 1.

- (7) Arbetsmarknadens parter i Europa har kommit överens om minsta tillåtna vilotid för sjöfolk och direktiv 1999/63/EG⁽¹⁾ har antagits i syfte att genomföra den överenskommelsen. Genom det direktivet ges också möjlighet att tillåta undantag från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid för sjöfolk. Möjligheten att tillåta undantag bör dock begränsas vad gäller längsta tid, frekvens och omfattning. Syftet med Manilaändringarna var bland annat att, för att förhindra uttröttning, sätta objektiva gränser för undantagen från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid för vakthållningspersonal och sjöfolk med uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening. Manilaändringarna bör införlivas i direktiv 2008/106/EG så att samstämmighet med direktiv 1999/63/EG ändrat genom direktiv 2009/13/EG⁽²⁾ säkerställs.
- (8) Med beaktande av vikten av att fastställa minimikrav för levnads- och arbetsvillkor för allt sjöfolk kommer direktiv 2009/13/EG i enlighet med vad som fastställs i det direktivet att få verkan från och med den dag då konventionen om arbete till sjöss från 2006 träder i kraft.
- (9) Direktiv 2008/106/EG innehåller också en mekanism för erkännande av tredjeländers utbildnings- och certifieringssystem för sjöfolk. Erkännandet beviljas av kommissionen i enlighet med ett förfarande enligt vilket kommissionen bistås av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (nedan kallad *byrån*) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002⁽³⁾ och av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002⁽⁴⁾. Erfarenheterna från tillämpningen av det förfarandet tyder på att det bör ändras, nämligen vad gäller tidsfristen för kommissionens beslut. Eftersom erkännandet kräver att byrån gör en inspektion som måste planeras och genomföras, och det i de flesta fall för det berörda tredjelandet innebär väsentliga anpassningar efter STCW-konventionens krav, kan hela förfarandet inte fullföljas på tre månader. Erfarenheterna visar att en mer realistisk tidsram för detta tycks vara 18 månader. Tidsfristen för kommissionens beslut bör därför ändras i enlighet med detta, men möjligheten för den begärande medlemsstaten att preliminärt erkänna tredjelandets STCW-system bör behållas för att bevara flexibiliteten. Dessutom är bestämmelserna om erkännande av yrkeskvalifikationer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer⁽⁵⁾ inte tillämpliga avseende erkännande av sjöfolks certifikat enligt direktiv 2008/106/EG.
- (10) Tillgänglig statistik om sjöfolk i unionen är ofullständig och ofta inkorrekt, vilket försvårar beslutsfattandet inom denna sektor. Detaljerad information om sjöfolks certifiering kan inte helt lösa det här problemet, men skulle utan tvekan hjälpa. Enligt STCW-konventionen är parterna skyldiga att föra register över alla certifikat och erkännanden och relevanta förnyelser eller andra åtgärder som påverkar dem. Medlemsstaterna är skyldiga att föra register över utfärdade certifikat och intyg om erkännande. För att få information som är så fullständig som möjligt om anställningssituationen i unionen, utslutande i syfte att underlätta medlemsstaternas och kommissionens beslutsfattande, bör medlemsstaterna vara skyldiga att till kommissionen sända in utvald information som redan finns i deras register över sjöfolks behörighetsbevis. Denna information bör meddelas endast för statistiska analysändamål och får inte användas för administrativa eller rättsliga ändamål, eller kontrolländamål. Den informationen måste överensstämma med unionens krav på dataskydd och därför bör en bestämmelse i detta syfte införas i direktiv 2008/106/EG.
- (11) Resultaten från analysen av sådan information bör användas för att förutse trender på arbetsmarknaden i syfte att förbättra sjöfolks valmöjligheter i fråga om karriärplanering och utnyttjande av de möjligheter till yrkesutbildning som finns att tillgå. Sådana resultat bör också bidra till att förbättra yrkesutbildningen.

(1) Rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) – Bilaga: Europeiskt avtal om arbetstidens organisation för sjömän (EGT L 167, 2.7.1999, s. 33).

(2) Rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Associations (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss (EUT L 124, 20.5.2009, s. 30).

(3) EGT L 208, 5.8.2002, s. 1.

(4) EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

(5) EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (12) I syfte att samla in uppgifter om sjöfolksyrket som följer yrkets och teknikens utveckling, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på anpassningar av bilaga V till direktiv 2008/106/EG. Användningen av sådana delegerade akter bör begränsas till fall då ändringar i STCW-konventionen och STCW-koden innebär att ändringar måste göras i den bilagan. Vidare bör användningen av sådana delegerade akter inte möjliggöra ändringar av de bestämmelser om anonymisering av uppgifter som det hänvisas till i den bilagan. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att det sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (13) Unionens sjöfartssektor har sjöfartsexpertis av hög kvalitet, vilket bidrar till att förstärka dess konkurrenskraft. Kvaliteten på utbildningen för sjöfolk är viktig för denna sektors konkurrenskraft och för att attrahera unionsmedborgare, i synnerhet ungdomar, till sjöfartsyrkena.
- (14) För att upprätthålla kvaliteten på utbildningen för sjöfolk måste åtgärderna för att förebygga bedrägerier rörande behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande förbättras.
- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2008/106/EG har kommissionen tilldelats genomförandebefogenheter på området utbildning och certifiering av sjöfolk. Av samma skäl bör genomförandebefogenheter också tilldelas kommissionen när det gäller de statistiska uppgifter om sjöfolk som medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (16) Granskningsförfarandet bör användas för antagande av tekniska krav som är nödvändiga för att garantera en lämplig förvaltning av de statistiska uppgifter som avses i bilaga V till direktiv 2008/106/EG och för antagande av genomförandebeslut om erkännande och återkallande av erkännande av tredjeländers STCW-system.
- (17) Manilaändringarna trädde i kraft den 1 januari 2012, medan övergångsbestämmelser får tillämpas fram till den 1 januari 2017. För att göra övergången till de nya reglerna smidig bör detta direktiv innehålla samma övergångsbestämmelser som de som föreskrivs i Manilaändringarna.
- (18) IMO:s sjösäkerhetskommitté noterade vid sitt 89:e möte behovet av förtydliganden avseende genomförandet av Manilaändringarna, med beaktande av de övergångsbestämmelser som fastställs däri och med beaktande av STCW-konferensens resolution 4 där man framhåller behovet av att fullständig överensstämmelse uppnås senast den 1 januari 2017. Ett sådant förtydligande föreskrevs i IMO-cirkulären STCW.7/Circ.16 och STCW.7/Circ.17. I STCW.7/Circ.16 anges särskilt att eventuella förnyade certifikats giltighet inte bör sträcka sig längre än till den 1 januari 2017 för sjöfolk med certifikat utfärdade i enlighet med bestämmelserna i STCW-konventionen, som tillämpades omedelbart före den 1 januari 2012, och som inte har uppfyllt kraven i Manilaändringarna, samt för sjöfolk som påbörjade godkänd sjötjänstgöring, ett godkänt utbildningsprogram eller en godkänd utbildning före den 1 juli 2013.
- (19) För att sjöfolk från unionen ska ha fortsatt konkurrenskraft och för att säkerheten ombord på fartyg ska upprätthållas genom aktuell utbildning bör ytterligare förbättringar av införlivandet av Manilaändringarna i unionsrätten undvikas.
- (20) För enhetlig tillämpning av Manilaändringarna inom unionen är det tillrådligt att medlemsstaterna, när de införlivar detta direktiv, beaktar den vägledning som finns i IMO-cirkulären STCW.7/Circ.16 och STCW.7/Circ.17.
- (21) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att anpassa unionens nuvarande regler till internationella regler om utbildning och certifiering av sjöfolk, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

(22) Direktiv 2008/106/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

konferensen mellan de fördragsslutande regeringarna till Solas 74, i dess uppdaterade lydelse,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2008/106/EG

Direktiv 2008/106/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 18 och 19 ska ersättas med följande:

”18. *radioreglemente*: det radioreglemente som bifogas till, eller anses vara bifogat till, den internationella telekommunikationskonventionen, i dess ändrade lydelse,

19. *passagerarfartyg*: ett fartyg såsom det definieras i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas 74), i dess ändrade lydelse,”

b) Punkt 24 ska ersättas med följande:

”24. *STCW-koden*: koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) sådan den antogs genom resolution 2 från 1995 års STCW-konferens, i dess uppdaterade lydelse,”

c) Punkt 27 ska utgå.

d) Punkt 28 ska ersättas med följande:

”28. *sjötjänstgöring*: tjänstgöring ombord på ett fartyg, vilken är av betydelse för utfärdande eller förnyelse av ett behörighetsbevis, ett certifikat om yrkeskunnande eller andra kvalifikationer,”

e) Följande punkter ska läggas till:

”32. *GMDSS-radiooperatör*: en person som är kvalificerad enligt kapitel IV i bilaga I,

33. *ISPS-koden*: Internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar som den 12 december 2002 antogs genom resolution 2 av

34. *fartygets skyddschef*: den person ombord på fartyget som är ansvarig inför befälhavaren och utsedd av företaget som ansvarig för fartygets sjöfartsskydd, inbegripet för införande och upprätthållande av fartygets skyddsplan och för samarbetet med företagets skyddschef och hamnanläggningens skyddschefer,

35. *sjöfartsskyddsuppgifter*: omfattar alla sjöfartsskyddsuppgifter och funktioner ombord på fartyg enligt definitionen i kapitel XI/2 i Solas 74, i dess ändrade lydelse och i ISPS-koden,

36. *behörighetsbevis*: ett certifikat som har utfärdats och erkänts för befälhavare, befäl och radiooperatörer inom det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) i enlighet med kapitel II, III, IV eller VII i bilaga I och som berättigar den lagliga innehavaren att tjänstgöra i den befattning och utföra de uppgifter som hör till den ansvarsnivå som specificeras däri,

37. *certifikat om yrkeskunnande*: ett annat certifikat än behörighetsbevis, utfärdat till en sjöman med uppgift om att relevanta krav på utbildning, kompetens eller sjötjänstgöring i detta direktiv har uppfyllts,

38. *skriftligt intyg*: dokumentation, annan än ett behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande, som används för att fastställa att de relevanta kraven i detta direktiv har uppfyllts,

39. *fartygseltekniker*: ett befäl med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I,

40. *matros*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel II i bilaga I,

41. *motorman*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I,

42. *fartygselektriker*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I.”

2. Artikel 3.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som tjänstgör på sådant fartyg som avses i artikel 2 utbildas minst i enlighet med kraven i STCW-konventionen enligt bilaga I till detta direktiv samt innehar certifikat i enlighet med artikel 1.36 och 1.37, och/eller skriftligt intyg enligt definitionen i artikel 1.38.”

3. Artikel 4 ska utgå.

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande”

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande utfärdas endast till kandidater som uppfyller kraven i denna artikel.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande ska utfärdas i enlighet med regel I/2.3 i bilagan till STCW-konventionen.”

d) Följande punkt ska införas:

”3a. Behörighetsbevis ska utfärdas endast av medlemsstaterna, efter kontroll av alla nödvändiga skriftliga intygs äkthet och giltighet och i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.”

e) I slutet av punkt 5 ska följande mening läggas till:

”Intyg om erkännande av utfärdade av ett behörighetsbevis och intyg om erkännande av ett certifikat om yrkeskunnande till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I ska endast utfärdas om alla krav i STCW-konventionen och detta direktiv har uppfyllts.”

f) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. En medlemsstat som erkänner ett behörighetsbevis eller ett certifikat om yrkeskunnande, som har utfärdats till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilagan till STCW-konventionen, enligt förfarandet i artikel 19.2 i detta direktiv ska

intyga detta erkännande genom påteckning på certifikatet endast efter kontroll av certifikatets äkthet och giltighet. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i punkt 3 i avsnitt A-I/2 i STCW-koden.

7. De intyg om erkännande som avses i punkterna 5 och 6

a) kan utfärdas som separata dokument,

b) ska utfärdas endast av medlemsstater,

c) ska vart och ett tilldelas ett unikt nummer, med undantag för intyg om erkännande av ett behörighetsbevis, som får tilldelas samma nummer som det ifrågavarande behörighetsbeviset, förutsatt att detta nummer är unikt, och

d) ska vart och ett upphöra att gälla så snart det erkända behörighetsbeviset eller certifikatet om yrkeskunnande utfärdas till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilagan till STCW-konventionen upphör att gälla eller dras in, upphävs eller återkallas av medlemsstaten eller av det tredjeland som utfärdade det, och under alla omständigheter senast fem år efter dagen för utfärdande.”

g) Följande punkter ska läggas till:

”11. De som ansöker om certifiering ska lägga fram tillfredsställande bevis på

a) sin identitet,

b) att deras ålder inte underskrider den som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som ansökan gäller,

c) att de uppfyller de hälsokrav som anges i avsnitt A-I/9 i STCW-koden,

d) att de fullgjort den sjötjänstgöring och annan tillhörande obligatorisk utbildning som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som ansökan gäller, och

e) att de uppfyller de kompetensnormer som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för de befattningar, funktioner och nivåer som ska framgå av behörighetsbevisets intyg om erkännande.

Denna punkt ska inte gälla erkännande av intyg om erkännande enligt regel I/10 i STCW-konventionen.

12. Varje medlemsstat ska åta sig att

- a) föra register över alla de behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande för befälhavare och befäl samt, i förekommande fall, manskap, som har utfärdats, upphört att gälla, förnyats, upphävts, återkallats eller rapporterats försvunna eller förstörda samt över utfärdade dispenser,
- b) tillhandahålla information om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser till andra medlemsstater eller andra parter i STCW-konventionen och till företag som begär bekräftelse på äktheten och giltigheten hos behörighetsbevis och/eller certifikat som har utfärdats till befälhavare och befäl i enlighet med bestämmelserna i reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I och som tillställts dem av sjöfolk som anholder om erkännande i enlighet med regel I/10 i STCW-konventionen eller om anställning på fartyg.

13. Från och med den 1 januari 2017 ska den information som krävs enligt punkt 12 led b tillhandahållas på elektronisk väg.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 5a

Information till kommissionen

Varje medlemsstat ska varje år tillhandahålla kommissionen den information som anges i bilaga V till detta direktiv om behörighetsbevis, intyg om erkännande av behörighetsbevis och, på frivillig basis, certifikat om yrkeskunnande som utfärdas till manskap i enlighet med kapitlen II, III och VII i bilagan till STCW-konventionen, endast för statistiska ändamål och uteslutande för medlemsstaternas och kommissionens användning vid beslutsfattande.”

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. En medlemsstat ska, för fartyg som tilldelats rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i STCW-konventionen, vilket omfattar resor utanför kusten till andra medlemsstater eller till parter i STCW-konventionen inom gränserna för vad de definierar som kustnära,

sluta en överenskommelse med de berörda medlemsstaterna eller parterna med uppgift om de berörda handelsområdena och andra relevanta bestämmelser.”

b) Följande punkter ska införas:

”3a. Behörighetsbevis för sjöfolk som utfärdats av en medlemsstat eller en part i STCW-konventionen för dess definierade gränser för kustnära resa kan godtas av andra medlemsstater inom deras fastställda gränser för kustnära resa, under förutsättning att de berörda medlemsstaterna eller parterna sluter en överenskommelse där uppgifter om de berörda handelsområdena och andra relevanta förhållanden anges.

3b. Medlemsstater som definierar kustnära resor, i enlighet med kraven i denna artikel, ska

a) uppfylla de principer för kustnära resor som anges i avsnitt A-1/3 i STCW-koden,

b) infoga gränserna för kustnära resor i de intyg om erkännande som utfärdas i enlighet med artikel 5.”

7. Artikel 8.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta och tillämpa lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper utfärdade certifikat och intyg om erkännande, och ska införa påföljder som ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.”

8. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska införa processer och förfaranden för opartisk utredning av alla typer av inkompetens, handlingar, underlåtelser eller äventyranden av säkerheten som har rapporterats, vilka kan innebära ett direkt hot mot säkerheten för liv eller egendom till sjöss eller mot den marina miljön, och vilka läggs till last innehavare av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande eller intyg om erkännande utfärdade av den medlemsstaten i anslutning till innehavarens utförande av arbetsuppgifter inom ramen för innehavarens behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande, och för återkallande, indragande och upphävande av sådana behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande med anledning av ovanstående och för att förhindra bedrägeri.

2. Medlemsstaterna ska vidta och tillämpa lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper utfärdade behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande.”

b) I punkt 3 ska inledningen ersättas med följande:

”Påföljder eller disciplinära åtgärder ska föreskrivas och genomdrivas i följande fall:”

9. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) All verksamhet rörande utbildning, kompetensbedömning, certifiering, inklusive läkarintyg, intyg om erkännande och förnyad giltighet, som utförs av icke-statliga organ eller dem underställda enheter, ska kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de fastslagna målen uppnås, inbegripet dem som gäller lärares och bedömares kvalifikationer och erfarenhet, i enlighet med avsnitt A-I/8 i STCW-koden.”

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) I de fall statliga organ eller enheter utför sådan verksamhet ska det finnas ett system för kvalitetsnormer i enlighet med avsnitt A-I/8 i STCW-koden.”

iii) Led c ska ersättas med följande:

”c) Målen för utbildningen och de därmed sammanhängande kompetensnormer som ska uppnås ska vara klart och tydligt definierade och de nivåer för kunskaper, förståelse och skicklighet som är adekvata för de examinationer och bedömningar som krävs i STCW-konventionen ska fastställas.”

b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

”d) alla tillämpliga bestämmelser i STCW-konventionen och -koden, inbegripet ändringar, ska omfattas av systemet för kvalitetsnormer. Medlemsstaterna får

också låta detta system omfatta andra tillämpliga bestämmelser i detta direktiv.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En rapport om varje utvärdering som gjorts enligt punkt 2 ska överlämnas till kommissionen av den berörda medlemsstaten, i enlighet med det format som anges i avsnitt A-I/7 i STCW-koden, inom sex månader från dagen för utvärderingen.”

10. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Hälsokrav

1. Varje medlemsstat ska införa normer för hälsokrav för sjöfolk och förfaranden för utfärdande av ett läkarintyg i enlighet med denna artikel och avsnitt A-I/9 i STCW-koden, i förekommande fall med beaktande av avsnitt B-I/9 i STCW-koden.

2. Varje medlemsstat ska säkerställa att de som ansvarar för att bedöma sjöfolks hälsa är läkare som medlemsstaten har erkänt för läkarundersökning av sjöfolk, i enlighet med avsnitt A-I/9 i STCW-koden.

3. Sjöfolk som innehar behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som utfärdats enligt bestämmelserna i STCW-konventionen och som tjänstgör till sjöss, ska också inneha ett giltigt läkarintyg utfärdat i enlighet med denna artikel och avsnitt A-I/9 i STCW-koden.

4. Den som ansöker om läkarintyg ska

a) ha fyllt 16 år,

b) uppvisa tillfredsställande bevis på sin identitet, och

c) uppfylla de normer för hälsokrav som fastställs av den berörda medlemsstaten.

5. Läkarintyg ska vara giltiga i högst två år såvida sjömannen inte är under 18 år, i vilket fall giltighetsperioden är högst ett år.

6. Om giltighetstiden för ett läkarintyg går ut under en resa, ska regel I/9 i bilagan till STCW-konventionen gälla.

7. I brådskande fall kan en medlemsstat tillåta att sjöfolk arbetar utan giltigt läkarintyg. I sådana fall ska regel I/9 i bilagan till STCW-konventionen gälla.”

11. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Förnyelse av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. För fortsatt sjötjänstgöring på tankfartyg, ska varje befälhavare och befäl uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel och åläggas att, med intervall som inte får överstiga fem år, påvisa fortsatt yrkeskompetens för tankfartyg i enlighet med avsnitt A-I/11 punkt 3 i STCW-koden.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Varje medlemsstat ska jämföra de kompetensnormer som den har föreskrivit för dem som ansökte om behörighetsbevis utfärdade fram till och med den 1 januari 2017 med de kompetensnormer som anges för relevant behörighetsbevis i del A i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva av dessa innehavare av behörighetsbevis att de ska genomgå lämplig repetitions- och fortbildning eller bedömning.”

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. I syfte att uppdatera befälhavares, befäls och radiooperatörens kunskaper ska varje medlemsstat säkerställa att texterna till aktuella förändringar i nationella och internationella regler om säkerheten för människoliv till sjöss, sjöfartsskydd och skyddet av den marina miljön görs tillgängliga för fartyg med rätt att föra deras flagg, varvid artiklarna 14.3 b och 18 ska respekteras.”

12. I artikel 13 ska punkt 2 utgå.

13. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”f) sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg har genomgått repetitionsutbildning och fortbildning i enlighet med STCW-konventionen,

g) det ombord på dess fartyg alltid ska förekomma effektiv muntlig kommunikation i enlighet med regel 14.3 och 14.4 i kapitel V i Solas 74 i dess ändrade lydelse.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Företagen ska säkerställa att befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och särskilt ansvar ombord på roropassagerarfartyg, ska ha genomgått förtrogenhetsutbildning för att uppnå de kunskaper som är lämpliga för den befattning de ska inneha, de uppgifter som ska utföras och det ansvar de åläggs, med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-I/14 i STCW-koden.”

14. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Tjänstgöringsduglighet

1. För att förhindra uttrötning ska medlemsstaterna

a) införa och genomdriva bestämmelser om viloperioder för vakthavande personal och för dem vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening i enlighet med punkterna 3–13,

b) kräva att vakthållningen ordnas så att den vakthavande personalens effektivitet inte inskränks på grund av uttrötning samt att uppgifterna organiseras så att den första vakten i början av en resa och påföljande avslöande vakter är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstedugliga.

2. Medlemsstaterna ska för att förhindra drog- och alkoholmissbruk säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med de bestämmelser som anges i denna artikel.

3. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till den risk som ombordanställdas uttrötning utgör, särskilt för dem vars uppgifter omfattar en tryck och säker drift av ett fartyg.

4. Alla som tilldelas tjänstgöring som vakthavande befäl eller som vaktmanskaper, och de vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening ska beredas tillfälle till en viloperiod på minst

a) 10 timmars vila under en 24-timmarsperiod, och

b) 77 timmar under en 7-dagarsperiod.

5. Vilotimmarna får inte fördelas på mer än två perioder, varav den ena ska vara minst sex timmar, och det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder.

6. Kraven på viloperioder i punkterna 4 och 5 behöver inte upprätthållas vid nödsituationer eller under andra onormala driftsförhållanden. Mönstring, brandbekämpnings- och livbåtsövningar samt övningar som föreskrivs i nationell lagstiftning och andra författningar och i internationella instrument, ska genomföras så att viloperioderna störs så lite som möjligt och så att de inte föranleder uttrötning.

7. Medlemsstaterna ska kräva att vaktsceman sätts upp på lättillgängliga platser. Vaktsceman ska upprättas i ett standardiserat format på fartygets arbetspråk och på engelska.

8. När en sjöfarare har bakjour, exempelvis när maskinrummet är obemannat, ska personen få lämplig kompensationsvila om den normala viloperioden störs av utryckningar.

9. Medlemsstaterna ska kräva att en journal över sjöfolkets dagliga vilotimmar ska föras i ett standardiserat format, på fartygets arbetspråk och på engelska, för att möjliggöra tillsyn och kontroll av efterlevnaden av denna artikel. De ombordanställda ska få en kopia av den journal som rör just dem, vilken ska vara erkänd av befälhavaren eller av en person som fått tillstånd av befälhavaren, och av de ombordanställda.

10. Utan hinder av reglerna i punkterna 3–9 har befälhavaren på ett fartyg rätt att kräva att en ombordanställd utför det antal arbetstimmar som krävs för den omedelbara säkerheten för fartyg, personer ombord eller last, eller för att bistå andra fartyg eller personer i sjönöd. Befälhavaren kan därmed dra in schemat över vilotimmar och begära att de ombordanställda utför det antal arbetstimmar som krävs tills normaltillstånd har återställts. Så snart som möjligt efter det att normaltillståndet har återställts ska befälhavaren se till att sjöfolk som har arbetat under en schemalagd viloperiod får lämplig vila.

11. Med hänsyn till de allmänna principerna om skydd av hälsa och säkerhet för arbetstagare och i överensstämmelse med direktiv 1999/63/EG får medlemsstaterna genom nationella lagar, förordningar eller ett förfarande för

den behöriga myndigheten tillåta eller registrera kollektivavtal som tillåter undantag från de fastställda vilotimmarna i punkterna 4 b och 5 i denna artikel under förutsättning att viloperioden är minst 70 timmar under en 7-dagarsperiod och att de gränser som fastställs i punkterna 12 och 13 i denna artikel respekteras. Sådana undantag ska, så långt det är möjligt, följa de normer som fastställts, men hänsyn får tas till tätare eller längre ledighetsperioder eller beviljande av kompensationsledighet för vakthavande personal eller sjöfolk som arbetar ombord på fartyg på korta resor. Vid undantag ska man, så långt det är möjligt, beakta riktlinjerna om förebyggande av uttrötning enligt avsnitt B-VIII/1 i STCW-koden. Undantag från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid i punkt 4 a i denna artikel ska inte tillåtas.

12. De undantag som avses i punkt 11 från den veckovila som anges i punkt 4 b får inte tillåtas mer än två veckor i följd. Tiden mellan två undantagsperioder ombord måste vara minst dubbelt så lång som den tid undantaget gäller.

13. Inom ramen för möjliga undantag från punkt 5 som avses i punkt 11 får den minsta tillåtna vilotiden under en 24-timmarsperiod enligt punkt 4 a delas upp i högst tre viloperioder, varav en ska vara minst 6 timmar och ingen av de andra två får vara kortare än en timme. Det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder. Undantag får inte vara längre än två 24-timmarsperioder under en 7-dagarsperiod.

14. Medlemsstaterna ska i syfte att förhindra alkoholmissbruk fastställa en gräns på högst 0,05 % blodalkoholkoncentration eller 0,25 mg/l alkohol i utandningsluften eller en alkoholmängd som leder till sådan alkoholkoncentration för befälhavare, befäl och annat sjöfolk när de utför specialuppgifter som rör säkerhet, skydd och den marina miljön."

15. Artikel 17.1 c ska ersättas med följande:

"c) utfärda de bevis som avses i artikel 5,"

16. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Erkännande av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande"

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Sjöfolk som inte innehar behörighetsbevis utfärdade av medlemsstater och/eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade av medlemsstater till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen får beviljas rätt att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg under förutsättning att ett beslut om erkännande av deras behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande har antagits genom de förfaranden som anges i punkterna 2–6 i denna artikel."

c) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. En medlemsstat som genom intyg avser att erkänna sådana behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 utfärdade av ett tredjeland till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, ska lämna in en motiverad begäran om erkännande av det berörda tredjelandet till kommissionen."

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Beslutet om erkännande av ett tredjeland ska fattas av kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 28.2 inom 18 månader efter den dag då begäran lämnades in. Medlemsstaten som lämnar in begäran kan besluta att unilateralt erkänna tredjelandet fram till dess att ett beslut har fattats i enlighet med denna punkt."

17. Artikel 20.6 ska ersättas med följande:

"6. Beslutet om ett återkallande av erkännandet ska fattas av kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 28.2. De berörda medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att genomföra beslutet."

18. Artikel 22.1 ska ersättas med följande:

"1. Oavsett flagg ska alla fartyg, med undantag för de typer av fartyg som undantas enligt artikel 2, när de befinner sig i en medlemsstats hamnar vara underkastade hamnstatskontroll av inspektörer som vederbörligen bemyndigats av den medlemsstaten att kontrollera att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som ska inneha ett behörighetsbevis och/eller ett certifikat om yrkeskunnande och/eller skriftligt

intyg enligt STCW-konventionen verkligen innehar ett sådant behörighetsbevis eller giltiga dispenser och/eller certifikat om yrkeskunnande och/eller skriftliga intyg."

19. Artikel 23.1 a ska ersättas med följande:

"a) Kontroll av att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som är skyldiga att inneha ett behörighetsbevis och/eller ett certifikat om yrkeskunnande i enlighet med STCW-konventionen innehar ett sådant behörighetsbevis eller giltiga dispenser och/eller certifikat om yrkeskunnande, eller kan uppvisa skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till myndigheterna i flaggstaten."

20. Artikel 23.2 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. Bedömning, i enlighet med del A i STCW-koden, av förmågan hos sjöfolket på fartyget att upprätthålla de normer för vakthållning och säkerhet som krävs enligt STCW-konventionen, ska i förekommande fall göras om det av otvetydiga skäl finns anledning att anta att sådana normer inte upprätthålls, då något av följande inträffat:"

b) Led d ska ersättas med följande:

"d) Fartyget har på annat sätt framförts så att det innebär en fara för personer, egendom eller miljö, eller på ett sätt som äventyrar säkerheten."

21. Följande artikel ska införas:

"Artikel 25a

Information för statistiska ändamål

1. Medlemsstaterna ska lämna den information som förtecknas i bilaga V till kommissionen endast för statistiska analysändamål. Sådan information får inte användas för administrativa eller rättsliga ändamål eller för kontrolländamål, utan får uteslutande användas av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen denna information på årsbasis och i elektroniskt format, och den ska omfatta information som har registrerats till och med den 31 december föregående år. Medlemsstaterna ska behålla all äganderätt till informationen i dess ursprungliga format. Färdig statistik som utarbetats på grundval av sådan information ska göras allmänt tillgänglig i enlighet med bestämmelserna om öppenhet och skydd av information i artikel 4 i förordning (EG) nr 1406/2002.

3. För att säkerställa skyddet av personuppgifter ska medlemsstaterna med hjälp av programvara som tillhandahålls eller godtas av kommissionen avidentifiera alla personuppgifter som anges i bilaga V innan de överförs till kommissionen, genom att använda programvara som tillhandahålls eller godtas av kommissionen. Kommissionen ska endast använda denna avidentifierade information.

4. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att åtgärder för insamling, inlämning, lagring, analys och spridning av sådan information utformas på ett sätt som möjliggör statistisk analys.

Vid tillämpning av första stycket ska kommissionen anta detaljerade åtgärder om de tekniska krav som är nödvändiga för att säkerställa en lämplig förvaltning av de statistiska uppgifterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.”

22. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Ändring

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a om ändringar av bilaga V till detta direktiv med avseende på innehåll och detaljer av specifik och relevant art i den information som medlemsstaterna ska lämna, förutsatt att dessa akter är begränsade till att beakta ändringar i STCW-konventionen och STCW-koden och respekterar reglerna om dataskydd. Sådana delegerade akter får inte ändra bestämmelserna om avidentifiering av uppgifter enligt kravet i artikel 25a.3.”

23. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 27 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 3 januari 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast den 4 april 2017. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte

Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av varje tidsperiod.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 27 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

24. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (**).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

(**) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”

25. Artikel 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa ett sanktionssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med artiklarna 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 samt bilaga I och ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. De sålunda beslutade sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.”

26. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Övergångsbestämmelser

Med hänsyn till sjöfolk som påbörjade godkänd sjötjänstgöring, godkända utbildningsprogram eller en godkänd utbildning före den 1 juli 2013 får medlemsstaterna till och med den 1 januari 2017 fortsätta att utfärda och erkänna behörighetsbevis i enlighet med kraven i detta direktiv såsom de var före den 3 januari 2013.

Till och med den 1 januari 2017 får medlemsstaterna fortsätta att förnya och förlänga behörighetsbevis och intyg om erkännande i enlighet med kraven i detta direktiv såsom de var före den 3 januari 2013.”

27. Artikel 33 ska utgå.

28. Denna punkt berör inte den svenska versionen.

29. Bilagorna ska ändras på följande sätt:

- a) Bilaga I till direktiv 2008/106/EG ska ersättas med bilaga I till detta direktiv.
- b) Bilaga II till direktiv 2008/106/EG ska ändras enligt bilaga II till detta direktiv.
- c) Texten i bilaga III till detta direktiv ska läggas till som bilaga V till direktiv 2008/106/EG.

Artikel 2

Införlivande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 i direktiv 2008/106/EG, i dess lydelse enligt artikel 1.26 i det här direktivet, ska medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 4 juli 2014, och när det gäller artikel 1.5 i det här direktivet senast den 4 januari 2015. De ska genast översända texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 november 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

BILAGA I

"BILAGA I

UTBILDNINGSKRAV I STCW-KONVENTIONEN ENLIGT ARTIKEL 3

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. De regler som avses i denna bilaga kompletteras av de obligatoriska bestämmelserna i del A i STCW-koden, med undantag av kapitel VIII, regel VIII/2.

Hänvisningar till en bestämmelse i en regel innebär även en hänvisning till motsvarande avsnitt i del A i STCW-koden.

2. Del A i STCW-koden innehåller kompetensnormer som kandidaterna måste uppvisa för utfärdande och förnyelse av behörighetsbevis enligt STCW-konventionens bestämmelser. För att klargöra sammanhanget mellan de alternativa certifieringsbestämmelserna i kapitel VII och certifieringsbestämmelserna i kapitlen II, III och IV är de färdigheter som anges i kompetensnormerna grupperade på lämpligt sätt under följande sju funktioner:

1. Navigation
2. Lasthantering och stuvning
3. Kontroll av fartygets drift och vård av personer ombord
4. Marin maskinteknik
5. Elektrisk, elektronisk och kontrollteknik
6. Underhåll och reparationer
7. Radiokommunikation

på följande ansvarsnivåer:

1. Ledningsnivå
2. Driftsnivå
3. Underhållsnivå.

Funktionerna och ansvarsnivåerna urskiljs genom underrubriker i tabellerna över kompetensnormer som ges i kapitlen II, III, och IV i del A i STCW-koden.

KAPITEL II

BEFÄLHAVARE OCH DÄCKSAVDELNING

Regel II/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
  - 2.1 ha fyllt 18 år,
  - 2.2 ha godkänd sjötjänstgöring under minst tolv månader som del i ett godkänt utbildningsprogram, vilket inbegriper utbildning ombord som uppfyller kraven i avsnitt A-II/1 i STCW-koden och dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller ha annan godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader,

- 2.3 under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter på bryggan under överinseende av befälhavaren eller ett behörigt befäl under minst sex månader,
- 2.4 uppfylla tillämpliga krav enligt reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet,
- 2.5 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/1 i STCW-koden, och
- 2.6 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Regel II/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

Befälhavare och överstyrman på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer

1. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
  - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring i denna befattning
    - 2.1.1 under minst tolv månader för certifiering som överstyrman, och
    - 2.1.2 under minst 36 månader för certifiering som befälhavare. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
  - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer.

Befälhavare och överstyrman på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

3. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000 ska inneha ett behörighetsbevis.
4. Alla som ansöker om certifikat ska
  - 4.1 för certifiering som överstyrman, uppfylla kraven för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera,
  - 4.2 för certifiering som befälhavare, uppfylla kraven på vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera och ha godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader i denna befattning. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
  - 4.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Regel II/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan och befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet under 500

Fartyg som inte används på kustnära resor

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis för fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer.

2. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis för tjänstgöring som befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Fartyg som används på kustnära resor

Vakthavande befäl på bryggan

3. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis.
4. Alla som ansöker om ett certifikat som vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska
  - 4.1 ha fyllt 18 år,
  - 4.2 ha genomgått
    - 4.2.1 specialutbildning, inbegripet en tillräcklig period av lämplig sjötjänstgöring så som medlemsstaten kräver, eller
    - 4.2.2 godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelning under minst 36 månader,
  - 4.3 uppfylla de tillämpliga kraven enligt reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet,
  - 4.4 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet under 500 som används på kustnära resor, och
  - 4.5 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Befälhavare

5. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis.
6. Alla som ansöker om ett certifikat som befälhavare på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska
  - 6.1 ha fyllt 20 år,
  - 6.2 ha godkänd sjötjänstgöring som vakthavande befäl på bryggan under minst tolv månader,
  - 6.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet under 500 som används på kustnära resor, och
  - 6.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Undantag

7. Administrationen får, om den anser att ett fartygs storlek och förhållandena under dess resa är sådana att tillämpningen av samtliga krav i denna regel och i avsnitt A-II/3 i STCW-koden skulle vara orimlig eller ogenomförbar, i den omfattningen, undanta befälhavaren och vakthavande befäl på bryggan på ett sådant fartyg eller sådan klass av fartyg från några av kraven, med beaktande av säkerheten för alla fartyg som eventuellt trafikerar samma farvatten.

Regel II/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan

1. Manskap som deltar i vakthållning på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligt certifierade för att utföra sådana uppgifter.

2. Alla som ansöker om certifikat ska
  - 2.1 ha fyllt 16 år,
  - 2.2 ha genomgått
    - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring, omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
    - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
  - 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i A-II/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning på brygga och innefatta uppgifter utförda under direkt överinseende av befälhavaren, vakthavande befäl på bryggan eller behörigt manskap.

Regel II/5

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som matroser

1. Alla matroser som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet på 500 eller mer ska vara vederbörligt certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
  - 2.1 ha fyllt 18 år,
  - 2.2 uppfylla de obligatoriska minimikraven för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan,
  - 2.3 som behörig att delta i vakthållning på bryggan ha godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelningen under
    - 2.3.1 minst 18 månader, eller
    - 2.3.2 minst tolv månader och ha genomgått godkänd utbildning, och
  - 2.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/5 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för matroser för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-II/5 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Till och med den 1 januari 2017 får en medlemsstat som också är part i Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention om standarder för arbete till sjöss, 1946 (nr 74) fortsätta att förnya och förlänga certifikat och intyg om erkännande i enlighet med bestämmelserna i ovan nämnda konvention.
5. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning på däcksavdelningen under minst tolv månader under de 60 månader som föregår ikraftträdandet av detta direktiv.

KAPITEL III

MASKINAVDELNINGEN

Regel III/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinister utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Varje vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinbefäl med bestämda arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.

2. Alla som ansöker om certifikat ska

- 2.1 ha fyllt 18 år,
- 2.2 ha genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst tolv månader som del i ett godkänt utbildningsprogram som inbegriper utbildning ombord enligt kraven i avsnitt A-III/1 i STCW-koden och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller på annat sätt genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst 36 månader varav minst 30 månader i sjötjänstgöring i maskinavdelningen,
- 2.3 under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter i maskinrummet under överinseende av maskinchefen eller behörigt maskinbefäl under minst sex månader,
- 2.4 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/1 i STCW-koden, och
- 2.5 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Regel III/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt av 3 000 kW eller mer

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
- 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring för den befattningen:
- 2.1.1 för certifiering som förste maskinist minst tolv månader som behörigt maskinbefäl, och
- 2.1.2 för certifiering som maskinchef minst 36 månader. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som förste maskinist, och
- 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/2 i STCW-koden.

Regel III/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt mellan 750 och 3 000 kW

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt mellan 750 och 3 000 kW ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
- 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl och
- 2.1.1 för certifiering som förste maskinist, ha fullgjort minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefälsassistent, maskinist eller maskinbefäl, och
- 2.1.2 för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 24 månaders godkänd sjötjänstgöring, av vilka minst tolv månader med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist, och
- 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/3 i STCW-koden.

3. Varje maskinbefäl med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist på fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer får tjänstgöra som maskinchef på fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt under 3 000 kW, under förutsättning att detta bekräftas i certifikatet.

Regel III/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Manskap som deltar i vakthållning i maskinrum eller är utsett att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligen certifierade för att utföra sådana uppgifter.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
  - 2.1 ha fyllt 16 år,
  - 2.2 ha genomgått
    - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring, omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
    - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
  - 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning i maskinrum och innefatta arbetsuppgifter utförda under direkt överinseende av behörigt maskinbefäl eller behörigt manskap.

Regel III/5

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som motorman i bemannade maskinrum eller utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Allt manskap som motormän som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska vara vederbörligen certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
  - 2.1 ha fyllt 18 år,
  - 2.2 uppfylla kraven för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum,
  - 2.3 med behörighet att tjänstgöra vid vakthållning i maskinrum ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring i maskinavdelningen under
    - 2.3.1 minst 12 månader, eller
    - 2.3.2 minst sex månader och ha genomgått godkänd utbildning, och
  - 2.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/5 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för manskap i maskinavdelningen för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/5 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning i maskinavdelningen under minst tolv månader under de 60 månaderna som föregår ikraftträdandet av detta direktiv.

*Regel III/6***Obligatoriska minimikrav för certifiering av fartygseltekniker**

1. Alla fartygseltekniker som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
  - 2.1 ha fyllt 18 år,
  - 2.2 ha genomgått minst tolv månaders kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring, varav minst sex månader ska vara sjötjänstgöring som en del i ett godkänt utbildningsprogram som uppfyller kraven i avsnitt A-III/6 i STCW-koden och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller på annat sätt genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst 36 månader varav minst 30 månader ska vara sjötjänstgöring i maskinavdelningen,
  - 2.3 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/6 i STCW-koden, och
  - 2.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för fartygseltekniker för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/6 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning ombord på ett fartyg under minst tolv månader under de 60 månader som föregår ikraftträdandet av detta direktiv och uppfyller den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/6 i STCW-koden.
5. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1–4 ovan kan en person med lämpliga kvalifikationer av medlemsstaten bedömas som behörig att utföra vissa funktioner i avsnitt A-III/6.

*Regel III/7***Obligatoriska minimikrav för certifiering av fartygselektriker**

1. Alla fartygselektriker som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska vara vederbörligen certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
  - 2.1 ha fyllt 18 år,
  - 2.2 ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring omfattande minst tolv månaders utbildning och praktik, eller
  - 2.3 ha fullgjort godkänd utbildning, innefattande en godkänd period av sjötjänstgöring under minst sex månader, eller
  - 2.4 ha kvalifikationer som uppfyller den tekniska kompetensen i tabell A-III/7 i STCW-koden och en godkänd period av sjötjänstgöring, som ska vara minst tre månader, och
  - 2.5 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/7 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för fartygselektriker för certifikat som utfärdats före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/7 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning ombord på ett fartyg under minst tolv månader under de 60 månader som föregår ikraftträdandet av detta direktiv och uppfyller den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/7 i STCW-koden.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1–4 ovan kan en person med lämpliga kvalifikationer av medlemsstaten bedömas som behörig att utföra vissa funktioner i avsnitt A-III/7.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OCH RADIOOPERATÖRER

Förklarande anmärkning

Obligatoriska bestämmelser avseende radiovakthållning finns fastställda i radioreglementet och i Solas 74, i dess ändrade lydelse. Bestämmelser om underhåll av radio finns fastställda i Solas 74, i dess ändrade lydelse, och i de riktlinjer som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen.

Regel IV/1

Tillämpning

1. Förutom vad som föreskrivs i punkt 2, ska bestämmelserna i detta kapitel gälla för radiooperatörer på fartyg som omfattas av det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) som föreskrivs i Solas 74, i dess ändrade lydelse.
2. Radiooperatörer som tjänstgör på fartyg, som inte behöver uppfylla GMDSS-bestämmelserna i kapitel IV i Solas 74, är inte skyldiga att uppfylla kraven i detta kapitel. Radiooperatörer på dessa fartyg är dock skyldiga att följa radioreglementet. Medlemsstaterna ska säkerställa att de vederbörliga certifikaten, så som föreskrivs i radioreglementet, utfärdas för eller erkänns beträffande sådana radiooperatörer.

Regel IV/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av GMDSS-radiooperatörer

1. Varje person som ansvarar för eller utför radiokommunikationsuppgifter på ett fartyg som omfattas av GMDSS ska inneha ett vederbörligt certifikat gällande GMDSS, utfärdat eller erkänt av medlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i radioreglementet.
2. Alla som ansöker om ett behörighetsbevis i enlighet med denna regel för tjänstgöring på ett fartyg, som enligt Solas 74, i dess ändrade lydelse, ska vara utrustat med en radioanläggning, ska dessutom

2.1 ha fyllt 18 år, och

2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-IV/2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÄRSKILDA UTBILDNINGSKRAV FÖR PERSONAL PÅ VISSA TYPER AV FARTYG

Regel V/1-1

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på olje- och kemikalietankfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och särskilt ansvar för last eller lastutrustning på olje- eller kemikalietankfartyg ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för lasthantering på olje- eller kemikalietankfartyg.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska ha fullgjort
  - 2.1 minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på olje- eller kemikalietankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 1 i STCW-koden, eller
  - 2.2 en godkänd grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 1 i STCW-koden.
3. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på oljetankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på oljetankfartyg.

4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på oljetankfartyg ska
  - 4.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg, och
  - 4.2 som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ha
    - 4.2.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på oljetankfartyg, eller
    - 4.2.2 minst en månads godkänd utbildning ombord på ett oljetankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-V/1 i STCW-koden, och
  - 4.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på oljetankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 2 i STCW-koden.
5. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på kemikalietankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på kemikalietankfartyg.
6. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på kemikalietankfartyg ska
  - 6.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg, och
  - 6.2 som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ha
    - 6.2.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på kemikalietankfartyg, eller
    - 6.2.2 minst en månads utbildning ombord på ett kemikalietankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-V/1 i STCW-koden, och
  - 6.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på kemikalietankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 3 i STCW-koden.
7. Medlemsstaterna ska tillse att certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkterna 2, 4 eller 6, eller att ett befintligt behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande vederbörligen erkänns.

Regel V/1-2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på gastankfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och ansvar som har samband med last eller lastutrustning på gastankfartyg ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för lastoperationer på gastankfartyg.
2. Alla som ansöker om ett certifikat för grundläggande utbildning för lastoperationer på gastankfartyg ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska ha fullgjort
  - 2.1 minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på gastankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-2 punkt 1 i STCW-koden, eller
  - 2.2 en godkänd grundläggande utbildning för lasthantering på gastankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-2 punkt 1 i STCW-koden.

3. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på gastankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på gastankfartyg.
4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på gastankfartyg ska
  - 4.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på gastankfartyg, och
  - 4.2 som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på gastankfartyg ha
    - 4.2.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på gastankfartyg, eller
    - 4.2.2 minst en månads godkänd utbildning ombord på ett gastankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-V/1 i STCW-koden, och
  - 4.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på gastankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-2 punkt 2 i STCW-koden.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkterna 2 eller 4, eller att ett befintligt behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande vederbörligen erkänns.

Regel V/2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på passagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg som används på internationella resor. Medlemsstaterna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på passagerarfartyg som används på inrikes resor.
2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på passagerarfartyg ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–7 nedan i enlighet med deras befattningsuppgifter och ansvar.
3. Sjöfolk för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 4, 6 och 7 ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.
4. Befälhavare, befäl och annan personal som enligt mönstringslistan ska bistå passagerare i nödsituationer på passagerarfartyg ska ha genomgått utbildning i kontroll av folkmassor så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 1 i STCW-koden.
5. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2 punkt 2 i STCW-koden.
6. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person som enligt mönstringslistan ansvarar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska ha fullgjort godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 3 i STCW-koden.
7. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, lastning, lossning eller säkring av last, eller stängning av skrovöppningar ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått godkänd utbildning i passagerarsäkerhet, lastsäkerhet och skrovhållfasthet så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 4 i STCW-koden.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att skriftligt bevis på den utbildning som genomgått utfärdas för varje person som befinns vara behörig enligt bestämmelserna i denna regel.

KAPITEL VI

FUNKTIONER AVSEENDE NÖDSITUATIONER, ARBETARSKYDD, SJÖFARTSSKYDD, MEDICINSK VÅRD OCH ÖVERLEVAD*Regel VI/1***Obligatoriska minimikrav om förtrogenhet med säkerhet, grundläggande utbildning och instruktion för allt sjöfolk**

1. Sjöfolk ska få förtrogenhet och grundläggande utbildning eller instruktion i enlighet med avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.
2. Om grundläggande utbildning inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har genomgått den grundläggande utbildningen.

*Regel VI/2***Obligatoriska minimikrav för utfärdande av certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster, beredskapsbåtar och snabba beredskapsbåtar**

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och andra beredskapsbåtar än snabba beredskapsbåtar ska
  - 1.1 ha fyllt 18 år,
  - 1.2 ha minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring eller ha deltagit i en godkänd utbildning och ha minst sex månaders godkänd sjötjänstgöring, och
  - 1.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar som anges i avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4 i STCW-koden.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar ska
  - 2.1 inneha ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och andra beredskapsbåtar än snabba beredskapsbåtar,
  - 2.2 ha deltagit i en godkänd utbildning, och
  - 2.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar som anges i avsnitt A-VI/2 punkterna 7–10 i STCW-koden.

*Regel VI/3***Obligatoriska minimikrav för utbildning i avancerad brandbekämpning**

1. Sjöfolk med uppgift att leda brandbekämpningsaktioner ska framgångsrikt ha genomgått avancerad utbildning i brandbekämpningstekniker med särskild tonvikt på organisation, taktik och ledning i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 i STCW-koden och uppfylla den däri angivna kompetensnormen.
2. Om utbildning i avancerad brandbekämpning inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning i avancerad brandbekämpning.

*Regel VI/4***Obligatoriska minimikrav beträffande medicinsk första hjälp och medicinsk vård**

1. Sjöfolk med uppgift att ge medicinsk första hjälp ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk första hjälp som anges i avsnitt A-VI/4 punkterna 1, 2 och 3 i STCW-koden.
2. Sjöfolk med uppgift att ansvara för medicinsk vård ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk vård som anges i avsnitt A-VI/4 punkterna 4, 5 och 6 i STCW-koden.
3. Om utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård.

*Regel VI/5***Obligatoriska minimikrav för utfärdande av certifikat om yrkeskunnande för skyddschefer**

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande för skyddschefer ska
  - 1.1 ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring på minst tolv månader eller ha lämplig sjötjänstgöring och kunskap om fartygsdrift, och
  - 1.2 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande som skyddschef som anges i avsnitt A-VI/5 punkterna 1–4 i STCW-koden.
2. Medlemsstaterna ska tillse att alla personer som anses behöriga enligt bestämmelserna i denna regel får utfärdat ett certifikat om yrkeskunnande.

*Regel VI/6***Obligatoriska minimikrav för sjöfartsskyddsrelaterad utbildning och instruktion för allt sjöfolk**

1. Sjöfolk ska få sjöfartsskyddsrelaterad förtrogenhet, och utbildning eller instruktion om skyddsmedvetenhet i enlighet med avsnitt A-VI/6 punkterna 1–4 i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.
2. Om skyddsmedvetande inte ingår i kvalifikationerna för det certifikat som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har genomgått utbildning i skyddsmedvetenhet.
3. Alla medlemsstater ska jämföra den sjöfartsskyddsrelaterade utbildning eller instruktion som den kräver att sjöfolk ska inneha eller ska kunna dokumentera behörighet för innan detta direktiv träder i kraft med det som anges i avsnitt A-VI/6 punkt 4 i STCW-koden och fastställa om dessa behöver uppdatera sina kvalifikationer.

Sjöfolk som tilldelats sjöfartsskyddsuppgifter

4. Sjöfolk som utsetts att utföra särskilda sjöfartsskyddsuppgifter ska uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/6 punkterna 6–8 i STCW-koden.
5. Om utbildning i särskilda sjöfartsskyddsuppgifter inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning för särskilda sjöfartsskyddsuppgifter.
6. Alla medlemsstater ska jämföra de normer för sjöfartsskyddsrelaterad utbildning som de kräver att sjöfolk med specifika sjöfartsskyddsuppgifter ska inneha eller kunna dokumentera behörighet för innan detta direktiv träder i kraft med det som anges i avsnitt A-VI/6 punkt 8 i STCW-koden, och fastställa om dessa behöver uppdatera sina kvalifikationer.

KAPITEL VII

ALTERNATIV CERTIFIERING*Regel VII/1***Utfärdande av alternativa certifikat**

1. Utan hinder av de krav för certifiering som anges i kapitlen II och III i denna bilaga får medlemsstaterna välja att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av andra certifikat än dem som anges i reglerna i dessa kapitel, under förutsättning att
  - 1.1 de härtill hörande funktioner och ansvarsnivåer som ska anges i certifikaten och intygen om erkännande väljs bland och är identiska med dem som anges i avsnitten A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 och A-IV/2 i STCW-koden,
  - 1.2 de sökande har genomgått godkänd utbildning och uppfyller de krav som anges för de kompetensnormer som föreskrivs i de tillämpliga avsnitten i STCW-koden och som fastställs i avsnitt A-VII/1 i denna kod för de funktioner och nivåer som ska anges i certifikaten och i intygen om erkännande,

- 1.3 de sökande har genomfört godkänd sjötjänstgöring som är relevant för de funktioner och nivåer som ska anges i certifikatet. Minimitiden för sjötjänstgöringen ska motsvara den tid för sjötjänstgöring som föreskrivs i kapitlen II och III i denna bilaga. Minimitiden för sjötjänstgöringen får dock inte vara kortare än vad som föreskrivs i avsnitt A-VII/2 i STCW-koden,
  - 1.4 de som ansöker om certifiering och som ska ha navigeringsfunktionen på operativ nivå ska uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och
  - 1.5 certifikaten utfärdas i enlighet med kraven i artikel 5 i detta direktiv och bestämmelserna i kapitel VII i STCW-koden.
2. Inget certifikat får utfärdas i enlighet med detta kapitel om inte medlemsstaten till kommissionen har överlämnat den information som krävs enligt STCW-konventionen.

Regel VII/2

Certifiering av sjöfolk

Allt sjöfolk som har någon funktion eller grupp av funktioner som anges i tabläerna A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 eller A-II/5 i kapitel II eller i tabläerna A-III/1, A-III/2, A-III/3 eller A-III/4 eller A-III/5 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden ska inneha ett behörighetsbevis eller ett certifikat om yrkeskunnande, beroende på vad som är tillämpligt.

Regel VII/3

Principer för utfärdande av alternativa certifikat

1. En medlemsstat som väljer att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av alternativa certifikat ska se till att följande principer iakttas:
  - 1.1 Inget alternativt certifieringssystem får genomföras om det inte säkerställer åtminstone en likvärdig grad av säkerhet till sjöss och förhindrande av föroreningar som den som ges i de andra kapitlen, och
  - 1.2 alla arrangemang för alternativ certifiering enligt detta kapitel ska se till att de certifikat som utfärdats på alternativt sätt är utbytbara mot sådana som utfärdas i enlighet med de övriga kapitlen.
2. Utbytarhetsprincipen i punkt 1 ska säkerställa att
  - 2.1 sjöfolk som är certifierade enligt bestämmelserna i kapitlen II och/eller III och de som är certifierade enligt kapitel VII kan tjänstgöra på fartyg som tillämpar antingen traditionella eller andra organisationsformer ombord, och
  - 2.2 sjöfolk inte utbildas för särskilda organisationsformer ombord som inskränker deras förmåga att utöva sina färdigheter på annat håll.
3. Följande principer ska beaktas vid utfärdande av certifikat enligt bestämmelserna i detta kapitel:
  - 3.1 Alternativa certifikat får inte utfärdas för att
    - 3.1.1 minska antalet besättningsmedlemmar ombord,
    - 3.1.2 sänka yrkets oväld eller "avkvalificera" sjöfolk, eller
    - 3.1.3 motivera att en enda certifikatsinnehavare tilldelas kombinerade arbetsuppgifter som ska utföras av vakthavande befäl i maskin och på bryggan under en och samma vakt, och
  - 3.2 den person som för befälet ska betecknas som befälhavare, och befälhavarens och övrigas rättsliga ställning och auktoritet får inte påverkas negativt av genomförandet av något arrangemang för alternativ certifiering.
4. Principerna i punkterna 1 och 2 ska säkerställa att befälets kompetens upprätthålls såväl på bryggan som i maskin."

BILAGA II

Punkt 3 i bilaga II ska ersättas med följande:

- ”3. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, har bekräftat, genom en utvärdering av den parten, eventuellt inbegripet inspektion av inrättningar och förfaranden, att kraven i STCW-konventionen när det gäller kompetensnorm, utbildning och certifiering och kvalitetsnormer till fullo uppfylls.”
-

BILAGA III

"BILAGA V

TYP AV INFORMATION SOM SKA LÄMNAS TILL KOMMISSIONEN FÖR STATISTISKA ÄNDAMÅL

1. När det hänvisas till denna bilaga ska följande information, som anges i avsnitt A-I/2 punkt 9 i STCW-koden för alla behörighetsbevis och intyg om utfärdanden, alla intyg om erkännande av behörighetsbevis som utfärdats av andra länder, tillhandahållas och när den är försedd med en asterisk (*) ska den vara i avidentifierad form, i enlighet med vad som krävs i artikel 25a.3.

Behörighetsbevis/Intyg om utfärdande av sådant:

- Ombordanställds identitet, om den är tillgänglig (*).
- Ombordanställds namn (*).
- Ombordanställds födelsedatum.
- Ombordanställds nationalitet.
- Ombordanställds kön.
- Behörighetsbevisets nummer (*).
- Numret på intyget om utfärdandet av beviset (*).
- Kompetens.
- Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
- Utgångsdatum.
- Status.
- Begränsningar.

Intyg om erkännande av behörighetsbevis som har utfärdats av andra länder:

- Ombordanställds identitet, om den är tillgänglig (*).
- Ombordanställds namn (*).
- Ombordanställds födelsedatum.
- Ombordanställds nationalitet.
- Ombordanställds kön.
- Landet som utfärdade det ursprungliga behörighetsbeviset.
- Numret på det ursprungliga behörighetsbeviset (*).
- Numret på intyget om erkännandet av behörighetsbevis som har utfärdats av andra länder (*).
- Kompetens.
- Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
- Utgångsdatum.

- Status.
  - Begränsningar.
2. Medlemsstaterna får på frivillig basis tillhandahålla information om de certifikat om yrkeskunnande som utfärdats till manskap i enlighet med kapitlen II, III och VII i bilagan till STCW-konventionen, av följande slag:
- Ombordanställds identitet, om den är tillgänglig (*).
  - Ombordanställds namn (*).
  - Ombordanställds födelsedatum.
  - Ombordanställds nationalitet.
  - Ombordanställds kön.
  - Numret på certifikatet om yrkeskunnande (*).
  - Kompetens.
  - Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
  - Utgångsdatum.
  - Status.”
-

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV